

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986- 1987

Nr. 10

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

17 MAART 1987

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	341
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	342
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	345
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	347
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	351
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	357
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	358
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	359
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	360
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	361
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	361
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	372
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65,6)	
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	383
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	384
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	386
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	389
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	389
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	390
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	390
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	390
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	391
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	392

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOorzitter van de Vlaamse
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 28
van 9 februari 1987
van de heer M. DIDDEN

Vestiging nieuwe buitenlandse firma's — Steunverlening

Zeer onlangs besliste de firma Cetus (een Californische farmaceutische groep) zich in Nederland te vestigen, zulks ondanks de substantiële beloften vanwege de Vlaamse Executieve op het terrein van expansiesteun, researchfaciliteiten enz.

Ik neem aan dat U verder onderzoekt welke de reële redenen zijn waarom ons land niet als vestigingsplaats werd gekozen.

Ik ben er persoonlijk van overtuigd dat de richtlijnen van de Europese Gemeenschap inzake maximale steun permanent overtreden worden en zou desbetreffende gaarne vernemen hoeveel buitenlandse bedrijven in 1985 en 1986 de intentie koesterden zich in Vlaanderen te vestigen en dit uiteindelijk niet hebben gedaan ?

Waar hebben deze firma's zich dan wel gevestigd in de EG ?

Kunt U mij ter zake een overzicht maken ?

Tevens is het mijn overtuiging dat de verschillende EG-landen opbod plegen bij het toekennen van toelagen en faciliteiten aan buitenlandse investeerders.

Welke controle wordt door de EG ter zake verricht ?

Maakt de Vlaamse Executieve dergelijke afwijkende maatregelen aanhangig bij de EG en welk is tot op heden het gevolg dat hieraan gegeven wordt door de Europese instanties ?

Is het mogelijk mij mee te delen hoeveel nieuwe buitenlandse firma's in 1985 en 1986 beslisten in Vlaanderen te investeren ?

Kan dit cijfer opgesplitst worden per provincie ?

Onder „nieuwe buitenlandse firma's” versta ik de bedrijven die geen enkele produktieactiviteit in dit land aanwezig hadden.

Ten slotte zou het mij benieuwen te vernemen welke de concrete Europese richtlijnen zijn die van toepassing zijn m.b.t. de concurrentievervalsing in de economische expansie.

Antwoord

Zoals het geachte lid het stelt, besliste de firma Eurocetus, een dochtermaatschappij van het Amerikaanse Cetus, Nederland als vestigingsplaats te kiezen, ondanks de maximale voordelen die door de Vlaamse Executieve aan het bedrijf werden aangeboden.

Naar ik kon vernemen zou Vlaanderen — en ook Schotland — het niet hebben gehaald, omdat de Ne-

derlandse overheid een groter financieel voordeel zou hebben toegekend.

Statistieken over de buitenlandse ondernemingen die de intentie hadden om zich in Vlaanderen te vestigen en dit tenslotte niet hebben gedaan, zijn niet beschikbaar, ondermeer omdat een buitenlandse investeerder meestal niet één preciese vestigingsplaats op het oog heeft, maar de keuzemogelijkheid tussen verschillende landen wenst open te houden. Bij onderhandelingen met Amerikaanse en Japanse investeerders is bijvoorbeeld gebleken dat zij een „Europese” vestiging viseren en Vlaanderen één van de alternatieven vormt tussen de vele regio's of landen die in beschouwing worden genomen.

In een aantal gevallen slaat de balans over in het voordeel van Vlaanderen ; in andere gevallen wordt in een andere regio of ander land geïnvesteerd.

Hierbij vestig ik er de aandacht van het geachte lid op dat naast de expansiesteun andere vestigingsfactoren een voorname rol spelen. In dit verband verwijs ik naar de nieuwe structuur die de Vlaamse Executieve voor het aantrekken van buitenlandse investeerders heeft gecreëerd, met een vast FIOC (Flanders Investment Opportunities Council) — secretariaat en permanente investeringsprospectoren in de USA en Japan.

In 1985 werden met de expansiesteun voor grotere bedrijven, in het kader van de wetten van 17 juli 1959 en 30 december 1970, in Vlaanderen 15 nieuwe buitenlandse ondernemingen opgericht, waarvan 7 in Limburg, 4 in Antwerpen, 3 in Vlaams-Brabant en 1 in Oost-Vlaanderen. In 1986 steeg dit aantal tot 18 waarvan 13 in Antwerpen, 2 in Limburg, 2 in Oost-Vlaanderen en 1 in Vlaams-Brabant. Tevens werden in 1985 en 1986 samen zowat 1000 nieuwe verkoopskantoren, bijhuizen, distributiecentra, detailzaken, . . . met buitenlands kapitaal opgericht.

De bestaande EG-concurrentieregels zijn ieer omvangrijk en omvatten zowel de regionale als de sectoriële aspecten van de steunverlening.

Wat de regionale stimuli betreft, zijn de plafonds vastgelegd in de coördinatiebeginselen van 21 december 1978, (EG-Publikatieblad van 3 februari 1979) van toepassing. Deze beginselen bepalen ondermeer dan de toegelaten steun in Nederland en België, in netto-subsidie-equivalent, maximaal 20% van het investeringsbedrag mag bereiken. De EG-Commissie evalueert regelmatig aan de hand van jaarlijkse verslagen, of de bestaande reglementeringen in de Lid-Statens deze maxima niet overtreffen, legt criteria vast die de inhoud van deze reglementeringen van de Lid-Statens met elkaar moeten in overeenstemming brengen en bepaalt dat iedere nieuwe steunvorm op voorhand ter goedkeuring aan haar wordt voorgelegd.

De klachten van de Lid-Statens bij de EG inzake regionale steun, zijn schaars. Van Nederlandse of Belgische zijde zijn er bij mijn weten de laatste jaren geen dergelijke klachten ingediend.

Vraag nr. 29
van 13 februari 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

IC-verbinding Antwerpen-Keulen — Opname tracé lijn 24A in gewestplan

Naar aanleiding van het antwoord van de nationale Verkeersminister op onze parlementaire vraag nr. 83 dd. 26 december 1986 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 27 januari 1987) werd i.v.m. de realisatie van deze verbinding tot nu toe geen akkoord bekomen van de Waalse Executieve om het tracé van de oude lijn 24A (Verviers-Eupen) terug in het gewestplan op te nemen.

Heeft de Voorzitter van de Vlaamse Regering er bij zijn Waalse ambtsgenoot op aangedrongen om het betrokken tracé terug in het gewestplan op te nemen ? En zo ja, wanneer ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Executieve tot nog toe niet werd gevat inzake deze aangelegenheid.

Voor wat betreft het ruimtelijke ordeningsaspect binnen het Vlaamse Gewest, verwijs ik U naar de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 31
van 5 maart 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

„De Warande” — Subsidiëring

In het weekblad **Knack** van 11 februari 1987 werd gewag gemaakt van het feit dat de Vlaamse Executieve een renteloze lening van 30 miljoen frank heeft toegestaan om de inrichting van een „Vlaamse gentleman club”, mogelijk te maken, in het Empainhuis te Brussel (hoek Hertog en Zinnerstraat) : „De Warande”.

Kan de Voorzitter mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Werden voor de aankoop, verfraaiing en/of inrichting van hogergenoemd gebouw door de Vlaamse Executieve betoelagen verstrekt, of is dit te voorzien voor de toekomst ?
2. Zo ja, welk is het bedrag en onder welke vorm wordt de subsidie verstrekt ?
3. Aan welke rechtspersoon of feitelijke vereniging werden deze subsidies uitgekeerd of zullen ze worden uitgekeerd ?
4. Op grond van welke overwegingen heeft de Vlaamse Executieve beslist tot de subsidie ?
5. Werden er voorwaarden bepaald waaronder deze subsidie kon of zal uitgekeerd worden ?
6. In welke post van de begroting is deze subsidie ingeschreven ?

7. Werden nog aan andere rechtspersonen dergelijke subsidies verstrekt (migrantenwerking, milieuverenigingen, vredesbeweging . . .) ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

De Vlaamse Executieve heeft in haar vergadering van 23 juli 1986 beslist aan de VZW „De Warande” die de exploitatie zal voeren van een Vlaams onthaal- en ontmoetingscentrum, een renteloze lening, bepaald op maximum 30 miljoen fr. toe te kennen.

De lening dient terugbetaald te worden uiterlijk vijf jaar na de terbeschikkingstelling ervan.

De ontleende gelden mogen uitsluitend aangewend worden voor de uitbouw van dit Vlaams ontmoetingscentrum.

Zij worden aangerekend op artikel 60.03.03, titel IV, deel II, Sectie 70.

Het terugbetaalbare bedrag wordt verminderd met enerzijds de door de Vlaamse Gemeenschap betaalde lidgelden en anderzijds eventuele andere diensten verleend door „De Warande” aan de Vlaamse Overheid. Indien vroeger dan 5 jaar een normale bedrijfseconomische winst gerealiseerd wordt, zal de Vlaamse Gemeenschap vervroegd terugbetaald worden. Bovendien zullen vanaf het ogenblik dat lidgelden worden betaald door de Vlaamse Raad, Vlaamse instellingen voor openbaar nut, enzovoort, deze sommen onmiddellijk doorgestort worden aan de Vlaamse Gemeenschap, als afkorting op de lening.

Na terugbetaling van de lening dient de winst van de exploitatie van het ontmoetingscentrum aangewend te worden voor initiatieven ter versteviging van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel.

Als besluit wil ik het geachte lid erop wijzen dat in tegenstelling tot de Staat, de Provincies en vele gemeenten de Vlaamse Gemeenschap tot op heden niet heeft kunnen beschikken over een centraal gelegen onthaal- en ontmoetingscentrum van hoog niveau. Daarenboven laat de budgettaire toestand van de Vlaamse Gemeenschap niet toe ter zake zelf initiatieven te nemen. Aldus werd door de Vlaamse Executieve ingegaan op de mogelijkheid die werd geboden om in samenwerking met het privé-initiatief een zeer gedegen onthaal- en ontmoetingscentrum uit te bouwen.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN
EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 12
van 13 februari 1987
van de heer A. DIEGENANT

Reisvergoeding OCMW-ambtenaren — Wettelijke regelingen

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Het koninklijk besluit van 29 december 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten gemaakt voor dienstreizen van het provincie- en gemeentepersoneel voorziet in zijn artikel 12 dat ambtenaren bekleed met een graad, gelijk of overeenstemmend met de graden die bij het rijkspersoneel zijn ingedeeld in rangen 17,16 of 15, ontheven kunnen worden van het houden van de reiswijzer bij gebruik van eigen vervoermiddelen.
Welke OCMW-ambtenaren in een gemeente van de klasse 19 (35.000 – 50.000 inwoners) kunnen eventueel van deze ontheffing genieten.

2. Het koninklijk besluit van 5 oktober 1984 tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het administratief en geldelijk statuut van de secretarissen en ontvangers van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, stelt in zijn artikel 11 dat „bijkomende prestaties kunnen geen aanleiding geven tot compensatie en/of bijkomende bezoldiging”.

Welk is betekenis van bijkomende prestaties ?

Wil dit betekenen dat de aanwezigheid van de secretaris of ontvanger op de zittingen van de organen van het OCMW of het bijwonen van enige andere activiteit, buiten de normale openingsuren van de kantoren, in hoofde van deze ambtenaren geen aanleiding kan geven tot eenvoudige terugname van de duur van de aanwezigheid op de voornoemde zittingen of activiteiten op de normale prestatieuren.

Indien deze terugname op de normale prestatieuren toelaatbaar is, mag dan ook een verhogingscoëfficiënt worden gehanteerd om bepaalde prestaties zoals avond- en weekendwerk bijzonder te waarderen ?

3. Kan een interne OCMW-regeling bepalen dat actiefstakende ambtenaren bij de weddeberekening van de stakingsdagen een keuze kunnen maken tussen wedde-inhouding, opnemen van vrij te kiezen vakantiedagen of zelf opnamen wegens meerprestaties toegekende compensatieuren ?

Welke wettelijke regelingen zijn hier van toepassing ?

Antwoord

Ik heb de Heer het geachte lid volgend antwoord te verstrekken op zijn vragen.

1. De graad van secretaris-generaal behoort tot rang 17, die van directeur-generaal tot rang 16. Een inspecteur-generaal en een bestuursdirecteur worden gesitueerd in rang 15. In de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn komen voormelde graden bijna niet voor. De indeling in rangen is er trouwens nooit algemeen ingevoerd geworden.

Er stelt zich derhalve het probleem van de „gelijkwaardigheid” van bepaalde graden van het rijkspersoneel en deze die bestaan bij het gemeentepersoneel en OCMW-personeel.

Ter zake wijs ik op de omzendbrief van het Ministerie van Binnenlandse Zaken — Bestuur van het personeel van de regionale en lokale instellingen — die reeds dateert van 28 september 1972, waaruit blijkt dat de gemeentesecretaris van de gemeenten ingedeeld in klasse 19, gelijkgesteld mag worden met een ambtenaar van rang 15.

Ik kan mij echter niet uitspreken over het feit of voormelde omzendbrief nog steeds onveranderd van toepassing is. Daarvoor zal het geachte lid zich moeten wenden tot de bevoegde nationale overheid.

2. Met „bijkomende prestaties” worden inderdaad de door het geachte lid aangehaalde activiteiten bedoeld. Het komt mij voor dat de tekst van artikel 11 van het koninklijk besluit van 5 oktober 1984 ter zake duidelijk is.

Ik verwijs het geachte lid in dit verband eveneens naar het antwoord op nagenoemde vragen :

— vraag nr. 18 van de heer Conrotte dd. 19 november 1984 — Vragen en Antwoorden — Senaat nr. 11 dd. 18 december 1984 :

— vraag nr.75 van de heer Conrotte dd. 30 januari 1985 — Vragen en Antwoorden — Senaat nr. 22 zitting 84-85 p. 1025 ;

— vraag nr. 168 van de heer Decoster dd. 24 mei 1985 — Vragen en Antwoorden — Senaat dd. 25 juni 1985 ;

— vraag nr. 189 van de heer Conrotte dd. 28 juni 1985 — Vragen en Antwoorden nr. 42 dd. 30 juli 1985 ;

— vraag nr. 54 van de heer Peeters dd. 10 juni 1985 — Vragen en Antwoorden — Vlaamse Raad nr. 19 dd. 10 juni 1985 — Vragen en Antwoorden nr. 19 dd. 10 juli 1985.

3. Als algemeen beginsel kan gesteld worden dat de rechtspositie van de OCMW-ambtenaar wordt bepaald in het administratief en geldelijk statuut dat voor niet specifieke graden hetzelfde moet zijn als dat van het personeel van de gemeente waar de zetel van het centrum gevestigd is. .

„Interne regelingen” kunnen aan voormeld organiek reglement geen afbreuk doen.

Wat de concrete vraag van het geachte lid betreft wijs ik erop dat een personeelslid voor de dagen waarop hij heeft gestaakt geen bezoldiging mag ontvangen.

Alternatieve regelingen zoals zij door het geachte lid worden opgesomd mogen niet worden toegepast.

Vraag nr. 13
van 16 februari 1987
van de heer E. DERYCKE

Bejaarden — Notie „onderstandsdomicilie”

Bejaarden, afkomstig uit vreemde gemeenten worden opgenomen in een flatgebouw voor bejaarden, beheerd door het OCMW, van een andere gemeente.

Later wordt hij overgebracht naar een rustoord van die gemeente en dient ondersteund te worden.

Welk OCMW is bevoegd om steun te verlenen ?

Verwerft de bejaarde een nieuw onderstandsdomicilie door zijn intrek in het bejaardenflat, of is hier ook de regeling geldig dat bij opname de gemeente waar hij ingeschreven was, op het moment van opname, bevoegd blijft om steun te verlenen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat er een onderscheid dient gemaakt tussen enerzijds bejaardenflats, m.a.w. appartementen die door een ondergeschikt bestuur speciaal gebouwd of ingericht zijn als individuele woongelegenheden voor bejaarden en anderzijds een serviceflatgebouw, waar bejaarden zelfstandig wonen maar waar zij tevens een beroep kunnen doen op gemeenschappelijke voorzieningen voor dienstverlening.

Overeenkomstig de bepalingen van het decreet van de Vlaamse Raad van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden, is de uitbating van een serviceflatgebouw, evenals van een rustoord, onderworpen aan een erkenning door de Executieve.

Vertrekkend van dit gegeven en rekening houdend met de onderliggende bedoeling van de betrokken wetsbepaling dient het beginsel dat vervat ligt in artikel 2, §1, 1°, van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van steun mijns inziens te worden uitgebreid tot serviceflatgebouwen.

Een bejaarde die wordt opgenomen in een serviceflat, erkend door de Vlaamse Executieve, verwerft door zijn opname dus geen nieuw onderstandsdomicilie.

Met toepassing van artikel 2, §3 van voornoemde wet blijft hetzelfde OCMW bevoegd om steun te verlenen indien de betrokkene na zijn opname in een serviceflat vervolgens geplaatst wordt in een rustoord.

Daarentegen vallen bejaardenwoningen, desgevallend, bejaardenflats, waarvan de exploitatie niet afhankelijk is van een erkenning door de Executieve niet onder de toepassing van het reeds genoemd artikel 2, §1, 1° van de wet van 2 april 1965. In dat geval zou de algemene regel zoals geformuleerd in artikel 1, 1° gelden.

Vraag nr. 14
van 20 februari 1987
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Politieke vluchtelingen — Aanwending kredieten begroting 1987

Op 16 december 1986 werd u door collega Vogels reeds ondervraagd over de rol van uw departement inzake de opvang van politieke vluchtelingen.

U beloofde toen in uw antwoord om, binnen het kader van het Interdepartementaal Begrotingsfonds de coördinatie te versterken en tevens de door de Vlaamse Gemeenschap erkende onthaalhuizen grotere mogelijkheden van opvang te bieden.

Welke initiatieven nam u ter zake ?

In datzelfde antwoord deelde u mede dat u een half miljoen zou ter beschikking stellen voor wat u noemde de Vlaamse afdeling van het Belgisch Comité voor de Hulp aan de Vluchtelingen. Deze Vlaamse afdeling bestaat niet. Wat is het lot van het voorziene bedrag van 500.000 frank ?

In de begroting 1987 voorziet u een som van 1.500.000 frank. Aan wie en onder welke modaliteiten zult u dit bedrag betalen ?

Antwoord

Ik wil het geachte lid mededelen dat ik in mijn antwoord op de mondelinge vraag van mevrouw Vogels over hetzelfde onderwerp, op 16 december van vorig jaar gesteld heb dat ik de mogelijkheid onderzocht om binnen het kader van het Interdepartementaal Begrotingsfonds de coördinatie van de hulpverlening aan vluchtelingen te versterken alsmede de erkende onthaalhuizen grotere mogelijkheden van opvang bieden.

Ondertussen heb ik, mede in het kader van het besluit nr. 493 houdende wijziging van besluit nr. 25 ter bevordering van de tewerkstelling in de niet-commerciële sector, alle onthaalhuizen gecontacteerd ten einde een actueel inzicht te krijgen in alle relevante gegevens omtrent gesubsidieerde tewerkstelling, tewerkstelling in het Interdepartementaal Begrotingsfonds, het aantal DAC's, BTK's en tewerkgestelde werklozen.

De antwoorden vanwege de onthaalhuizen zijn bijna allemaal op mijn diensten toegekomen zodat een stand van zaken eerstdaags kan opgemaakt worden.

Daaruit zal blijken of en in welke mate bijkomende mogelijkheden van opvang en tewerkstelling in de sector van de onthaalhuizen mogelijk zijn. Ik wil er wel op wijzen dat een mogelijk IDF-project op dit vlak steeds aan goedkeuring van de nationale Minister van Tewerkstelling en Arbeid onderworpen blijft.

Met betrekking tot de coördinatie wil ik u mededelen dat ik in 1986 inderdaad een toelage van een half miljoen heb toegekend aan de Vlaamse afdeling van het Belgisch Comité voor de Vluchtelingen.

Deze Vlaamse afdeling bestaat op dit ogenblik juridisch niet. Maar een aparte en succesvolle feitelijke werking in Vlaanderen is er wel degelijk. Ondermeer beschikt het Belgisch Comité over een secretaris of coördinator die louter voor de coördinatie van de hulpverlening in Vlaanderen instaat. Het is deze werking die ik effectief mede ondersteun en betoelaag. Alsdusdanig zal de toelage voor 1986 wel degelijk kunnen worden uitgekeerd.

Daarenboven heeft het Belgisch Comité me voorstellen geformuleerd ten einde de statuten van deze VZW aan te passen aan voornoemde feitelijke situatie. Aangezien de werking van de VZW de jongste jaren het sterkst is in Vlaanderen, spreekt het ook vanzelf dat ook juridisch de VZW dient aangepast aan deze gegevenheid.

Ik verneem dat VZW nog in de eerste helft van dit jaar statutaire aanpassingen zou doorvoeren. Alsdusdanig zouden eventuele juridische bezwaren eveneens komen te vervallen.

Met betrekking tot de begroting voor 1987 stelt de Executieve inderdaad een bedrag voor van 1.500.000 frank voor de integratie en opvang van vluchtelingen. Mijn administratie onderzoekt op dit ogenblik welke initiatieven in aanmerking komen voor betoelaging.

Bedoeling is echter enerzijds de coördinatie van de hulpverlening te versterken. Anderzijds dienen ook

reële integratie-initiatieven ondersteund, zoals met name casa chile in Antwerpen en exil in Brussel.

Tenslotte kan dit budget eveneens aangesproken worden voor eventuele tegemoetkoming van een aantal problemen die zich m.b.t. vluchtelingen in onthaalcentra kunnen voordoen, alsmede voor studie of begeleiding van sommige problemen in dit verband in de OCMW's.

Vraag nr. 16
van 20 februari 1987
van de heer J. VALKENIERS

Migrantenonderwijs — Beleidslijnen

Zeer recent vernamen we via de pers, dat de Gemeenschapsminister voor Onderwijs en Vorming, een beleidsverklaring inzake onderwijs en vorming voor migranten bekend maakte.

Was de Minister daarvan op de hoogte en zo ja, werd deze beleidsnota door een interministerieel comité besproken, met het oog op een betere coördinatie van de migrantenbevolking op het Vlaamse vlak ?

Antwoord

Ik wil het geachte lid mededelen dat ik inderdaad op de hoogte was van het initiatief van de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Ik heb zelf mede gewerkt aan de totstandkoming van voornoemde beleidsnota, die trouwens maatregelen voorstelt die zonder mijn tussenkomst niet kunnen worden verwezenlijkt.

Tevens werd de nota aan de gehele Executieve medegedeeld. Daarenboven werd ook de nationale Minister van Onderwijs bij deze aangelegenheid betrokken.

Alsdusdanig dient gesteld dat op dit vlak de coördinatie uitstekend verloopt.

Vraag nr. 17
van 20 februari 1987
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Hoge Raad voor Migranten — Vernieuwing mandaat

Het mandaat van de Vlaamse Hoge Raad voor Migranten is sinds augustus 1986 afgelopen ?

Overweegt de Minister een nieuw initiatief ter zake ?

Antwoord

Ik wil het geachte lid mededelen dat ik, ondanks het verlopen van het mandaat van de Raad, de toestemming heb gegeven om verder te werken.

Inmiddels is de procedure ingezet om de Raad opnieuw samen te stellen voor een nieuwe termijn van vier jaar.

P. AKKERMANS **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN** **HUISVESTING**

Vraag nr. 10
van 29 januari 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE

Administratieve arrondissementen Roeselare- Tielt — Erkende bouwmaatschappijen, aantal verkochte, verhuurde en gerenoveerde woningen en personeelbezetting

Zou de geachte Gemeenschapsminister mij kunnen mededelen :

1. welke erkende bouwmaatschappijen voor huisvesting werkzaam zijn in de administratieve arrondissementen Roeselare-Tielt ?
2. Hoeveel woningen in 1986 door elk van deze maatschappijen verkocht werden ? (Indien de cijfers voor 1986 nog niet beschikbaar zijn, dan graag de cijfers van 1985).
3. Hoeveel woningen in 1986 door elk van deze maatschappijen verhuurd werden ? (Zelfde opmerking als onder 2).
4. Hoeveel woningen in 1986 door elk van deze maatschappijen gerenoveerd werden (huur- of verkochte woningen) (Zelfde opmerking als onder 2)
5. Hoeveel personen elk van deze maatschappijen in 1986 tewerkstelde (Zelfde opmerking als onder 2).
6. Welke geografische werkkruis van elk van deze maatschappijen is ?

Antwoord

In antwoord op de door hem gestelde vragen heb ik de eer het geachte lid de volgende gegevens te verstrekken.

A. Wat de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting betreft :

1. Drie erkende vennootschappen hebben hun zetel in het arrondissement Roeselare :
 - EV „De Mandelbeek”, CV te Ingelmunster
 - EV „Izegemse Bouwmaatschappij, CV te Izegem
 - EV „De Mandel, CV te Roeselare

Slechts één vennootschap heeft haar zetel in het arrondissement Tielt, namelijk de EV “Tieltse Bouwmaatschappij”, CV te Tielt.

2. Aantal verkochte woningen in 1986 door :

- „De Mandelbeek” te Ingelmunster : 2
- EV „Izegemse Bouwmaatschappij” te Izegem : 2
- EV „De Mandel te Roeselare : 17
- EV „Tieltse Bouwmaatschappij te Tielt : geen

3. Aantal woningen verhuurd op 31 december 1985 door :

- EV „De Mandelbeek” te Ingelmunster : 250
- EV „Izegemse Bouwmaatschappij” te Izegem : 240
- EV „De Mandel” te Roeselare : 2934
- EV „Tieltse Bouwmaatschappij” te Tielt : 318

4. Door de „Izegemse Bouwmaatschappij” werd op 8 oktober 1986 de renovatie van 13 woningen opgeleverd.

Door de CV „De Mandel” te Roeselare werden in 1986 de ontwerpen ingediend voor de renovatie van 54 woningen waarvan 16 bejaardenwoningen.

5. Het personeel van deze vennootschappen in 1985 :

- CV „De Mandelbeek” te Ingelmunster
Bedienden : 2
- CV „Izegemse Bouwmaatschappij” te Izegem
Bedienden : 1
Arbeiders : 2
Andere personeelsleden : 1
- CV „De Mandel” te Roeselare
Bedienden : 5
Arbeiders : 7
- CV „Tieltse Bouwmaatschappij” te Tielt
Bedienden : 3

6. Werkkring van deze vennootschappen :

- CV „De Mandelbeek” te Ingelmunster :
Ingelmunster, Izegem, Kortemark, Ledegem, Pittem, Wingene
- CV „Izegemse Bouwmaatschappij te Izegem :
Izegem
- CV „De Mandel” te Roeselare :
Alveringem, Ardoioe, Diksmuide, Hooglede, Houthulst, Ichtegem, Ieper, Izegem, Koekelare, Kortemark, Lange-mark-Poelkapelle, Ledegem, Lichtervelde, Meulebeke, Moorslede, Oostkamp, Oudenburg, Poperinge, Roeselare, Staden, Torhout, Vleteren, Zonnebeke
- CV „Tieltse Bouwmaatschappij” te Tielt :
Tielt

B. Wat de Nationale Landmaatschappij betreft :

1. Gewestelijke Landmaatschappij voor de arrondissementen Roeselare-Tielt (met zetel te Roeselare)
2. Verkochte woningen in 1986 : 11
3. Nihil

4. Nihil

5. 1 (=zaakvoerder)

6. Territoriale omschrijving van de arrondissementen Roeselare en Tielt.

**Vraag nr. 12
van 12 februari 1987
van de heer L. KELCHTERMANS**

Verkoop van grondoverschotten in woonkernen — Procedure

Diverse gemeenten verkrijgen bij toepassing van het KB van 30.3.1981 betreffende de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest in de kosten van de infrastructuurwerken, bedoeld bij artikel 80, §1 van de Huisvestingscode de zaten der wegen alsook een aantal gronden die mogelijk in aanmerking komen voor groenvoorziening .

Heel vaak zitten hier een aantal grondoverschotten in die op geen enkele wijze nog dienstig kunnen zijn voor de verkopende vennootschap voor sociale woningbouw, en die dan maar overgegeven worden aan de gemeenten als groene ruimten. Ze lenen zich ook niet voor de aanleg van gemeenschappelijke voorzieningen in de omtrek der woningen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Mag een gemeentebestuur deze kleine, losse stukken grond verkopen aan de aanpalende eigenaars, die voorheen een sociale woning of sociale bouwplaats kochten.
2. Zijn hierbij eventueel bepaalde voorwaarden, omtrent het bodemgebruik (bv. groenvoorziening), op te leggen of ten zeerste wenselijk ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken.

Over het algemeen gaat het over stukken grond die oorspronkelijk bestemd waren om in het openbaar domein te worden ingelijfd en waarvan de aanleg (bepantingen en/of voetpadverhardingen) gebeurd is op kosten van het Vlaamse Gewest.

Het afbakenen van deze openbare groenstroken in het inplantingsplan gebeurt in overleg met bouwmaatschappij, gemeentebestuur, de Algemene Technische Diensten en de Administratie voor Ruimtelijke Ordening .

Naderhand kunnen deze openbare groenstroken gewijzigd worden bijvoorbeeld door opname van een gedeelte ervan in privé-domein van de aanpalende bewoners, op voorwaarde dat :

1. de stedenbouwkundige opvatting van de woonkern gerespecteerd blijft. Daartoe wordt overigens advies gevraagd aan de Administratie voor Ruimtelijke Ordening.

2. De geactualiseerde aanlegkosten van deze stukken grond (beplantingen en/of voetpaden) terugbetaald worden aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (Algemene Technische Diensten).
3. Na inname van deze stukken grond door particulieren, alle voorwaarden qua oppervlaktebepalingen gesteld in artikel 80 van de Huisvestingscode (wet van 1/8/1978) en KB dd. 30/3/1981, gerespecteerd blijven, ondermeer de bepaling dat de sociale kavels niet groter mogen zijn dan 6 are.

Vraag nr. 13
van 20 februari 1987
van de heer J. VAN HECKE

Bestuur voor de Huisvesting — Onderbezetting dienst bouw- en saneringspremies

De dienst bouwpremies van het Bestuur voor de Huisvesting kampt reeds geruime tijd met een gebrek aan personeel.

Dit heeft voor gevolg dat de behandeling van de aanvragen steeds meer tijd in beslag nemen.

Het gebeurt vaak dat rechthebbenden anderhalf jaar tot twee jaar moeten wachten eer hun dossier afgehandeld wordt.

Bovendien is deze dienst telefonisch nooit bereikbaar. Naar verluidt is er slechts één telefoniste voor het bedienen van 25 telefoonlijnen.

Waarom wordt er niet meer personeel (eventueel tijdelijk) ingeschakeld om de bestaande achterstand in te halen ?

Welke maatregelen overweegt de Minister om de behandeling van aanvragen tot het bekomen van bouw- en saneringspremies te bespoedigen ?

Antwoord

Ik heb de eer het 'geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken.

De huidige vertraging bij de afhandeling van de bouwpremiédossiers is slechts gedeeltelijk te wijten aan het tekort aan personeel.

Vooreerst dient immers vermeld te worden dat het aantal aanvragen in 1986 hoger is dan in 1985. In 1986 waren er 14.482 aanvragen tegenover 13.629 in 1985.

Daarenboven veroorzaakten de stakingen in de maand mei en de verhuis van de Administratie voor Huisvesting in de loop van de maand juni, alsmede de nieuwe toepassing van de bouwpremiereglementering vanaf 1 augustus 1986, een niet te onderschatten vertraging van het administratieve werk.

Betreffende de geciteerde periode van 1,5 tot 2 jaar voor het afhandelen van een bouwpremiédossier, kan ik echter formeel bevestigen dat, indien de premieaanvrager een volledig dossier voorlegt, de afhandeling ervan zeer vlug kan gebeuren. Binnen enkele weken kan de aanvrager reeds de toezegging krijgen.

Het is echter evident dat de vlotte afhandeling van een

bouwpremiédossier steeds afhankelijk zal zijn van het tijdig voorleggen van de basisformulieren door de premieaanvrager zelf.

Dat de dienst telefonisch soms niet kan worden bereikt, is te wijten aan de slechte werking van de telefooncentrale. Een oplossing van dit technisch moeilijk probleem dient echter gevonden te worden door de RTT die reeds geruime tijd hiervan op de hoogte is.

Wat de saneringspremieaanvragen betreft is het inderdaad zo dat de behandelingstermijn van de dossiers vanaf einde 1984 abnormaal lang werd, inzonderheid ten gevolge van een explosie van het aantal saneringspremieaanvragen en het feit dat het aantal personeelsleden dat ter beschikking van de dienst stond, absoluut onvoldoende was. Het aantal saneringsaanvragen bedroeg in 1980 slechts 4.769. In 1983 was het aantal aanvragen reeds 8.624 om in 1986 14.892 te bereiken. Die problematiek werd reeds uitvoerig behandeld in het verstrekte antwoord op vraag nr. 5 van 21 januari 1986 van de heer Volksvertegenwoordiger L. Kelchermans (Vlaamse Raad, Bulletin van Vragen en Antwoorden — Nr. 5 — 25 maart 1986).

De genomen maatregelen om tot een vlottere afhandeling van de saneringspremiédossiers te komen hebben ondertussen tot een lichte verbetering van de toestand bijgedragen ook al omdat ze gepaard gingen met een kleine verhoging van het personeelsbestand.

In verband hiermee kan ik trouwens nog melden dat op 1 maart 1987 personeelsleden van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting worden overgedragen aan het Vlaamse Gewest.

Een deel van hen zal alleszins worden tewerkgesteld in de Administratie voor Huisvesting wat normaliter op termijn ook een positieve invloed zal hebben.

Ik streef er bovendien naar, met het oog op meer eenvormigheid, de diverse premiestelsels te vervangen door één stelsel met een doorgedreven vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten wat alleszins de dienstverlening naar het publiek toe zal bevorderen.

Ik verwacht tenslotte dat een efficiëntere toepassing van de informatica in de toekomst een betere afhandeling van de dossiers zal kunnen waarborgen.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 84
van 28 januari 1987
van de heer W. VAN DURME

Drijfmest uit Nederland — Beperking invoer

In Nederland worden steeds meer maatregelen genomen om de bodem en het grondwater te beschermen tegen de nefaste invloed van zware metalen, stikstoffen en andere, afkomstig van drijfmest. Op 1 januari jongstleden werd daar de „Wet bodembescherming” van kracht. Deze wet verplicht de provincies binnen

de twee jaar zgn. „grondwaterbeschermingsgebieden” aan te wijzen.

De provincie Noord-Brabant heeft vooruitlopend op deze wet reeds sedert 1 april 1986 een verordening voor deze waterwinningsgebieden, waardoor het uitrijden van drijfmest wordt beperkt. De provincie Limburg zou er zelfs aan denken, gezien de specifieke bodem in deze provincie, gans Zuid-Limburg als grondwaterbeschermingsgebied aan te duiden. Daarenboven worden vanaf 1 april 1987 in gans Nederland mestbeperkende maatregelen van kracht.

Daarom is het niet denkbeeldig dat al deze maatregelen aanleiding zullen geven tot een zeer sterke stijging van de al dan niet legale import van drijfmest in de provincies Antwerpen en Belgisch-Limburg en dit vanuit het nu reeds zeer mestrijke Zuiden van Nederland.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. welke maatregelen hij overweegt om aan de te verwachten stijgende drijfmestimport, als gevolg van de Nederlandse wetgeving, paal en perk te stellen ?
2. Of hij deze gelegenheid zal aangrijpen om de bestaande maatregelen, zo nodig, te wijzigen of te verfijnen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid mededelen, dat de Vlaamse Executieve op 18 februari 1987 beslist heeft geen buitenlandse drijfmest meer te laten gebruiken.

Vraag nr. 90
van 30 januari 1987
van de heer E. GRYP

Milieuvriendelijke kleurstoffen — Bevordering

In verven, lakken, houtbewaarmiddelen, middelen voor de roestbehandeling en andere relatief veelvuldig gebruikte middelen zowel in het huishouden, door de hobbyist als in de industrie komen nogal wat schadelijke stoffen voor, zo ondermeer een hele reeks van zware metalen (lood, zink, chroom, cadmium om er maar enkele te noemen).

Beschikt de geachte Minister over gegevens over het gebruik van deze middelen en de gevolgen daarvan op mens en milieu ?

Worden er maatregelen overwogen om de industrie ertoe aan te zetten om minder-milieu-onvriendelijke (kleur-)stoffen aan te wenden voor hun producten ?

Verfpotten en andere worden door de particulier meestal met het huisvuil meegegeven, hoewel dit gemakkelijk zou kunnen beschouwd worden als afval dat niet onder de categorie huisvuil thuis te brengen is. Op deze wijze vormen zij een relatief gevaar door de giftige bestanddelen die vrijkomen bij eventuele verbranding of voor de vergiftiging van het grondwater bij gewoon storten.

Plant de Minister maatregelen om hieraan te verhelpen zonder het de individuele burger al te lastig te

maken, zo ja, welke plannen worden er voorbereid en op welke termijn ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Uit de sorteringsproeven van huisvuil door de Directie Techniek en Onderzoek van OVAM (1985) blijkt dat er 1,26 gewichtprocent bijzonder afval aanwezig is in huisvuil. Deze „bijzondere” afval bestaat uit batterijen, geneesmiddelen, verfresten, cosmeticaproducten, insecticiden, lijm, siliconenkit, cleaners, chroom- en koperpoets, toiletsprays, terpentijn, kwikthermometers, verdunningsmiddelen, vlekkenwaters, TL-buizen, starters, fotochemicaliën dergelijke.

Om een beter inzicht te krijgen in verband met de hoeveelheden, soorten en optimale inzameling werd er een pilootproject inzameling klein chemisch afval opgezet. De inzamelproef zal op twee manieren gebeuren, namelijk op vaste plaatsen en door middel van een mobiel systeem. Er wordt verwacht dat dit pilootproject in juli van dit jaar in uitvoering zal gebracht worden.

Vraag nr. 97
van 13 februari 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Bescherming van het reewild — Afschotplan

Vlaanderen is voorzeker geen aards paradijs voor reewild. Ten bewijze daarvan zijn reebestand.

Rechtschapen jagers maken zich hieromtrent zorgen en verzetten zich daarom terecht tegen een ongecontroleerde jacht, zoals die alleen bij ons bestaat.

Wanneer mag men in Vlaanderen een deugdelijk afschotplan voor reewild verwachten, gelijk dit in de ons omringende landen reeds jaren bestaat ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid geenszins volgen wanneer hij stelt dat in Vlaanderen een ongecontroleerde jacht bestaat op reewild.

Integendeel, om op reewild te kunnen jagen moet men, zoals voor alle jacht, vier voorwaarden vervullen, namelijk :

- houder zijn van het jachtrecht (of vergunning hebben verkregen van de houder) op de gronden waarop men jaagt ; deze moeten voldoen aan de voorschriften betreffende de afmetingen en de oppervlakte der jachtterreinen ;
- titularis zijn van een jachtverlof dat, voor een groot gedeelte van de huidige titularissen van dergelijk verlof afgegeven in het Vlaamse Gewest, slechts werd bekomen na het slagen in een jachtexamen B dat specifiek handelt over de jacht op grofwild ;
- de openings- en sluitingsdata eerbiedigen. Daarbij

worden sinds een tiental jaar alleen de bers- en loerjacht geopend ; het gaat hier om twee bij uitstek weidelijke wijzen van jagen op grofwild. De jacht op reebokken is alleen van 15 juli — 15 augustus en van 16 tot 31 mei geopend, naargelang van het geweytype. De jacht op reegeiten en jongen is geopend in de maand februari. De perioden van opening zijn dus beperkt ;

- alleen geoorloofde middelen gebruiken, met name de jachtbuks.

Een koninklijk besluit van 11 september 1964, gewijzigd bij koninklijk besluit van 29 juni 1971, legt daarbij de verplichting op het reewild. alleen met kogels te schieten.

Daarbij onderzoekt de Vlaamse Hoge Jachtraad thans een geactualiseerd voorstel tot invoering van een afschotplan voor reewild, overeenkomstig de beschikking M(83)16 van 20 december 1983 van de Ministers van de Benelux Economische Unie tot aanwijzing van de wildsoorten en de streken van de Benelux-landen waar een afschotplan zal gelden,

De drie landen beschikken over een termijn van vijf jaar om deze beschikking in hun intern recht om te zetten.

Tenslotte wil ik het geachte lid ook wijzen op het feit dat een afschotplan voor reewild alleen in Nederland, Duitsland en, gedeeltelijk, in Frankrijk bestaat.

Vraag nr. 100
van 17 februari 1987
van de heer M. OLIVIER

Richtlijn 79/409/EEG van 2.4.1979 inzake het behoud van de vogelstand — Aanpassing bijlage II/2

De Richtlijn 79/409/EEG van de Raad inzake het behoud van de vogelstand vermeldt expliciet dat jacht op bepaalde vogelsoorten, opgesomd in bijlage II van die Richtlijn, een toelaatbare vorm van exploitatie is omdat het populatieniveau, de geografische verspreiding en de omvang van voortplanting van deze soorten dermate is dat hun bejaging niet strijdig is met de algemene en specifieke doelstellingen van de Richtlijn. Daarbij wordt aangestipt dat gezien de technische en wetenschappelijke vooruitgang een aanpassing van de bijlagen van de Richtlijn vereist kan zijn en dat hiervoor een nauwe samenwerking tussen de Lid-Statens en de Commissie nodig is.

Volgens mijn informatie heeft de Commissie thans een verzoek van het Verenigd Koninkrijk in behandeling om de in bijlage II/2 vermelde soorten aan te passen.

Ik denk in dit verband bijvoorbeeld aan de koperwiek (*Turdus iliacus*) volgens de Belgische Jachtwet als kleinwild gerangschikt, die een algemene en talrijke doortrekker en wintergast in ons land is en waarvan de populatie in Europa stabiel is of zelfs zou toenemen maar waarop momenteel geen jacht kan geopend worden omdat deze soort niet vermeld staat voor België in bijlage II/2 van de Richtlijn.

Kan de Minister mij meedelen of hij bereid is een met redenen omkleed verzoek te richten aan de Commissie

om met name de in bijlage II/2 voor België vermelde soorten aan te passen ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de koperwiek (*Turdus iliacus*) niet voorkomt op de lijst der kleinwildsoorten opgenomen in artikel 1.2 van de Beneluxovereenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming.

Deze vogel is slechts bij wijze van overgangsmaatregel opgenomen in de Belgische lijst der kleinwildsoorten, op grond van artikel 1.4 van voormelde overeenkomst.

Anderzijds is deze vogel wel opgenomen in de lijst van artikel 1 a) van de Beschikking van het Comité voor Ministers van de Benelux Economische Unie met betrekking tot de bescherming van de vogelstand. De vogels die opgenomen zijn in bedoelde lijst mogen niet worden gedood.

De jacht op de koperwiek is in het Vlaamse Gewest sinds het jachtseizoen 1974-1975 niet meer geopend.

Deze vogel wordt noch in Nederland, noch in het Groot-Hertogdom Luxemburg bejaagd en ook niet in het Waalse of in het Brusselse Gewest.

Ik acht het niet wenselijk verandering te brengen in het Benelux-statuut van deze vogel of hem op te nemen in de lijst van de bejaagbare vogels van de Richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand.

Vraag nr. 102
van 17 februari 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE

Benaming van sommige ministeries en diensten — Vereenvoudiging

Vroeger luidde de titel van de Vlaamse Gemeenschapsminister, bevoegd voor het gezondheidsbeleid : „Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid”. De heer Lenssens volgde de heer De Wulf in die functie op en zijn titel luidt : „Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu”.

Vroeger luidde de titel van het ministerie bevoegd voor het gezondheidsbeleid : „Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin”. Sinds de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 27 januari 1987 (verschenen in het Belgisch Staatsblad van 5 februari 1987) luidt de titel van dit nationaal ministerie : „Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu”.

De burgers al zo vaak gekweld door de ondoorzichtigheid van de structuren, krijgen het nu helemaal kwaad : de Vlaamse Minister noemt zich „Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu” en nu bestaat er ook op nationaal vlak sinds kort een ministerie genaamd : „Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu”, waarvoor de betrokkene helemaal niet bevoegd is.

Garne vernam ik van de heer Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Welke maatregelen zult u nemen om op dit gebied verwarring bij de burgers te voorkomen ?
2. Zou in het vervolg niet beter overleg gepleegd worden tussen de nationale overheid en de gemeenschapsoverheden in verband met de benaming van hun diverse ministeries en diensten ?

Antwoord

Ik ben zo vrij het geachte lid te verwijzen naar artikel 7 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 11 december 1985 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, waarin de verklaring wordt gegeven voor de titel „Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu” die verwijst naar de desbetreffende bevoegdheden zoals vermeld in de bijzondere wet.

Voor de beslissing van de nationale overheid om het „Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin” om te dopen in het „Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu” kan ik uiteraard geen verklaring geven. Daarvoor dient u zich te wenden tot de bevoegde nationale Minister.

Dat één en ander aanleiding kan geven tot begripsverwarring kan niet worden ontkend. Dit is echter niet eigen aan de sector van de Volksgezondheid en het Leefmilieu. Ingevolge de staatsvorming situeren zich meerdere overheidsopdrachten deels op nationaal niveau en deels op niveau van de Gewesten en de Gemeenschappen.

Goede informatie aan de burgers is derhalve onontbeerlijk. Zowel de Vlaamse Executieve als ikzelf zullen verder inspanningen doen om aan de bevolking een preciezer inzicht te verschaffen in de taken en bevoegdheden van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 106
van 20 februari 1987
van de heer J. VALKENIERS

Kandidaat-politieke vluchtelingen — Maatregelen tegen sero-positieven voor AIDS

Naar ik verneem zou men in Gent bij 400 kandidaat politieke vluchtelingen 20 personen sero-positief hebben bevonden voor AIDS.

In Engeland zou men diegenen weigeren die sero-positief bevonden worden.

Welke maatregelen schikt uw departement ter zake te nemen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Uit inlichtingen die we hebben ingewonnen bij de Hoge Gezondheidsraad blijkt dat de cijfergegevens door het geachte lid vermeld, onjuist zijn. In Gent gaat het om ongeveer 350 politieke vluchtelingen waarbij geen en-

kel klinisch geval van AIDS werd vastgesteld ; geen enkel geval van sero-positiviteit voor het AIDS-virus HIV1 ; wel werden 2 gevallen sero-positief bevonden voor HIV2 ; dit laatste virus wordt voornamelijk in West-Afrika gevonden en de juiste ziektebeelden die dit virus met zich brengt, zijn nog niet gekend.

De maatregel die in Engeland werd overwogen om de politieke vluchtelingen die sero-positief bevonden worden te weigeren, werd niet aanvaard door het parlement, en is dus niet van kracht.

Wat de te nemen maatregelen betreft ten overstaan van sero-positieve kandidaat-politieke vluchtelingen of in het algemeen vreemdelingen kan men stellen dat deze slechts als afdoende kunnen beschouwd worden als ze op Europees vlak worden besproken en aanvaard.

Dit punt zal ongetwijfeld uitvoerig aan bod komen binnen de groep „Volksgezondheidsvraagstukken” tijdens het Belgisch Voorzitterschap van de Europese Gemeenschappen.

Vraag nr. 107
van 20 februari 1987
van de heer J. VALKENIERS

Loopcross in weiden — Bescherming biotoop

Kan het nadelig zijn voor het biotoop van een weide dat er een loopcross wordt gehouden ?

Het is toch de gewoonte in de landbouw om de vruchtbaarheid van een weide op te drijven door de grond te „breken” zoals dit genoemd wordt.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik bevestigend antwoorden.

Het houden van een loopcross kan inderdaad nadelig zijn voor het biotoop van een weide. De eventuele schade is afhankelijk van bodemgesteldheid en weersomstandigheden, van het tijdstip in het groeiseizoen, van het aantal deelnemers en eventueel aanwezige toeschouwers en van het aantal ronden of de periodiciteit van de loopcross.

Door het nemen van voorzorgsmaatregelen kan schade voorkomen of beperkt worden en in voorkomend geval door middel van passende cultuurtechnische maatregelen worden hersteld.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTE-
LIJKE ORDENING

Vraag nr. 86
(zitting 19851986)
van 16 april 1986
van de heer E. GRYP

Heusden-Destelbergen — Bouwovertredingen en in-
breuken op de gewestplannen

1. De omgeving van de residentiële wijken Schaapsdam en Doolaegepark gelegen aan de Meersstraat te Heusden-Destelbergen en omschreven als niet-integreerbaar woongebied, is op het gewestplan aangeduid als groengebied met specificatie N, dit wil zeggen natuurgebied bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

Hierin bevindt zich een veestal zonder dakbedekking met een bebouwde oppervlakte van ongeveer 1.000 m².

Op 11 juli 1974 verleent het schepencollege van Heusden aan de zaakvoerder van het bedrijf Thovadec een vergunning voor het „verbouwen en vergroten” van deze veestal, welke nochtans slechts in maart 1975 eigendom werd van de aanvrager.

Volgens het KB van 28 december 1972 mocht hiermee maximaal tot 20 % van het bouwvolume worden vergroot, t.t.z. ongeveer 1.200 m². Tot op heden werd deze bouwvergunning niet geconcretiseerd. Enkel wat putten werden gegraven om de schijn te houden. Intussen is deze veestal tot puin vervallen. Wel werd met een totaal onregelmatige bouwvergunning voor een nieuw gebouw, zijnde een plasticfabriek van 6.000 m², eveneens afgegeven door het schepencollege, een opblaasbare stockagehal opgericht in hetzelfde jaar 1974, maanden na het verschijnen van het ontwerp-gewestplan.

Ook na het verschijnen van het definitief gewestplan in 1977 gebeurt niets om aan deze onwettige situatie een eind te maken, ondanks talloze protesten.

In 1984 interpelleert collega W. Seeuws de toenmalige Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening over deze onverkwikkelijke zaak. Uit het antwoord van de heer Minister blijkt dat er in zijn geest nog altijd geen duidelijkheid bestaat over de vraag of het gaat om „verbouwing” dan wel „nieuwbouw”. Nochtans bevindt het nieuwe gebouw zich duidelijk naast het puin van de veestal en verklaart het College van Burgemeester en Schepenen van Destelbergen in antwoord op een klacht daterend van juni 1984 : „Er werd inderdaad een totaal nieuwe inplanting voorzien zodat hier moeilijk kan gesproken worden van het verbouwen van een bestaand gebouw.”

Vandaar een eerste vraag tot de geachte Minister van Ruimtelijke Ordening.

Heeft de geachte Minister nu, twee jaar later, een duidelijker inzicht in deze situatie dan zijn voorga-

ger in maart 1984, en zo ja, welke maatregelen overweegt hij om aan deze bouwovertreding een eind te maken ?

2. In 1980 wordt door het bedrijf Thovadec een eerste poging ondernomen om door middel van een BPA een bestemmingswijziging van het natuurgebied in ambachtelijke zone voor een oppervlakte van 4,5 ha te bekomen. Wegens ongunstig advies vanwege het Provinciaal Bestuur van de Stedebouw wordt de BPA-procedure door de gemeenteraad van Destelbergen opgezet. Thans is een nieuw BPA in de maak. Het voorziet in de bouw van een totaal nieuwe fabriek, welke niet minder dan 30.000 m² zou beslaan. Het Provinciebestuur en AROL stellen voor dit beperken tot een verdubbeling van het reeds bestaande onwettige gebouw, dus van 6.000 m² naar 12.000 m².

Desondanks wordt een ontwerp-BPA dat voorziet in 30.000 m² bebouwingsoppervlakte op de gemeenteraad van 10 september 1985 voorlopig goedgekeurd. Eerlang wordt de procedure voltooid.

Indien, zoals kan verwacht worden, dit ontwerp ongewijzigd definitief wordt goedgekeurd, betekent dit een zware en ongewettigde inbreuk op de gewestplannen.

Vandaar mijn tweede vraag.

Hoe denkt de geachte Minister dit te kunnen verhinderen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 16 april 1986 heb ik de eer het geachte lid de historiek van deze zaak en de stand van zaken mede te delen.

1. 08.04.1974 — Bouwaanvraag
 27.06.1974 — Gunstig advies Provinciale Directie Stedebouw
 11.07.1974 — Vergunning afgegeven door het College van Burgemeester en Schepenen
2. 04.04.1975 — Aanvraag Stedebouwkundig attest nr. 2
 05.05.1975 — Ongunstig advies Provinciale Directie Stedebouw
 09.05.1975 — Weigering Schepencollege
 Opmerking : De aanvraag van 4.4.1975 gold als uitbreiding van vergunning 11.07.1974.
3. 02.06.1977 — Proces Verbaal Stillegging door Provinciale Directie Stedebouw, van werken aan werk- en opslagplaatsen, gezien zij geacht werden als begonnen te zijn na verval van de bouwvergunning (na één jaar)
4. 17. 11. 1977 — Uitspraak Uitspraak inkortgeding door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent „Opheffing van bevel tot staking der werken”
5. 26.06.1978 — Het beroep van de gemachtigde

ambtenaar tegen dit vonnis werd bij Arrest van het Hof van Beroep 5e Kamer te Gent, ongegrond verklaard — akte van berusting. Gezien de werken effectief aangevangen waren, was volgens het Hof de bouwvergunning niet vervallen. De bouwheer mocht dus nog altijd tot de verdere uitvoering overgaan. Het uitvoeren van vergunde bouwwerken maakt daarenboven geen bouw misdrijf uit.

Wat de oprichting van een opblaasbare stockagehal betreft, weze vermeld dat betrokkene tot in beroep daarvoor vrijgesproken werd. Een nieuwe herstellordering is derhalve niet meer mogelijk en ten onrechte hecht u er nog de kwalificatie van een bouw misdrijf aan.

Intussen werd het BPA nr. 10 „Meerstraat” op 24 december 1986 bij ministerieel besluit goedgekeurd (BS 7.2.87). Het heeft tot doel de exploitatie van de vergunde gebouwen veilig te stellen en terzelfdertijd uitbreidingsmogelijkheden voor het bedrijf te bieden. De in het BPA voorgestelde nijverheidszone is ongeveer 4 maal groter dan deze die het oorspronkelijk vergund bouwwerk innam.

Gezien overeenkomstig artikel 12 van de Stedebouwwet een BPA desnoods kan afwijken van het gewestplan, is hier geen sprake van een inbreuk op het gewestplan. Dit werd bevestigd in een advies dd. 20 december 1983 van de Raad van State uitgebracht aan mijn achtbare voorganger.

Vraag nr. 151
(zitting 19851986)
van 18 juli 1986
van de heer J. DEVOLDER

Gemeentelijke werken — Subsidiëring

Bij het uitvoeren van gemeentelijke werken met subsidiëring vanwege de Vlaamse Gemeenschap, worden bij de goedkeuring van het ontwerp en de toekenning van de subsidiëring, de posten „alle risico's bouwplaats” en „tienjarige aansprakelijkheid”, in verband met de verzekeringspremies en het controlebureau, uitgesloten.

Het gevolg is dat de aannemer, die — ingevolge het bijzonder bestek — de nodige verzekeringen en controleverzekering verplichtend moet afsluiten, deze kosten naar eigen goeddunken verdeelt over die posten die hij zelf verkiest en dan liefst in die posten die bij de eerste vorderingsstaten betaald worden.

Bovendien dient opgemerkt dat voornoemde verzekeringen veel duurder betaald worden door de aannemer dan door de gemeentelijke overheid zelf.

In de praktijk komt het hier op neer dat èn door het opdrachtgevend èn door het subsidiërende bestuur een groter bedrag betaald wordt aan de aannemer.

Om verschillende redenen sluit thans de gemeentelijke overheid zelf de verzekeringscontracten af, mits voorziening in het bijzonder bestek van betaling ervan door

de aannemer. Hiervoor worden in de meetstaat en de raming de nodige posten voorzien, met het gevolg dat deze posten thans niet gesubsidieerd worden.

Het is toch niet logisch dat de posten „alle risico's bouwplaats” en „tienjarige aansprakelijkheid” niet voor subsidiëring in aanmerking komen wanneer ze als dusdanig opgenomen zijn in het bijzonder bestek, terwijl ze, in navolging van de huidige richtlijnen, wel gesubsidieerd worden, zij het dan verdoken en verspreid over de posten die de aannemer zelf bepaalt.

Kan de Minister de nodige richtlijnen uitvaardigen, die èn voor de gemeentelijke èn voor de subsidiërende overheid een minimum aan kosten en een maximum aan service garanderen, en die bovendien de subsidiëring van de genoemde verzekeringsposten niet zou uitsluiten ?

Antwoord

In antwoord op uw vraag van 18 juli 1986, kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De verplichte verzekeringen tot dekking van de aansprakelijkheden van de aannemer vormen een last van de aanneming en dienen derhalve, overeenkomstig artikel 20, § 5 van het koninklijk besluit van 22.4.1977 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten over de onderscheiden posten van de inschrijving, in verhouding tot hun belangrijkheid, worden verdeeld.

Dergelijke kosten mogen dus niet in afzonderlijke posten in de inschrijving worden opgenomen. Dit blijft onverminderd gelden voor de dekking van risico's welke door het Bijzonder Bestek worden opgelegd.

De verdeling van deze kosten van verzekering over de verschillende posten van de inschrijving naar evenredigheid, heeft tot gevolg dat deze kosten in feite wel mee gesubsidieerd worden.

Over de opportuniteit van de handelwijze van sommige gemeentelijke overheden om voor rekening van de aannemer de verzekeringspolissen af te sluiten, kan ik mij niet uitspreken.

Vraag nr. 193
(zitting 19851986)
van 24 september 1986
van de heer O. MEYNTJENS

Vestiging grootdistributiebedrijf te Schoten — Bouwvergunning

De vorige Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening verleende de bouwvergunning voor de vestiging van een nieuw grootdistributiebedrijf te Schoten.

Over de vraag of het hier gaat om een grote handelsvestiging bestaat nogal wat betwisting. De bouw aanvraag, met de stempel van de gemeente Schoten, draagt de datum van 25 februari 1985.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Werd deze bouwvergunning verleend op basis van de plannen, gevoegd bij de bouwaanvraag van 25 februari 1985 of werden er andere plannen gebruikt ? Zo ja, van welke datum ? Staan op deze plannen de maten vermeld ?
2. Hoeveel bedraagt, volgens deze plannen, de verkoopsoppervlakte en de totaal bebouwde oppervlakte ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 24 september 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de bouwvergunning werd verleend op basis van de plannen gevoegd bij de bouwaanvraag van 25 februari 1985. Op deze plannen staan de maten vermeld.

Narekening wijst uit dat volgens deze plannen de verkoopsoppervlakte 1.487,740 m² en de bruto oppervlakte 2.951,458 m² bedraagt.

Vraag nr. 52
van 30 december 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

TGV-tracé te Kortenberg — Ongunstig geadviseerde bouwaanvraag en regeling planschade

Op 28 november 1986 verstreekte de gemachtigde ambtenaar van de AROL Vlaams-Brabant een ongunstig advies over een bouwaanvraag in de gemeente Kortenberg.

De motivering luidde dat het voorgelegde ontwerp tot het bouwen van een woning gepland is in de onmiddellijke omgeving van de ontworpen snelspoorlijn Brussel-Luik-Keulen, maar dat uit de gegevens van de bundel niet met zekerheid kon worden uitgemaakt of het ontwerp getroffen is door erfdiensbaarheden van de betrokken snelspoorlijn.

Graag vernam ik van de heer Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Op basis van welke beslissing werd dit ongunstig advies uitgebracht ?
2. Door wie werd deze beslissing getroffen ?
3. Werden er nog in andere gemeenten bouwaanvragen ongunstig geadviseerd op basis van dezelfde motivatie ?
4. Hoe zal de eventuele planschade geregeld worden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 30 december 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de geciteerde tekst deze is van het voorlopig ongunstig advies dat in deze zaak uitgebracht werd, gezien niet tijdig over het advies van de NMBS kon beschikt worden.

Op 11 december 1986 ontving de gemachtigde ambtenaar volgend advies van de NMBS : „Bedoeld perceel zou mogelijk komen te liggen op één van de ontwerp-

varianten van het snelspoor Brussel-Luik-Keulen. Tot op heden is echter nog geen enkele beslissing genomen noch aangaande de aanleg noch aangaande de keuze van de varianten, zodat in de huidige omstandigheden een eventuele bezwaring in het perceel wat de NMBS betreft niet kan in overweging genomen worden”.

Op basis hiervan werd op 29 december 1986 het voorlopig ongunstig advies van 28 november 1986 herzien in een gunstig advies.

Het is mij niet bekend dat er nog voor andere gemeenten identieke ongunstige adviezen zouden uitgebracht zijn.

Tenslotte kan er in het vermelde geval in de gegeven omstandigheden geen sprake zijn van planschade.

Vraag nr. 57
van 9 januari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Malle — Inplanting Aldi-vestiging in „ambachtelijke zone”

Naar wij vernamen zouden er plannen bestaan om een Aldi-vestiging te bouwen te Malle.

De vestiging zou opgetrokken worden in een zone die volgens het gewestplan als „ambachtelijke zone” omschreven staat. Een dergelijke vergissing is wettelijk verboden. Uw diensten van Stedebouw Antwerpen verleenden echter toch reeds een gunstig advies.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Werd door uw diensten reeds onderzocht of deze inplanting beantwoordt aan de wettelijke voorschriften ? Zo ja, wat zijn hiervan de resultaten ?
2. Wat zal de Minister ondernemen om te verhinderen dat deze vestiging in een ambachtelijke zone wordt opgetrokken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 9 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de door U bedoelde bouwaanvraag, het verbouwen van een werkplaats tot verkoopruimte betreft.

Op 28 januari 1987 heeft het College van Burgemeester en Schepenen deze geweigerd na ongunstig advies dd. 26 januari 1987 van de gemachtigde ambtenaar.

Deze weigering vloeide voort uit de ligging van het ontwerp in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's.

Uw bewering dat de gemachtigde ambtenaar van de provincie Antwerpen in deze zaak een gunstig advies zou uitgebracht hebben, is derhalve zonder voorwerp.

Vraag nr. 69
van 16 januari 1987
van de heer J. PEPERMANS

Duffel — Aantal BPA's en wijzigingen gewestplan

Kan de geachte Minister mij mededelen welke BPA's te Duffel werden ingediend of op het grondgebied Duffel werden voorzien tot wijziging van het gewestplan en dit gedurende de jaren 1983-1984-1985 en 1986 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 16 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat gedurende de door hen; vooropgestelde periode geen aanvragen tot afwijking van het gewestplan bij middel van een bijzonder plan van aanleg werden ingediend, door de gemeente Duffel.

Tenslotte weze rechtgezet dat met een BPA desnoods kan afgeweken worden van een gewestplan, maar dat het gewestplan niet kan gewijzigd worden door een BPA.

Vraag nr. 91
van 13 februari 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

IC-verbinding Antwerpen-Keulen — Uitvoering

Volgens het antwoord van de Minister van Verkeerswezen op mijn parlementaire vraag nr. 83, dd. 26 december 1986 (Bulletin van Vragen en Antwoorden, Kamer nr. 10 van 27 januari 1987, blz. 886/887), heeft de Vlaamse Executieve in verband met de realisatie van deze verbinding tot nu toe nog geen goedkeuring gegeven voor de verbindingsbocht tussen de lijnen 40 en 24-1 (Sint-Truiden-Tongerlen) te Voeren.

Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen wanneer dit zal gebeuren ?

Antwoord

Ingevolge zijn schriftelijke vraag dd. 13 februari 1987 betreffende de IC verbinding Antwerpen-Keulen kan ik het geachte lid mededelen dat bij mijn administratie geen dossier aanhangig is over de verbindingsbocht tussen de lijnen 40 en 24-1 te Voeren en er derhalve geen goedkeuring in het vooruitzicht gesteld kan worden.

De problematiek is bij de administratie wel bekend, daar ze aan bod komt in het internationaal ambtelijk overleg in het kader van de Benelux Economische Unie, Commissie Ruimtelijke Ordening-Oost.

Vraag nr. 92
van 13 februari 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE

Gemeentelijke adviescommissie — Richtlijnen

In talrijke steden en gemeenten bestaan er stedelijke en gemeentelijke adviserende gemeenteraadscommissies.

Het nut van dergelijke commissies kan, naar onze mening, niet betwijfeld worden.

Met het oog op een goed beleid en een gezonde democratie zou het ons interesseren te mogen vernemen :

1. of er vanwege de hogere overheid aan de gemeentebesturen onderrichtingen werden gegeven om in een stad of gemeente tot de installatie van dergelijke adviserende gemeenteraadscommissies over te gaan ;
2. of dit, meer bepaald, is gebeurd voor de oprichting van een „gemeentelijke adviescommissie inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw” ?

Antwoord

1. Interne werking van de Gemeenteraad.

De vraag van de heer Van Steenkiste wordt beantwoord door de commissie van de gemeenteraad waarvan de oprichting, taak en werking geregeld worden door het reglement van orde van de Gemeenteraad (art. 73 van de Gemeentewet) en op de adviescommissies inzake Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw waarvan sprake is in de desbetreffende wetgeving.

Wat de eerste materie betreft, kan er op gewezen worden dat de gemeenten overheidslichamen zijn waarvan de autonomie de kenmerkende eigenschap is.

Aan de toezichhoudende overheid wordt steeds meer, en terecht, voorgehouden dat zij de autonomie maximaal moet eerbiedigen. De wetgever heeft trouwens bij recente wijzigingen van de gemeentewet het administratief toezicht reeds drastisch beperkt.

Ik meen dan ook dat de gemeenteraden mogen geacht worden bij machte te zijn zelfstandig, d.i. zonder ministeriële onderrichtingen, te bepalen in welke mate raadscommissies gewenst zijn bij de uitoefening van hun bevoegdheden.

- 2 Bij de Stedenbouwwet aan Gemeenten gegeven opdracht.

De stedenbouwwet van 29 maart 1962 voorziet in art. 19 voor elke gemeente met 10.000 inwoners en meer de oprichting van een gemeentelijke Commissie van Advies.

Met brief dd. 6 december 1978 werden de gouverneurs van de verschillende provincies als Voorzitter van de streekcommissies aangeschreven door de toenmalige Staatssecretaris voor Streekeconomie en Ruimtelijke Ordening teneinde hun medewerking te vragen om de gemeenten met 10.000 inwoners en meer aan te zetten tot het oprichten van een gemeentelijke Commissie van Advies. Dit schrijven werd aangevuld op 6 maart 1979 met bijkomende inlichtingen aangaande de samenstelling van de Commissies.

Op 7 februari 1980 werd het reglement van orde van de gemeentelijke commissie van advies bij ministerieel besluit vastgesteld.

In de nota van mijn voorganger de heer P. Akkermans van mei 1980 „Beleidsaspecten van de Ruimtelijke Ordening in Vlaanderen” wordt uitvoerig ingegaan op de rol van de gemeentelijke Commissie van Advies. Deze nota werd rondgestuurd aan alle gemeenten in Vlaanderen.

Sindsdien werden geen nieuwe initiatieven ter zake genomen.

Vraag nr. 93
van 17 februari 1987
van de heer H. DE LOOR

Gesubsidieerde contractuelen — Omzendbrief voor Vlaamse gemeenten

In het Belgisch Staatsblad van 13 december 1986 verscheen de omzendbrief van de heer Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt met onderrichtingen voor de stad Brussel en de gemeenten met een bijzondere taalregeling betreffende de gesubsidieerde contractuelen.

In de omzendbrief van 30 december (Belgisch Staatsblad van 15 januari 1987) omschrijft de heer Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt bepaalde termen van de voornoemde omzendbrief.

Hij stelt dat : onder „geldelijk statuut van de personen die in dienst worden genomen op grond van het stelsel van gesubsidieerde contractuelen” moet worden verstaan dat de barema's van het personeel van de Ministeries de berekeningsgrondslag moet zijn die van toepassing is voor de gesubsidieerde contractuelen behalve voor de personen die reeds in dienst zijn van de gemeente via een BTK-TWW-of DAC-betrekking. In deze gevallen mag het nieuw contract bepaald worden op basis van een bezoldiging die overeenstemt met deze die evenvermelde personen op 31 december 1986 bekomen hebben.

Graag had ik vernomen of de Minister van plan is een dergelijke omzendbrief te zenden aan de gemeenten in het Vlaamse Gewest ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat bij omzendbrief van 20 februari 1987 van de Vlaamse Executieve, gericht aan de heren Provinciegouverneurs en aan de heer Vice-Gouverneur van de provincie Brabant, onderrichtingen worden verstrekt nopens de administratieve en geldelijke toestand van de gesubsidieerde contractuelen.

Een afschrift van de bedoelde omzendbrief, die tevens handelt over het in deze aangelegenheid uit te oefenen administratief toezicht, wordt rechtstreeks aan het geachte lid toegezonden.

Vraag nr. 94
van 17 februari 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE

Sociaal grondbeleid — Beleidsopties en uitvoeringsbesluiten decreet van 16.61982

In de beleidsverklaring van de Vlaamse Regering vind

ik weinig of niets terug betreffende het grondbeleid.

Op 16 juni 1982 keurde de Vlaamse Raad een decreet goed betreffende maatregelen voor een sociaal grondbeleid. Daarin werd aan de Vlaamse Executieve de bevoegdheid verleend om haar waarborg te verlenen voor de goede afloop aan de leningen die door gemeenten, intercommunales en eventueel andere openbare besturen en instellingen worden aangegaan voor de verwerving van een of meerdere ongebouwde en gebouwde onroerende goederen en voor het bouwklaar maken ervan.

Ook werd de Executieve ertoe gemachtigd aan deze besturen en instellingen een tegemoetkoming te verlenen in de lasten verbonden aan de verrichtingen in het raam van het sociaal grondbeleid. Uit de voorbereidende werken blijkt dat hierbij gedacht aan het verlenen van, onder meer, rentesubsidies.

Op de begroting 1987 wordt ter zake een fonds voorzien dat opgericht werd om deze toelagen te financieren. Er staat weer (ook voorgaande jaren) een bedrag van 200 miljoen frank voor ingeschreven. Behoudens vergissing van mijnentwege, zijn er echter nog geen uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd door de Vlaamse Regering, zodat het betrokken decreet dode letter blijft.

Gaarne kreeg ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Welke beleidsopties heeft de heer Gemeenschapsminister in verband met het grondbeleid, waarvoor hij bevoegd is ?
2. Wat meer concreet het decreet van 16 juni 1982 betreft : hoever staat het met de uitwerking van de uitvoeringsmaatregelen ?
3. Wanneer zullen gemeenten en andere ondergeschikte besturen een beroep op het vermelde Fonds kunnen doen indien zij een grondbeleid willen voeren ?
4. Onder welke voorwaarden zullen zij een beroep op dit Fonds kunnen doen ?

Antwoord

1. Voor de Vlaamse Executieve en voor mijzelf krijgen de herwaarderingsprojecten in het kader van de Stadsvernieuwing de voorrang op een sociaal grondbeleid dat meestal ten koste gaat van de open ruimten aan de rand van de bebouwde omgeving (woonuitbreidingsgebieden). De middelen (200 miljoen) die voorzien werden op de begroting Ruimtelijke Ordening, werden overgeheveld naar de Algemene Middelen van de Begroting.
2. Momenteel wordt het daarom ook niet opportuun geacht de uitvoeringsbesluiten uit te werken voor het decreet van 16 juni 1982.
3. De punten 3) en 4) zijn dus momenteel zonder voorwerp.

Vraag nr. 95
van 18 februari 1987
van de heer C. MARCHAND

Tewerkstelling gesubsidieerde contractuelen door provinciale besturen — Vereenvoudiging administratieve procedure

Het KB 474, tot opzetting van een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige openbare besturen, heeft de bedoeling de werkgelegenheid te bevorderen. De personen die om een andere reden moeilijk werk vinden in de privé-sector, en die wij als kansarmen mogen betitelen, worden door de gemeente en OCMW besturen in dit stelsel tewerkgesteld.

Wij stellen thans vast dat door de toeziende overheid, in dit geval het Provinciaal Bestuur, bij de aanstelling van deze gesubsidieerde contractuelen verschillende stukken worden opgevraagd, namelijk :

1. beslissing van de gemeenteraad in verband met het principe van de tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen alsook hun bezoldiging en delegatie tot aanstelling door het schepencollege ;
2. het protocol van de onderhandelingen met de vakbonden ;
3. de beslissing van de Minister waarbij het aantal gesco's wordt toegestaan ;
4. de individuele weddeverstelling per persoon ;
5. het individueel contract ;
6. het bewijs van goed gedrag en zeden van belanghebbenden ;
7. doktersattest ;
8. diploma of getuigschrift afgestemd op de toegekende graad van betrokkenen.

Het komt ons voor dat daar waar het de bedoeling van de Regering was de werkloosheid te bestrijden, en bepaalde langdurige werklozen en kansarmen aan werk te helpen, die thans door administratieve formaliteiten wordt bemoeilijkt.

Inderdaad, er worden door de gemeenten- en OCMW-besturen mensen tewerkgesteld die op de rand van de maatschappij leven, en bijvoorbeeld geen bewijs van goed gedrag en zeden kunnen voorleggen, en dus eenvoudig weg verder zullen moeten stempelen. Zelfde moeilijkheid doet zich voor wanneer men vraagt een doktersattest voor te leggen.

Ten slotte is de vereiste een diploma of getuigschrift voor te leggen eveneens een hinderpaal voor tewerkstelling. Meerdere werklozen, vooral dan komende uit de bouwsector hebben inderdaad niet het vereiste diploma, doch bezitten dank zij jarenlange praktijk en ondervinding opgedaan in de nijverheid heel wat meer stielkennis dan een pasafgestudeerde die wel over een diploma beschikt.

Verder vrezen wij dat heel wat gesubsidieerde contractuelen, die vroeger als tewerkgestelde werklozen werk-

zaam waren en naar het nieuwe systeem van gesubsidieerde contractuelen zijn overgeschakeld, hun loon zullen zien verminderen.

De bedoeling van de Regering bij het tot stand brengen van het nieuwe systeem was meer eenvormigheid te bereiken en de benadeling van vroegere tewerkgestelde werklozen weg te nemen.

Uit bovenstaande blijkt dat hiervan heel wat zal verminkt worden, terwijl de gemeente- en OCMW-besturen andermaal worden opgezadeld met administratieve rompslomp.

Kan de heer Minister aan de voogdijoverheid onderrichtingen laten worden zodat deze omslachtige formaliteiten niet moeten vervuld worden, en dan zeker betreffende de zaken voorzien onder punt 6, 7 en 8.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat bij omzendbrief van 20 februari 1987 van de Vlaamse Executieve, gericht aan de heren provinciegouverneurs en aan de heer Vice-gouverneur van de provincie Brabant, onderrichtingen worden verstrekt nopens de administratieve en geldelijke toestand van de gesubsidieerde contractuelen tewerkgesteld door de gemeentelijke overheden.

In die omzendbrief wordt de aandacht erop gevestigd dat de personen tewerkgesteld als gesubsidieerde contractuelen moeten aangezien worden als gemeentepersoneelsleden.

Bij de uitoefening van hun ambt zullen de gesubsidieerde contractuelen vanzelfsprekend in contact komen met, enerzijds, andere gemeentepersoneelsleden en, anderzijds, in de meeste gevallen, het publiek.

Het is dan ook niet abnormaal dat bij de aanwerving van de bedoelde personeelsleden een getuigschrift van goed gedrag en zeden evenals een getuigschrift van medische geschiktheid, vereist wordt.

Afhankelijk van de aan de gesubsidieerde contractuele toe te wijzen taak zal, bij de aanwerving, ofwel een diploma of een getuigschrift, ofwel nuttige ervaring, ofwel beiden vereist zijn.

Het staat de Gemeenteraad vrij geen leeftijdsgrens te bepalen, geen nationaliteitsvereiste te stellen en geen selectieproeven te doen organiseren naar aanleiding van het aanwerven van de hier besproken categorie personeelsleden. De Gemeenteraad kan dus minder streng optreden dan bij de aanwerving van statutair personeel.

Gelet op de inhoud van de omzendbrief van 20 februari 1987 kunnen de gemeentelijke overheden, onder bepaalde voorwaarden, maatregelen uitvaardigen teneinde de door het geachte lid bedoelde eventuele loonsvermindering te voorkomen.

Een afschrift van de hoger aangehaalde omzendbrief van 20 februari 1987, waarin tevens gehandeld wordt over het uit te oefenen administratief toezicht, wordt rechtstreeks aan het geachte lid toegezonden.

Tenslotte moge ik aanstippen dat het stelsel der gesubsidieerde contractuelen beheerst wordt door de door de nationale overheid uitgewerkte reglementering en dat vragen in verband met tewerkstelling bij een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn moeten gesteld worden aan de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN VORMING

Vraag nr. 36
van 11 februari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Besluit van 29 oktober 1986 inzake studietoelagen — Toepassing

De Dienst voor Studietoelagen van de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap weigert toelagen door zich te steunen op een besluit van 29 oktober 1986 van de Vlaamse Executieve dat nog niet in het Belgisch Staatsblad is verschenen, en dat al toegepast wordt voor het school- of academiejaar 1986/1987. Krachtens artikel 129 van de Grondwet kan geen wet, besluit of verordening van algemeen, provinciaal of gemeentelijk bestuur verbindend gemaakt worden dan na bekend gemaakt te zijn in de vorm bij de wet bepaald. Bovendien zegt artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek dat de wet alleen beschikt voor het toekomstende en geen terugwerkende kracht heeft.

Het principe van de niet-terugwerkende kracht van de wetten, dat uitdrukkelijk is ingeschreven in artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek, vormt een algemeen principe van ons recht. Het is tegelijk een voorschrift voor de wetgever, een verplichting voor de rechter en een waarborg voor de burgers. Dat 'principe is op alle wetten van toepassing : zij werken niet terug (Memorie van toelichting bij het ontwerp van wet houdende fiscale bepalingen — Senaat — 1985-1986 — Stuk nr. 310 — Nr. 1, blz. 28). De Raad van State voegt daaraan toe dat voormeld artikel 2 geen gewag maakt van de besluiten en verordeningen. Nochtans verplicht artikel 107 van de Grondwet de hoven en rechtbanken, evenals de Raad zelf, de besluiten de verordeningen alleen toe te passen in zover zij met de wetten overeenstemmen. Besluiten of verordeningen die afbreuk doen aan rechten of die dwangmaatregelen inhouden, mogen dus slechts terugwerken ingeval de rechtgrond waarop zij berusten, dat toelaat (advies L.17.147/2 van 2 juni 1986).

Kan de Minister mij zeggen of :

1. het juist is dat voormeld besluit reeds toegepast wordt zonder dat het verschenen is in het Belgisch Staatsblad ;
2. de wet die de Koning machtigt een besluit te treffen de niet-terugwerking voorziet ;
3. aan de Dienst voor de Studietoelagen nieuwe richt-

lijnen zullen worden gegeven teneinde de ten onrechte genomen beslissingen ambtshalve recht te zetten ;

4. concrete maatregelen zullen genomen worden omde administratieve willekeur te beperken en de rechtszekerheid van de burger te waarborgen.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen van 11 februari 1987 omtrent de toepassing van het besluit van de Executieve van 29 oktober 1986 houdende wijzigingen van het koninklijk besluit van 23 augustus 1972 tot vaststelling van de minvermogenheid van de kandidaten voor een studietoelage en van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juli 1983 betreffende de studietoelage voor hoger onderwijs, deel ik het geachte lid mede wat volgt.

1. De Dienst voor Studietoelagen heeft voormeld besluit inderdaad reeds toegepast in afwachting van de publikatie in het Belgisch Staatsblad teneinde geen achterstand op te lopen in de uitbetaling van de studietoelagen.
2. Het bedoelde besluit regelt het recht op studietoelagen en dit in de beperkende zin. De bedoeling van het besluit is immers nauwkeuriger het begrip „minvermogenheid” vast te stellen, zodat de studietoelagen beter dan voorheen zouden toekomen aan de rechthebbenden. De vaststelling van het recht op de studietoelagen gebeurt door de Dienst voor Studietoelagen nà 31 oktober, datum waarop de aanvragen moeten ingediend zijn. De toepassing van het besluit gebeurt derhalve niet met terugwerkende kracht.
3. Vermits door de Dienst geen ten onrechte genomen beslissingen genomen worden, dienen er dienaangaande geen nieuwe richtlijnen uitgevaardigd.
4. Aan de administratie is opdracht gegeven erover te waken dat in de toekomst de besluiten van de Executieve binnen de kortst mogelijke tijd gepubliceerd worden.

Vraag nr. 38
van 9 maart 1987
van de heer W. SEEUWS

Vorming laaggeschoolden — Begrotingspost 1987

Graag had ik van de Gemeenschapsminister vernomen welk bedrag voorzien is in de begroting van de vorming van de laaggeschoolden.

Dit bedrag is inderdaad niet duidelijk af te leiden uit de begrotingsdocumenten voor 1987 die aan de Vlaamse Raad werden voorgelegd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat, de uitgaven voor de vorming van laaggeschoolden kunnen aangerekend worden op artikel

12.26.02 van de sectie 30 (Titel 1). Hiervoor werd een bedrag ingeschreven van 34,6 miljoen.

Bovendien werd in het kader van het reconversiebeleid door de Vlaamse Executieve voorgesteld 130 miljoen frank van het krediet op artikel 60.01.02 van sectie 30 (Titel IV, Fonds voor Onderwijs en Vorming) voor te behouden voor de vorming van laaggeschoolden.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 122
van 9 februari 1987
van de heer E. BEYSEN

Beveiliging musea — Voorschriften

Kan de Minister mij mededelen welke voorschriften er reeds bestaan inzake de beveiliging van musea tegen onder andere brand en diefstal ?

Welke maatregel overweegt de Minister ter zake te nemen nu gebleken is dat een museum zoals het Antwerpse Ridder Smidt van Gelder-museum niet over de nodige branddetectietoestellen beschikt ?

Antwoord

Er bestaan momenteel geen algemeen geldende voorschriften inzake specifieke beveiliging van de musea, hun infrastructuur en hun verzamelingen. Branddetectie en beveiliging tegen diefstal of beschadiging stellen in de praktijk immers zoveel verschillende eisen dat geen algemene regels kunnen uitgevaardigd worden. De ligging van de gebouwen, de indeling der zalen, de aard van de collectieobjecten, de graad van kwetsbaarheid der voorwerpen en dergelijke meer vereisen een zoeken naar de meest afdoende oplossing voor het gegeven museum.

Niettemin wordt aan de musea, welke hun specifiek probleem ook weze, door aangepaste subsidiemogelijkheden en door de samenspraak met deskundigen, de kans geboden hun verzamelingen zo degelijk mogelijk te beveiligen.

Het departement van de Vlaamse Gemeenschap kan evenwel niet de verantwoordelijkheid van de eigenaars en van de lokale besturen ter zake overnemen.

Vraag nr. 123
van 11 februari 1987
van de heer A. DE BEUL

Kunst in Huis — Geografische spreiding uitleenposten

Kunst in Huis heeft uitleendiensten in de Culturele centra van Dilbeek, Hasselt, Knokke-Heist, Turnhout en Waregem.

Acht de Minister het niet aangewezen dat Kunst in Huis ook een uitleendienst zou voorzien in de agglomeratie Antwerpen en Gent ? Gaat hij daartoe het nodige doen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Kunst in Huis is een vzw, die door de Vlaamse Gemeenschap betoelaagd wordt. Deze vereniging bepaalt haar eigen beleid. Momenteel zijn er vijf uitleenposten in de genoemde culturele centra.

Ten behoeve van de bedrijven die nood hebben aan kunstwerken van grotere afmetingen heeft de centrale te Brussel een feitelijke bijkomende uitleen- en animatiepost uitgebouwd die een intense promotie- en uitleenactiviteit organiseert.

Niettemin zijn de geografische spreiding naar Oost-Vlaanderen, de enige provincie die door allerlei omstandigheden nog niet over een uitleenpost beschikt, en de inplanting van uitleenposten in galerij-rijke centra reeds lang beleidsopties. De opening van een zesde uitleenpost te Antwerpen voorzien voor het vierde trimester van 1987, in samenwerking met de stadsbibliotheek aldaar, beantwoordt aan deze optie en komt tegemoet aan de bezorgdheid van het geachte lid.

Vraag nr. 124
van 11 februari 1987
van de heer A. DE BEUL

Stuurgroep van de Vlaamse Gemeenschap ter bevordering van de hedendaagse muziek — Stand van de werkzaamheden

Midden 1986 werd de stuurgroep van de Vlaamse Gemeenschap ter bevordering van de hedendaagse muziek geïnstalleerd onder het voorzitterschap van H. De Caluwe.

De bedoeling was dat deze stuurgroep ook advies zou uitbrengen over de organisatie en de uitvoering van muzikale initiatieven in Vlaanderen en in het buitenland.

Mijn vraag is dan ook of dit advies reeds werd uitgebracht en in voorkomend geval welke conclusie de Minister er heeft menen te moeten uit trekken.

Antwoord

De Stuurgroep van de Vlaamse Gemeenschap ter bevordering van de hedendaagse muziek vergadert gemiddeld éénmaal per maand en brengt een advies uit over alle bij de administratie ingediende aanvragen in verband met initiatieven ter bevordering van de hedendaagse muziek.

Gemiddeld worden er per vergadering een dertigtal aanvragen besproken en geadviseerd.

Voor een overzicht van alle initiatieven in 1986 in verband met de hedendaagse muziek verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op vraag nr. 64 van 13 januari 1987 van collega P. Breyne.

Op halflange termijn heb ik als Gemeenschapsminister van Cultuur kunnen vaststellen dat er relatief veel belangstelling bestaat voor de hedendaagse muziek, meer

in het bijzonder voor het geven van **compositie-opdrachten** en de uitvoering daarvan.

Alle activiteiten van de Stuurgroep van de Vlaamse Gemeenschap ter bevordering van de hedendaagse muziek zullen in hun geheel worden geëvalueerd tegen 31 december 1987. Op dat ogenblik houdt de Stuurgroep op te bestaan, en zal op basis van de evaluatie beslist worden in welke richting zal verder gewerkt worden met betrekking tot de muziek.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID**

**Vraag nr. 25
van 6 februari 1987
van de heer E. VANDEBOSCH**

Bestuur van het Leefmilieu — Personeelskader

Deze schriftelijke vraag heeft betrekking op de functies die voorzien zijn op niveau 1 in het Bestuur van het Leefmilieu, zoals bepaald in het Belgisch Staatsblad van 26 februari 1985.

Graag zou ik hierover de volgende vragen willen stellen.

1. Op basis van welke criteria werd dit kader ingevuld en hoe is de verdeling per provincie gebeurd ?
2. Hoe is de actuele bezetting van deze kaders per provincie ?
3. Wanneer denkt de Minister dit kader voor het bestuur Leefmilieu volledig te kunnen volzetten ?
4. Wordt er gedacht aan een uitbreiding van dit kader, gezien het enorme opdrachtenpakket ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het besluit van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1985, houdende verdeling van de betrekkingen die in de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gemeenschappelijk zijn voorzien voor sommige buitendiensten (BS 26 februari 1985) zonder voorwerp is geworden door de opheffing van het basisbesluit.

Op 28 januari 1987 heeft de Vlaamse Executieve immers haar goedkeuring gehecht aan de nieuwe personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het voormelde basisbesluit van 30 mei 1984 opgeheven.

Bij de reductie van de WR nieuwe formatie werd in rui-

me mate rekening gehouden met de voorstellen van de onderscheiden leidende ambtenaren en de opmerkingen van de Directieraad en de Syndicale Raad van Advies.

Overeenkomstig de nieuwe formatie zijn thans in de buitendiensten van het Bestuur Leefmilieu de volgende functies van niveau 1 voorzien :

Provincie Antwerpen	
Eerstaanwezend ingenieur-hoofd van dienst of industrieel ingenieur-hoofd van dienst	1
Eerstaanwezend-ingenieur	2
Eerstaanwezend industrieel ingenieur	1
Ingenieur	2
Ingenieur of landbouwkundig ingenieur	1
Industrieel ingenieur	2

Vlaams Brabant	
Eerstaanwezend ingenieur-hoofd van dienst of industrieel ingenieur-hoofd van dienst	1
Eerstaanwezend-ingenieur	1
Eerstaanwezend industrieel ingenieur	1
Ingenieur	1
Ingenieur of landbouwkundig ingenieur	1
Industrieel ingenieur	1

Provincie Limburg	
Eerstaanwezend ingenieur-hoofd van dienst of industrieel ingenieur-hoofd van dienst	1
Eerstaanwezend-ingenieur	1
Ingenieur	1
Ingenieur of landbouwkundig ingenieur	1
Industrieel ingenieur	1

Provincie Oost-Vlaanderen	
Eerstaanwezend ingenieur-hoofd van dienst of industrieel ingenieur-hoofd van dienst	1
Eerstaanwezend-ingenieur	1
Eerstaanwezend industrieel ingenieur	1
Ingenieur	2
Ingenieur of landbouwkundig ingenieur	2
Industrieel ingenieur	1

Provincie West-Vlaanderen	
Eerstaanwezend ingenieur-hoofd van dienst of industrieel ingenieur-hoofd van dienst	1
Eerstaanwezend-ingenieur	1
Eerstaanwezend industrieel ingenieur	1
Ingenieur of landbouwkundig ingenieur	1
Industrieel ingenieur	2

De actuele bezetting van de bovenvermelde functies kan als volgt worden samengevat :

Provincie	bezette functies
Antwerpen	6
Vlaams Brabant	5
Limburg	2
Oost-Vlaanderen	5
West-Vlaanderen	5

Een wervingsplan voor geheel het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zal eerstdaags door de Executieve worden uitgewerkt. Het is echter evident dat hierbij wel rekening moet worden gehouden met de budgettaire mogelijkheden ter zake.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 5
van 29 december 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

Kinderen in psychiatrische instellingen — Stand van zaken

De wet inzake jeugdbescherming bepaalt dat een minderjarige „wegens zijn/haar geestestoestand” kan toevertrouwd worden aan een psychiatrische instelling, alhoewel de wetgeving op de psychiatrische instellingen als dusdanig geen wettelijke normen worden opgelegd, behalve dan voor minderjarigen tot 16, namelijk het gescheiden houden van mannen en vrouwen. Aangezien wij bovendien in onze wetgeving nergens het begrip „geestestoestand” en „gestichten voor minderjarigen” aantreffen omdat het hier — alvast voor geestestoestand — om medische begrippen zou gaan dàar waar de psychiatrie in deze hopeloos verdeeld blijkt, zou ik een antwoord willen vernemen op de volgende vragen.

1. Hoe staat het met de psychiatrische instellingen waar die kinderen ondersteld zijn verzorgd te worden — wij veronderstellen daarbij dat een kind van 4 een andere „geestestoestand” heeft dan een minderjarige van 18 jaar — en volgens welke richtlijnen wordt dit nader omschreven ?
2. Hoe staat het met de psychiatrische instellingen waar die kinderen en minderjarigen verzorgd worden (graag hier een opsomming van deze instellingen en hun aantal bedden) : welke criteria worden daarbij toegepast ; bestaat er een specifieke voor kinderen aangepaste controle ?
3. Hoeveel minderjarigen, opgesplitst in leeftijd, bevinden er thans in psychiatrische instellingen ingevolge collocatie of zogeheten vrije opname (gedicteerd door ouders of voogd en dus niet op bevel van de Jeugdrechtbanken) ; graag deze cijfers voor 1980 tot 1984 ?
4. Hoe vallen de beroepsmogelijkheden tegen de beslissing zoals bedoeld onder sub 3 in de praktijk uit : hoeveel minderjarigen, opgesplitst per leeftijd tekenden in de periode 1980 tot 1984 beroep aan ; hoe gaat dit bijvoorbeeld met een kind van 4 jaar dat krachtens een wetgeving voor volwassenen beroep gaat aantekenen ?
 Is dit wel in overeenstemming met artikels 2, 5, 8 en 9 van de Universele Verklaring van de Rechten van het Kind, aangenomen op 20.11.1959 ?

Antwoord

Gelet op de beperkte gegevens die in mijn bezit zijn kan ik het geachte lid mededelen dat, op basis van artikel 43 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming het aantal plaatsingen van minderjarigen in psychiatrische instellingen voor de jaren 80-84 als volgt is gespreid voor de Vlaamse Gemeenschap :

	Jongens	Meisjes	Totaal
1980	10	3	13
1981		4	12
1982	6	2	8
1983	3	12	15
1984	5	9	14

Voor de overige aspecten in de vraag van het geachte lid verwijs ik, gelet op de bevoegdheidsindeling, respectievelijk naar de Ministers bevoegd voor Gezondheidszorg in de Vlaamse Executieve en de nationale Regering en naar de Minister van Justitie.

Vraag nr. 10
van 30 januari 1987
van de heer J. VALKENIERS

Opvoedingsinstellingen — Arbeidsvoorwaarden

In de sector van de opvoedingsinstellingen is het nog vaak zo dat 40 uren per week moet gewerkt worden tegen een karig loon en eerder lage premies voor onregelmatig werk of prestaties op zon- en feestdagen.

Het probleem situeert zich vooral in de sector van de bijzondere jeugdzorg. Dit houdt vooral verband met een 3-tal problemen, eigen aan de sector.

De personeelsleden die met de kinderen of gehandicapten samenwonen, worden beschouwd als gewone werknemers terwijl zij zich toch in zeer bijzondere omstandigheden bevinden en onder meer heel wat uren meer presteren. Een afzonderlijk statuut voor deze werknemers dringt zich dan ook op.

Een groter probleem is dat van de personeelsnormen en de daarmee samenhangende subsidiëring. Met de huidige norm van vier opvoeders per leefgroep is het voor sommige instellingen, voornamelijk in de bijzondere jeugdzorg, over een heel jaar genomen zelfs onmogelijk om de 40-urenweek te respecteren. De enige oplossing voor dit probleem ligt in een verhoging van de personeelsnormen.

Hetzelfde moet gezegd van de lage loonbarema's en de premies voor onregelmatig werk. Een aanpassing van de subsidiëring is hier onvermijdelijk.

Nog een belangrijk probleem is dat van de slapende nachtdienst, waar een CAO werd afgesloten dat de slapende nachtdienst in beginsel gelijkstelt met 3 uren arbeid wat eigenlijk in strijd is met de wettelijke beschikkingen ter zake. Ook hier moet dringend naar een aanvaardbare oplossing worden gezocht.

Ziet u de mogelijkheid om meer geldmiddelen vrij te maken tot een werkelijke verbetering van het personeelsstatuut want pas dan kunnen onderhandelingen tussen werkgevers en werknemers tot een positief resultaat leiden ?

Antwoord

Het koninklijk besluit van 12 augustus 1974 richt het „Paritair Comité voor de opvoedings- en huisvestings-

inrichtingen" op, dat bevoegd is voor de werknemers in het algemeen en hun werkgevers voor de inrichtingen met internaat, semi-internaat voor minderjarigen en gehandicapten ; de diensten voor plaatsing in gezinnen en de diensten die erkende gezinsvervangende tehuizen organiseren.

De in het paritair comité afgesloten collectieve arbeidsovereenkomsten regelen de arbeidsbetrekkingen tussen werkgevers en werknemers zo onder meer loons- en arbeidsvoorwaarden, de arbeidsduur en eventuele afwijkingen, enzovoort.

Voor wat betreft de arbeidsvoorwaarden in opvoedingsinstellingen, zoals ze worden vastgesteld in collectieve arbeidsovereenkomsten afgesloten door het Paritair Comité voor de opvoedings- en huisvestingsinrichtingen, moet ik het geachte lid verwijzen naar de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, gezien deze materie tot zijn bevoegdheid behoort.

De instellingen en diensten die minderjarigen opnemen in toepassing van de wet van 8 april 1965 betreffende de Jeugdbescherming ontvangen onderhoudstoelagen ten laste van de kredieten daartoe ingeschreven op sectie 59 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Het koninklijk besluit van 30 maart 1973 bepaalt, gemeenschappelijk voor de voornoemde instellingen en diensten alsook voor de Medisch Pedagogische Instituten afhangende van het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten, de regels voor de vaststelling van de toelagen per dag toegekend voor onderhoud, opvoeding en behandeling van de ten laste van de openbare besturen geplaatste minderjarigen en gehandicapten.

Sinds de jeugdbescherming onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ressorteert, werden zeer substantiële begrotingsinspanningen gedaan ten aanzien van deze sector. Deze inspanningen laten toe tegemoet te komen aan vastgestelde behoeften van minderjarigen in problematische opvoedingssituaties volgens de van kracht zijnde betoelagingsnormen.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 62
van 29 december 1986
van de heer J. GABRIELS

Bedrijven met/zonder (aanvraag tot) een lozingsvergunning — Aantal

Graag vernam ik hoeveel bedrijven er momenteel met of zonder een lozingsvergunning zijn.

In dit verband graag de volgende vragen.

1. Hoeveel vergunningsplichtige bedrijven dd. 30/11/1986 zijn er in het ambtsgebied van de VWZ in totaal en uitgesplitst naar de diverse sectoren :
 - a. zoals die momenteel worden ingedeeld voor de bepaling van de sectoriële lozingsnormen, de sec-

toriële voorwaarden voor het lozen van afvalwater genoemd met eventuele onderverdelingen naar grootte (aantal verontreinigde belastings-eenheden) ;

- b. zoals die zullen worden ingedeeld volgens het decreet op de milieuvergunning (indelingslijst van de als hinderlijk ingedeelde inrichtingen) met opnieuw een eventuele onderverdeling naar grootte ?

2. Hoeveel van deze bedrijven (opnieuw volgens de diverse sectoren en grootte ingedeeld) dd. 30/11/1986

- beschikken over een lozingsvergunning die geldig is ; die vervallen is ;
- beschikken over geen lozingsvergunning en hebben ook geen aanvraag gedaan ; deden wel een aanvraag die reeds is behandeld en beantwoord ; die nog niet is behandeld dd. 30/11/1986.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik hem mededelen dat in het ambtsgebied van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij er 10.447 vergunningsplichtige bedrijven zijn. Van dit aantal bedrijven vallen er respectievelijk 1730, 3417, 2800 en 2500 onder de bevoegdheid van de buitendienst Leuven, Mechelen, Gent en Herentals.

Voor al de bedrijven werd een lozingsvergunning uitgereikt door de dienst zuivering van afvalwater behorende tot het bestuur „Sanitaire Bouwkunde”, Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin.

De VWZ heeft 607 lozingsvergunningen geactualiseerd en uitgereikt waardoor reeds ongeveer 90 % van de totale industriële vuilvracht werd herzien.

J. PEDE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTELIJKE ORDENING .

Vraag nr. 14
van 12 november 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Openbare werken in het arrondissement Dendermonde — Principiële of vaste belofte van toelage

Kan de geachte Minister mededelen voor welke openbare werken in het arrondissement Dendermonde in 1986 de principiële of vaste belofte van toelage verleend werd ?

Graag per gemeente :

- a. aard van de werken ;
- b. kostenraming ;
- c. beloofde subsidies.

Antwoord

In aansluiting op het voorlopig antwoord op zijn vraag van 12 november jongstleden, heb ik de eer het geachte lid de beloofde definitieve lijst, met de principiële en vaste beloften van toelage voor openbare werken in het Arrondissement Dendermonde verleend in 1985 en 1986, in bijlage over te zenden.

ARRONDISSEMENT DENDERMONDE

Verleende vaste beloften in 1985 (Minister Lenssens)

Gemeente	Aard der werken	Bedrag der werken	Vastgelegd bedrag
Berlare	Rioleringswerken Loereveldstraat	2.440.426	1.468.000
Dendermonde	Rioleringswerken. Prov. baan Dendermonde-Mechelen Driehuizen - St. Ursmarustr. Baasrodestraat	16.865.820	10.101.000
Lebbeke	Rijksweg nr. 257 (Asse-Lokeren). Moderniseren doortocht te Lebbeke	17.385.683	7.043.000
Waasmunster	Aanleg fietspaden, parkeerstroken en riolering langs R.W. nr. 346 (Belselestraat)	15.950.579	1.400.000

Beloofde principiëlsbeloften in 1985

Gemeente	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Wichelen	Verbeterings- en rioleringswerken nr. 2 (deel) genaamd Wanzelestraat te Schellebelle en weg nr. 1 Te Serskamp	15.986.388	8.741.000

Verleende vaste beloften in 1986 (Minister Lenssens)

Gemeente	Aard der werken	Bedrag der werken	Vastgelegd bedrag
Berlare	Wegen- en rioleringswerken in Lindestraat, Kattebroekstraat, Baygaerdstraat (b.w.nr. 1, 17) te ex-Overmere	34.001.382	19.829.000
Berlare	Rioleringswerken Loereveldstraat. (Nieuwe toewijzing)	2.648.469	124.000
Berlare	Rioleringswerken, verbeteringswerken Heidekasteeldreef	2.040.341	1.063.000
Buggenhout	Aanleggen riolering, fietspaden langsheen b.w. nrs. 9 en 73 (ex-Opdorp)	29.445.604	16.869.000

Beloofde principiëlsbeloften in 1986

Gemeente	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Dendermonde	Wegen- en rioleringswerken b.w. nr. 1 Smidsestraat	14.994.256	9.136.000

Verleende vaste beloften in 1985 (Minister Pede)

Gemeente	Aard der werken	Bedrag der werken	Vastgelegd bedrag
Dendermonde	Buitengewoon herstel diverse wegen	3.239.349	2.079.000
Waasmunster	Verbetering Hoogstraat	4.048.838	1.894.000
Waasmunster	Verbetering Rivierstraat	3.663.187	1.865.000
Wichelen	Verbetering H. Geeststraat	2.748.498	1.459.000
Wichelen (KF)	Herstel St. Gertrudiskerk	15.742.385	5.012.000

Beloofde principiëlsbeloften in 1985

Gemeente	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Berlare	Verbindingsweg tussen Bergstraat en Leopoldsdreef	2.279.478	1.463.000
Berlare	Verbeterings- en rioleringswerken in Heideweg	3.777.270	2.135.000
Lebbeke	Aanleg kerkplein „Heizijde”	6.492.803	4.167.000
Wichelen	Verbeteringswerken Stationsstraat en Molenstraat te Schellebelle	3.858.976	2.130.000
Wichelen	Verbeteringswerken aan verschillende wegen (Moleneed, Koukelstraat en andere)	3.584.354	2.301.000
Zele	Verbetering b.w. nr. 44 (Oude Kouterdreef) en b.w. nr. 143 (Van Hesedreef)	35.091.645	18.934.000
Dendermonde (KF)	Herstel gevels St. Margarethakerk van Grembergen	5.215.692	1.674.000

Verleende vaste beloften in 1986 (Minister Pede)

Gemeente	Aard der werken	Bedrag der werken	Vastgelegd bedrag
Dendermonde	Buitengewoon herstel aan stadswegenis	5.224.169	2.623.000
Hamme	Aanleg fietspaden langs b.w. nr. 5 — Heerstraat	10.115.918	5.823.000
Hamme	Aanleg fietspaden langs b.w. nr. 6 — Kasteellaan	4.840.852	3.050.000
Waasmunster	Verbetering b.w. nr. 6 (Oude Heirweg)	3.681.563	2.363.000
Wichelen	Verbetering b.w. nr. 10 — Stationstraat (ex-Schellebelle, in b.w. nr. 10 en voetweg nr. 55 — Nieuwstraat (ex-Serskamp)	9.618.256	5.219.000
Wichelen	Herstellingswerken St. Denijskerk van Serskamp	5.263.133	1.689.000

Belofde principiësbeloften in 1986

Oprachtgever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Prov.			
Oost-Vaanderen	Provinciale weg Gent-Zele — Verbeteringswerken te Laarne, tussen E3 en Gaverstraat	80.610.647	44.325.000
Lebbeke	Verbeteringswerken Hof ter Varentstraat en Veldekenstraat	2.771.496	1.779.000
Lebbeke	Buitengewoon herstel Baasrodestraat	3.848.949	2.471.000
Lebbeke	Buitengewoon herstel Opwijkstraat	3.106.935	1.994.000
Lebbeke	Buitengewoon herstel a/d Dries	2.660.580	1.708.000
Wichelen	Verbetering b.w. nr. 5 Galgenberg	14.771.012	7.317.000
Zele	Oprichten stempellokaal	2.689.171	768.000
Zele	Oprichten stempellokaal — elektrische installatie	82.871	26.000

Vraag nr. 19

van 21 november 1986

van mevrouw M. VOGELS

Toepassing artikel 37 van de stedenbouwwet en artikel 1382 en volgende BW — Aantal rechtsvorderingen

Uit uw antwoord op de schriftelijke vraag nr. 55 d.d. 10 maart 1986 van collega R. Van Steenkiste, meer bepaald punt 1, blijkt enerzijds dat er 380 gedingen bekend zijn, doch anderzijds dat heel wat van de vorderingen gebaseerd zijn op artikel 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek en niet op artikel 37 van de Stedenbouwwet.

Ik neem aan dat de Vlaamse overheid wel verantwoordelijk is voor de kosten van de realisatie van het regionaaliseerde beleid (artikel 37), doch niet voor de kosten van procedurefouten, begaan door de nationale overheid bij de totstandkoming van de gewestplannen (artikel 1382 en verder), temeer daar de planwinst — via de vordering van de meerwaarden — volledig aan de nationale overheid ten goede komt.

Niettemin vormt de onzekerheid omtrent het planschadedossier niet alleen een probleem voor de Vlaamse begroting doch ook, en vooral, gezien de nagenoeg onbestaande budgettaire middelen, een bedreiging voor de open ruimte. Deze bedreiging, gevolg van een verregaande rechtsonzekerheid, uit zich in diverse vormen :

- gewestplannen worden, na klacht van onzekere planschadeëisers, die er wellicht toch de voorkeur aan geven te bouwen, vernietigd ;
- verkavelingen van vóór 1962, die overal opduiken en bovendien niet vervallen blijken te zijn, ook al waren ze niet officieel bekend ten tijde van de opmaak van de gewestplannen, worden door AROL als geldig beschouwd uit vrees van planschadeëisers, ook al vormen ze een werkelijke bedreiging

voor de geloofwaardigheid van de gewestplannen ;

- gezien de mogelijkheid aan de schadeëisers tegevoet te komen door een regeling in natura, worden de gewestplannen niet alleen in herziening gesteld, doch wordt, tegen elke procedure in, als het ware aan de eiser beloofd dat de bestemming in de door hem gewenste zin zal worden gewijzigd.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoeveel vorderingen zijn gebaseerd op artikel 37 van de stedenbouwwet en hoeveel op artikel 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, telkens met het totaal bedrag van de vordering ?
2. In hoeveel gevallen (opgesplitst cf. 1) wordt door de eisende partij of door de Minister een regeling in natura geëist, respectievelijk overwogen ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Ik verwijs vooreerst naar de antwoorden op de vraag nr. 55 van 10 maart 1986 van de heer R. Van Steenkiste, op de vraag nr. 70 van 20 maart 1986 van de heer A. De Beul, op de vraag nr. 96 van 13 mei 1986 van de heer F. Piot, die alle de problematiek van de planschade betreffen.

1. In mijn Administratie wordt er geen onderscheid gemaakt tussen de vorderingen die gesteund zijn op artikel 1382 B.W. en deze die gesteund zijn op artikel 37 WRO.

Dit onderscheid heeft trouwens ook niet veel zin. De meeste vorderingen zijn immers gesteund op beide en eventueel ook nog op andere wetsartikelen.

Ik wens er ook op te wijzen dat de vorderingen meestal sterk overdreven zijn en zeker geen voorafspiegeling vormen van het schadebedrag dat uiteindelijk door de rechtbank of het Hof uitgesproken zal worden.

2. Artikel 37, zevende lid van de stedenbouwwet, voorziet de mogelijkheid aan de verplichting tot schadevergoeding te voldoen door het betrokken gewestplan te herzien bij een' met redenen omkleed koninklijk besluit (thans besluit van de Vlaamse Executieve) waarbij aan het betrokken perceel opnieuw de bestemming van vóór het gewestplan wordt gegeven.

Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt wanneer er een definitieve uitspraak geveld is.

Telkens wanneer een definitieve uitspraak inzake schadevergoeding gevallen is, zal er moeten uitgemaakt worden of een herstel in natura aangewezen is. Dit hangt af van de feitelijke toestand van betrokken perceel. Volgens de constante rechtspraak van de Raad van State is dergelijk herstel slechts denkbaar en alzo toelaatbaar indien deze herziening betrekking heeft op een vanuit planologisch standpunt isoleerbaar gebied van het gewest, zodat de gedeeltelijke herziening niet tot gevolg heeft de algemene economie van het plan aan te tasten.

Vraag nr. 44
van 15 december 1986
van de heer M. DECOSTER

Deeltijds personeel van gemeenten en OCMW's — Bezoldigingsregeling

Het komt mij voor dat sommige leden van het personeel van gemeenten en Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn, die geopteerd hebben voor een deeltijdse betrekking bijvoorbeeld 19/38, in hun bezoldigingsregeling benadeeld worden op grond van het feit of de bepalingen van de lokale geldelijke statuten, al dan niet correct toegepast worden.

De benadeling geschiedt bij het toekennen van de periodieke verhogingen en wel in deze zin dat geldelijke statuten welke jaarlijkse weddeverhogingen voorzien voor halftime personeel in feite worden omgezet in tweejaarlijkse weddeverhogingen.

Deze tweejaarlijkse verhogingen worden toegepast op grond van bepaling 4 van het geldelijk statuut.

Men zou eventueel kunnen aannemen dat vroeger verrichte gedeeltelijke prestaties, ter berekening van de in aanmerking te nemen dienstanciënniteit, worden omgezet in volledige prestaties door het toepassen van een breuk $x/38$. Doch zulks is niet meer het geval waar, ter berekening van de periodieke verhogingen :

1. de weddeschaal wordt gehalveerd en
2. de duur (1 jaar) voor het bekomen van jaarlijkse periodieke weddeverhogingen wordt verdubbeld (en gebracht op 2 jaar).

Dergelijke toepassing heeft voor gevolg dat een betrek-

king met een loopbaanspreiding van 25 jaar (2.1.-A/18) voor het bereiken van het maximum, wordt opgevoerd tot 48 jaar, die praktisch niet te bereiken zijn.

Ik meen dat de lokale besturen welke de bepalingen van hun geldelijke statuut op deze wijze toepassen zulks doen op grond van een foutieve interpretatie, in deze zin dat de beschikkingen welke gelden ter berekening van „vroegere in een ander bestuur geleverde prestaties” enkel daartoe gelden en niet ter berekening en toekenning van de statutair voorziene éénjaarlijkse weddeverhogingen.

Graag bekwam ik van de Minister de nodige ophelderingen hieromtrent.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het mij niet mogelijk is een concreet antwoord te geven op de gestelde vraag, daar de inhoud van bepaling 4 van het geldelijk statuut mij onbekend is.

Aangezien het geachte lid in zijn vraag een concreet geval beoogt, verzoek ik hem mij alle elementen die naangaande te laten kennen teneinde mij toe te laten mijn administratie met een volledig onderzoek te gelasten.

Ik zal alsdan de conclusies van dat onderzoek rechtstreeks aan het geachte lid toezenden.

Nuttigheidshalve wens ik de aandacht te vestigen op het feit dat ik geen bevoegdheid bezit nopens de bezoldigingsregeling van het personeel der Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn.

Vraag nr. 61
van 12 januari 1987
van de heer K. DILLEN

Bouwmisdrijven — Verdwijning dossiers en maatregelen

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister of het met de waarheid strookt dat hij aan een middenstandsvereniging verklaarde dat twee belangrijke dossiers over bouwmisdrijven op zijn diensten verdwenen alhoewel ze in behandeling waren ?

Zo ja, vernam ik graag van de Gemeenschapsminister wat er gedaan werd om deze dossiers terug te vinden, wie verantwoordelijk voor de verdwijning is, wat tegen de verantwoordelijke(n) ondernomen wordt. Kan het zijn dat deze dossiers inmiddels terecht zijn ? Gebeurt het meer dat dossiers verdwijnen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 12 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de dossiers, zoals beweerd door VZW Distributiemacht, inzake de Aldi's en Edi-vestigingen te Lier nooit verdwenen zijn. Uit de aard van de vraag heb ik menen te kunnen afleiden dat hier duidelijk die dossiers bedoeld werden. Bovendien heb ik aan de VZW Distributiemacht medegedeeld dat de dossiers niet op mijn Kabinet te vinden waren.

De verwarring die hierover ontstaan is, kan verklaard worden door de steeds wijzigende naam van de indier van de bouwaanvraag die dan latere vestigingen van bovenvernoemde bedrijven blijken te zijn.

Zo zijn er in Lier twee vestigingen van Aldi, waarvan één gelegen aan de A. Van der Poortenlaan en waarvoor de bouwaanvraag gebeurde onder naam van de PVBA Immefin. De andere vestiging bevindt zich in de Zagerijstraat en werd aangevraagd door de heer J.F. Verboven. De Edi-vestiging in Lier werd dan weer aangevraagd door de heer Evarist Schoeters.

Wanneer in een klacht dus niet duidelijk verwezen wordt naar de naam van diegene die de vergunning heeft gevraagd of verkregen, kunnen er in eerste instantie wel moeilijkheden optreden bij het terugvinden van de dossiers, gezien de inschrijvingen op naam gebeuren.

Gelet op het voorgaande zijn uw overige vragen dan ook zonder voorwerp.

Vraag nr. 62
van 12 januari 1987
van de heer K. DILLEN

Grootdistributievestigingen — Onderzoek inzake onwettelijkheden

Naar mij gemeld werd heeft een middenstandsvereniging klachten ingediend tegen meer dan honderd grootdistributievestigingen (honderd Aldi, eenentwintig Edi) omwille van onwettelijkheden bij bouw, verbouwing of uitbreiding, inzonderheid wegens het niet voorzien van de vereiste parkeerplaatsen en los- en laadperrons.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister of er gevolg gegeven werd aan deze klachten? Werd het nodige onderzoek ingesteld en zo ja wat is de uitkomst hiervan?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 12 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat gevolg gevend aan de klacht van een middenstandsvereniging een onderzoek wordt ingesteld. Aangezien deze onderzoeken nog niet werden beëindigd is het mij niet mogelijk hierover enig resultaat mede te delen.

Een eerste lezing van die klachten wijst echter uit dat het eerder om lukrake verdachtmakingen gaat dan om de signalering van effectieve bouwovertradingen.

Tenslotte weze gesteld dat het Schepencollege in eerste instantie niet alleen verantwoordelijk is voor de afgifte van de bouwvergunningen, maar ook voor de betoelgeling van de bouwbedrijven op hun grondgebied.

Vraag nr. 65
van 13 januari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Wetsovertredingen inzake niet-aangelegde parkeerplaatsen — Stand van zaken dossiers Aldi en Edi

Op 9 september 1986 velde het Hof van Beroep van

Antwerpen een arrest waarbij Aldi (Lier) werd veroordeeld voor wetsovertredingen in verband met niet aangelegde parkeerplaatsen.

Naar aanleiding van deze uitspraak vroeg een middenstandsorganisatie u een onderzoek in te stellen naar de uitbating van de andere vestigingen van het Aldi en Edi-concern aangezien ook de meeste van deze vestigingen worden uitgebaat zonder te voldoen aan de wettelijke verplichtingen inzake de aanleg van parkeerplaatsen en los- en laadperrons.

Deze middenstandsorganisatie vroeg dit onderzoek omdat het niet vervullen van deze wettelijke verplichtingen de gevestigde zelfstandigen in een oneerlijke concurrentiepositie dwingt.

Tot op heden weigerde u in te gaan op dit verzoek aangezien het dossier met de bewijsstukken aangaande deze onwettelijke bouwpraktijken op uw diensten verdween en aangezien deze zaak in behandeling werd genomen door het Hoog Comité van Toezicht.

Beide argumenten zijn niet valabel. Het verdwijnen van een dossier is geen gegronde reden om de behandeling van deze zaak af te wijzen. Het onderzoek dat door het Hoog Comité van Toezicht wordt ingesteld heeft geen betrekking op de bouwovertradingen en staat dus een onderzoek naar de onwettelijke bouwpraktijken niet in de weg. Op vraag van deze middenstandsorganisaties kregen zij van u allen te horen dat zij haar wensen voor werkelijkheid nam.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Werd er reeds een onderzoek ingesteld naar de verdwijning van de dossiers van Aldi en Edi op uw diensten. Zo ja, welke zijn hiervan de resultaten?
2. Zal u een grondig onderzoek instellen naar de uitbating van de andere vestigingen van Aldi en Edi nu, uit het arrest van 9 september 1986 blijkt dat de klacht van de middenstandsorganisatie gegrond was en nu vast staat dat het onderzoek van het Hoog Comité van Toezicht niet in het gedrang komt? Zo ja, wanneer zullen die onderzoeken uitgevoerd worden? Zo niet, wil de Minister dan zo vriendelijk zijn een omstandige argumentatie te geven voor het afwijzen van dit onderzoek?
3. Vindt u het verrechtvaardigd om te verklaren dat een middenstandsorganisatie haar wensen voor werkelijkheid nam wanneer zij vroeg een einde te stellen aan de onwettelijkheid? Zo ja, op welke grond?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 13 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in tegenstelling met zijn bewering onder punt 1 van zijn vraag, nooit een dossier Aldi of Edi verdwenen is op het bestuur. Zoals in het antwoord op de parlementaire vraag nr. 61 van de heer K. Dillen reeds werd gezegd, kunnen eventuele misverstanden ontstaan uit de steeds wijzigende naam, zoals vermeld op de bouwaanvragen, die later dan vestigingen van Aldi of Edi blijken te zijn. Eventuele klachten waarbij deze naam of het juiste

adres van de vestiging niet vermeld worden, kunnen dan ook niet positief worden beantwoord.

Wat de vestigingen van Aldi en Edi betreft in Lier zijn er mij drie bekend :

1. Aldi A. Van der Poortenlaan, bouwaanvraag PVB A Immeffin.
2. Aldi Zagerijstraat, bouwaanvraag J.F.Verboven.
3. Edi, Fred Peltzerstraat, bouwaanvraag Evarist Schoeters.

Het arrest van 9 september 1986 van het Hof van Beroep van Antwerpen is mij niet bekend.

Wel werd mij medegedeeld dat, meer in het bijzonder wat de Aldi-vestiging aan de A. Van der Poortenlaan betreft, op 12 februari 1987 en een proces-verbaal werd opgesteld door de politie van Lier.

Wat de andere vestiging onder bovenvernoemde namen betreft is het zo dat in al de dossiers, waartegen klacht werd ingesteld o.m. door de VZW Distributiemacht bij monde van hun nationale voorzitter de heer W. Hilven, een onderzoek hangende is.

Aangezien deze onderzoeken nog niet werden beëindigd, is iedere bewering vooraf niet te verrechtvaardigen.

Vraag nr. 66
van 13 februari 1987
van mevrouw M. VOGELS

Inplanting containerterminal in beschermd natuurgebied „De Schorren van Zandvliet” — Wijziging gewestplan

In kringen van natuurbescherming wordt met stijgende ongerustheid aangekeken tegen de plannen van de stad Antwerpen, die op de rechter-Schelde-oever een nieuwe containerterminal plant.

Op de plaats waar de terminal is gepland bevindt zich het uniek natuurgebied, met name „de Schorren van Zandvliet”.

Dit gebied is beschermd, erkend als natuurreservaat en als dusdanig ingeschreven op het gewestplan. Bovendien is het door België zelf aangeduid voor opname in de lijst van watergebieden van internationale betekenis, zoals vermeld in de Conventie van Ramsar.

Als Minister, belast met het toezicht op de gewestplannen, zou ik u graag volgende vragen wensen te stellen.

1. Bent u op de hoogte van de precieze plannen van de stad Antwerpen ?
2. Werd ter zake reeds een wijziging van het gewestplan aangevraagd ?
In bevestigend geval, hoe adviseerden uw diensten deze wijziging ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag van 13 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een bouwaanvraag m.b. t . een mogelijke inplanting van een contai-

nerkade aan de Schelde gelegen juist ten zuiden van de Berendrechtsluis werd ingediend.

Het gaat hier niet om plannen van de Stad Antwerpen, maar om een initiatief van het Ministerie van Openbare Werken in samenwerking met de Stad Antwerpen. Een wijziging van het gewestplan zal alleszins noodzakelijk zijn om het geplande initiatief mogelijk te maken.

De Vlaamse Executieve besliste op 11 februari 1987 haar principiële goedkeuring te hechten aan de bouw van de containerterminal op de voorgestelde plaats.

Teneinde haar toe te laten, in volle respect voor de wettelijke beschikkingen en internationale verplichtingen, een definitieve beslissing te nemen werden de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening en de Gemeenschapsminister van Cultuur, ieder wat hen betreft, gelast met de concretisering van deze beslissing.

Vraag nr. 71
van 21 januari 1987
van de heer A. LARIDON

Gemeentelijke en provinciale belastingen op campings — Criteria

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of er gemeenschapsdirectieven bestaan die de criteria opleggen volgens dewelke de provinciale en gemeentelijke belastingen op campings moeten vastgesteld worden ;
2. of er wat deze taks betreft een minimumgrens en/of een maximumgrens bestaat ;
3. of er bij de vaststelling van deze belasting rekening gehouden wordt met het al dan niet ter beschikking stellen door de overheid van bepaalde faciliteiten, zoals bij voorbeeld aansluiting op drinkbaar water, rioolaansluiting enzovoort ?

Antwoord

Inzake de gemeentebelasting op de kampeertreinen werd er de jongste jaren slechts één onderrichting verstrekt.

Het betreft de omzendbrief van mijn ambtsvoorganger van 28 juli 1981 waarbij een verhoging van het maximumbedrag van deze belasting werd toegelaten. Volgens die onderrichting mag het tarief maximaal 20 fr. per m² nuttige oppervlakte bedragen of 2.000 fr. per kampeerperceel naargelang de wijze waarop de belasting is vastgesteld.

Het bepalen van de modaliteiten van de belasting behoort tot de autonome bevoegdheid van de gemeenteraad.

Het beoordelen van de factoren die bepalend zijn voor het al of niet heffen van een belasting en voor het vaststellen van de hoogte van de belastingsvoeten behoort eveneens tot de bevoegdheid van de raad.

Volledigheidshalve wijs ik erop dat in het voorgaande

slechts gesproken wordt over de gemeentebelasting omdat geen enkele Vlaamse provincie een belasting heft op de kampeerterreinen.

Vraag nr. 77
van 23 januari 1987
van de heer H. SUYKERBUYK

Gemeentelijke energienota — Evaluatie door voogdijminister

Reeds meerder jaren zijn de gemeentebesturen verplicht een energienota te voegen bij hun begroting. Deze verplichting is in die mate goed dat de gemeentebesturen tot enige systematiek worden gedwongen in verband met een zo rationeel mogelijk energieverbruik. Anderzijds moet de som van al deze gemeentelijke energienota's toch dusdanig beeld geven van de wijze waarop de gemeentebesturen aan energiepolicies doen, waarbij de veelzijdigheid en de vindingsrijkheid zeker waarneembaar zullen zijn.

In dat verband vernam ik graag of de voogdij enig gevolg geeft aan de jaarlijkse energienota, meer bepaald of zij deze uitgebreide documentatie laat evalueren, om mogelijks nadien met richtlijnen of suggesties te komen, naar gemeente- en andere openbare besturen toe.

De voogdijminister wordt ter zake aangesproken omdat de nota aan de gemeentebegroting is gehecht, maar mogelijks is voor een ander lid van de Executieve een plaats weggelegd.

Mag ik de mening van de Minister vernemen ?

Antwoord

Zoals het geachte lid terecht opmerkt dienen de gemeentebesturen als jaarlijkse bijlage bij hun begroting een energienota te voegen. Deze nota kadert in het overheidsbeleid om de beschikbare energie zo zuinig mogelijk te gebruiken. Ook de lokale besturen moeten bijdragen tot dit rationeel beheer.

De toezienende overheid heeft met de energienota's in de eerste plaats een effect van bewustwording bij de lokale overheden nagestreefd op basis van een juist inzicht per gebouw in het energieverbruik en de daaraan verbonden kosten. Daarvan uitgaande zijn de besturen zelf verantwoordelijk om de juiste maatregelen te nemen om energiebesparende maatregelen te nemen. De energienota's zijn dus vooral nuttig voor het lokaal bestuur zelf.

Ik ben het met het geachte lid eens dat een doorgevoerde studie van de energienota's en van de resultaten van de energiepolicies nuttig kan zijn voor de andere besturen.

Tot nog toe is zo'n studie evenwel niet uitgevoerd.

Vraag nr. 79
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Golfterreinen — Toepassing KB van 28.12.1972 en Executievebesluit van 3 oktober 1984

In antwoord op onze vragen nrs. 10 en 11 van 6 november 1986 antwoordde u dat de aanleg en het gebruik van een golfterrein geen aantasting van de openbare ruimte betekent. Bestaande golfterreinen werden, naargelang de verbeeldingskracht van de ontwerpers van de gewestplannen, nu eens beschouwd als parkgebieden, woonparken enz. Eén ervan werd trouwens als landschap beschermd.

De Minister gaat gemakshalve wel voorbij aan het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de gewestplannen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 december 1978 en door het besluit van de Executieve van 3 oktober 1984.

In dit koninklijk besluit kunnen we lezen :

- Artikel 10 : zo de agrarische gebieden, de bosgebieden of de groene ruimten niet op het plan zijn afgelijnd, of onder voorbehoud van de volgende bijzondere bepalingen betreffende deze zones, worden enkel die handelingen en werken toegestaan, welke noodzakelijk zijn voor het behoud van de huidige bestemming.
- Artikel 11 : de agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin . . .
- Artikel 12 : de bosgebieden zijn de beboste of de te bebossen gebieden, bestemd voor het bosbedrijf . . .
- Artikel 13 : de groengebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu . . . (natuurgebieden, natuurreservaten, parkgebieden en bufferzones).

Het koninklijk besluit van 28 december 1972 is vastgesteld ter uitvoering van de wet op de stedebouw ; het hoofdzakelijk oogmerk van die wet is nader omschreven in artikel 2 : „De ruimtelijke ordening van het land, de streken, gewesten en gemeenten wordt vastgesteld in plannen. Die ordening wordt ontworpen zowel uit economisch, sociaal en esthetisch oogpunt als met het doel 's lands natuurschoon ongeschonden te bewaren”.

Derhalve mag worden aangenomen dat de regelen opgenomen in het koninklijk besluit van 28 december 1972 eveneens erop gericht zijn een behoorlijke ruimtelijke ordening en goede aanleg van de plaats te verzekeren en te vrijwaren.

Hieruit volgt ons inziens dat de aanleg van een golfterrein niet te verenigen is met de bestemming van de betrokken gebieden omdat de respectievelijke functies (landbouw, bos, natuurgebied) niet worden geëerbiedigd.

Gaarne vernamen we van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. De handelingen en werken, eigen aan de golfsport, zijn duidelijk in strijd met de handelingen en werken eigen aan bepaalde gebieden op het gewestplan. Er dient ondermeer om deze reden een vergunning in toepassing van, artikel 44 van de wet op de Stedebouw, afgegeven.

Op welke rechtsleer, rechtspraak of juridische argumentatie baseert u zich om het tegengestelde te beweren ?

2. Op welke rechtsleer, rechtspraak of interpretatie steunt u zich om het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de gewestplannen, gewijzigd door het koninklijk besluit van 13 december 1978 en door het besluit van 3 oktober 1984 van de Vlaamse Executieve, niet van toepassing te verklaren voor de aanleg van golfterreinen ?
3. Zoals de geachte Minister stelt werden een aantal bestaande golfterreinen beschouwd als parkgebieden, woonparken enz. Ook werden bestaande golfterreinen beschouwd als gebieden voor dagrecreatie (cf. Houthalen-Gewestplan Hasselt-Genk). Als welk soort gebied dienen de nog aan te leggen golfterreinen te worden beschouwd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het hiernavolgend antwoord te verstrekken.

1. Ik veronderstel dat uw stelling met andere woorden luidt dat de aanleg van een golfterrein strijdig kan zijn met de bestemming van bepaalde gewestplangedeelten. Daaruit leidt U af dat de aanleg van een golfterrein bouwvergunningplichtig zou zijn.

Er blijft vooreerst gesteld dat art. 44 van de stedenbouwwet de aanleg van een golfterrein niet bij de bouwvergunningplichtige werken opgenomen heeft. Art. 44 heeft het wel over constructies, bouwwerken, ontbossen, aanmerkelijke wijzigingen van het reliëf, enz. Wanneer nu voor de aanleg van een golfterrein dergelijke werken en constructies voorzien zijn, is een bouwvergunning vereist. Activiteiten, handelingen of werken die niet duidelijk in te passen zijn bij de bestemming van een gebied en die zelf niet bouwvergunningplichtig zijn, worden door deze kwalificatie niet bouwvergunningplichtig. Uw conclusie is dan ook niet juist. Voor de aanleg van voetbalterreinen, waarvoor de problematiek identiek is, bestaat er een duidelijke rechtspraak die stelt dat ze niet bouwvergunningplichtig zijn.

2. Het koninklijk besluit van 28 december 1972 is van toepassing ook voor de golfterreinen. Uit dit besluit kan echter niet afgeleid worden dat niet vergunningplichtige werken kunnen tegengehouden worden. Het louter overtreden of het niet volgen van de gewestplanbestemmingen of -voorschriften, zonder dat er bouwvergunnings- of verkavelingsplichtige werken aan te pas komen, is overeenkomstig art. 64 van de stedenbouwwet daarenboven niet strafbaar. Tenslotte mag er niet vergeten worden dat art. 1 van dit KB zegt dat dit besluit de algemene regelen voor de inrichting en de toepassing van de gewestplannen regelt. Er blijft dus binnen de wettelijkheid eenspeling over om eigentijds volgens de noden en de behoeften van het ogenblik andere accenten te laten leggen bij het concreet inrichten van bepaalde

gewestplangedeelten. Dit thema is niet nieuw, als men ziet dat vele tot natuurgebied bestemde zones in feite gewone akkergronden zijn die normaliter in de landbouwzone hadden kunnen liggen.

3. Het staat iedereen vrij golfterreinen aan te leggen of aan te vragen wanneer deze binnen de wettelijk voorziene bepalingen vallen. De indeling van de golfterreinen op basis van een vergelijking met de gewestplanbestemmingen, waar ze door de bestaande toestand, hun aanleg en fysische kenmerken het best bij aansluiten, toont aan dat de aanleg van golfterreinen een surplus betekent aan landschapswaarde, aan groenvoorzieningen, aan recreatiemogelijkheid, kortom aan een kwalitatieve milieuverbetereing. Er bestaat dan ook geen verplichting voor de ontwerpers van golfterreinen zich aan een bepaald vergelijkbaar type van inrichting te houden. De praktijk wijst uit dat golfterreinen met de meeste zorg aangelegd worden, niet alleen met behoud van de waardevolle natuurlijke elementen, maar ook met nieuwe beplantingen en groenvoorzieningen.

Vraag nr. 81
van 3 februari 1987
van de heer A. DE BEUL

Leerlingenvervoer — Gemeentelijke toelage

In uitvoering van artikel 13 van de wet van 15 juli 1982 houdende oprichting van de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer, werd in verschillende gemeenten gemeenschappelijk leerlingenvervoer ingericht.

Door middel van een schrijven aan de Vice-Gouverneur van Brabant (21 mei 1986) stelde u dat het gemeentebestuur geen toelagen mocht verlenen aan de rijksbasischool. U argumenteerde dit door te stellen dat eenlager bestuur, een hoger bestuur niet mag subsidiëren.

Uit persberichten blijkt dat u uw mening zou herzien hebben. De gemeenten mogen wel subsidies verlenen aan de verschillende onderwijssnetten als tussenkomst in het gemeenschappelijk leerlingenvervoer.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het juist dat u in tegenstelling met uw schrijven van 21 mei 1986 aan de gemeente toestaat om financieel tussen te komen in het gemeenschappelijk leerlingenvervoer ?
2. Welke voorwaarden verbindt u aan de gemeentelijke toelagen voor het gemeenschappelijk leerlingenvervoer ?
3. Kan de gemeentelijke toelage zo hoog zijn dat de deelname in de kosten voor de ouders totaal komt te vervallen ? Weke maximumbedragen of -percentages zijn er voorzien ?
4. Zal u met een omzendbrief nadere richtlijnen over de gemeentelijke tussenkomst in het gemeenschappelijk leerlingenvervoer geven ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid de verzekering geven dat ik mijn mening ter zake niet heb herzien. Ik wens nog altijd de Schoolpactwet van 29 mei 1959 en de wet van 15 juli 1983 houdende oprichting van de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer, toe te passen. Er kan derhalve als volgt worden geantwoord op de gestelde vragen.

1. 2. Bij toepassing van artikel 33 van de Schoolpactwet mogen de gemeenten geen enkele financiële tegemoetkoming verlenen aan het vrij onderwijs, behalve voor het gezondheidstoezicht en de aan de leerlingen verleende sociale voordelen. Overeenkomstig de omzendbrief van het Ministerie van Onderwijs van 1 juli 1960 behoort het leerlingenvervoer niet tot de sociale voordelen. Tegenover het rijksonderwijs hebben de gemeenten geen enkele verplichting. Bij omzendbrief van 18 juli 1967 werd overigens expliciet medegedeeld dat de gemeenten niet mogen bijdragen in de kosten van het leerlingenvervoer van de rijksscholen.

In mijn door het geachte lid geciteerde brief aan de Vice-Gouverneur van Brabant heb ik op 21 mei 1986 duidelijk gesteld dat de organisatie van het gemeenschappelijk leerlingenvervoer geenszins de hierboven gestelde principes van financiering van de organisatie van het vervoer tussen onderwijsnetten wijzigt. Het is niet juist dat ik dit standpunt, dat een loutere toepassing is van de wettelijke beschikkingen, later zou hebben herzien. Integendeel heb ik het desbetreffend gemeentebestuur bij brief van 15 september 1986 nogmaals bevestigd dat de gemeenten geen toelagen mogen verlenen voor het leerlingenvervoer, noch voor vrij, noch voor rijks- onderwijs.

3. Voor zover als nodig wijs ik het geachte lid erop dat ingevolge artikel 4, laatste lid van de wet van 15 juli 1983 houdende oprichting van de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer en het koninklijk besluit nr. 468 van 9 oktober 1986 tot wijziging van sommige wetsbepalingen inzake leerlingenvervoer alle leerlingen die vervoer genieten, daarvoor een prijs moeten betalen die voor alle netten zonder onderscheid, vastgesteld moet worden volgens het tarief van de Nationale Maatschappij voor Buurtspoorwegen. Gelet op de wettelijke regeling, die ertoe strekt de gelijkheid tussen alle onderwijsnetten te eerbiedigen, is het de gemeenten niet toegestaan toelagen te verlenen voor het gemeenschappelijk leerlingenvervoer.
4. Vermits de wet ter zake duidelijk is acht ik een aanvullende omzendbrief niet nodig, overigens behoort de concrete toepassing van de wet inzake het leerlingenvervoer tot de bevoegdheid van de nationale Minister van Onderwijs.

Vraag nr. 82
van 4 februari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Principiële en vaste belofte van toelage in herwaarderingsgebieden — Wegwerken achterstand

Op basis van het besluit van de Vlaamse Executieve

van 29 maart 1983 inzake de betoelaging van herwaarderingsgebieden erkende de Vlaamse Executieve tot op 1 maart 1986 113 herwaarderingsgebieden.

Deze erkenning hield in dat voor de vooropgestelde herwaarderingsoperaties de gemeentebesturen, OCMW's, sociale huisvestingsmaatschappijen en het Woningfonds 60 procent betoelaging konden krijgen.

In 1986 rees zowel onduidelijkheid over het beschikbare budget als over de in uitzicht gestelde wijziging van het betoelagingssysteem. De discussie sleepte zich ondertussen praktisch een jaar aan en tal van dossiers die ingediend waren om een principiële of vaste belofte voor toelage te verkrijgen, bleven liggen.

De vraag naar informatie, duidelijkheid en uiteraard zekerheid omtrent de geplande herwaardering van het gebied, is dan ook groot.

Mag ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vraag.

Welke initiatieven heeft de Minister in de loop van 1986 ondernomen om de gemeentebesturen, de stuurgroepen en de bewoners, betrokken bij de herwaarderingsoperaties waarvan de aanvraag voor een principiële belofte van toelage bleef liggen, te informeren over de oorzaken van de vertraging, de geplande wijzigingen in het betoelagingssysteem, de kansen op de verdere betoelagingen en de termijn waarbinnen deze beslissingen over het dossier zou vallen ?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het geenszins mijn taak is om de gemeentebesturen, stuurgroepen en bewoners, betrokken bij de herwaarderingsoperaties waarvan de aanvraag voor een principiële belofte van toelage aanhangig werd gemaakt te informeren.

Het is zo dat de gemeente in eerste instantie uit beleidsmatig oogpunt de spil is van de stads- en dorpsherwaardering en hoofdzakelijk een coördinerende functie vervult, alsmede voor een behoorlijke informatie moet zorgen ten opzichte van alle betrokken bewoners en instanties. Het is inderdaad niet alleen de gemeente die toelagedossiers kan indienen maar tevens andere rechtspersonen zoals het Vlaams Woningfonds, de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn, de Verenigingen van gemeenten, de bouwmaatschappijen en vennootschappen aangesloten bij de Nationale Landmaatschappij en bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

Administratieve vertragingen betreffende aanvragen van betoelaging inzake verwervingen zijn mij onbekend, behoudens een aantal subsidiëringdossiers die werden ingeleid, doch niet administratief konden afgehandeld worden gezien hun onvolledigheid zoals blijkt ondermeer uit het ontbreken van het vereiste advies van de de gouverneur, het akkoord van de Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting of van de Nationale Landmaatschappij overeenkomstig artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983, gewijzigd bij besluit van

de Vlaamse Executieve van 3 december 1987 tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- en dorpsherwaarderingsoperaties.

Wat de geplande wijzigingen in het betoelagingsstelsel betreft wordt kennelijk door U allusie gemaakt op de desbetreffende recente wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve dat eerlang zal worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Bijgevolg veronderstel ik dat alle betrokken instanties officieel in kennis zijn gesteld van bedoelde wijziging.

Vraag nr. 83
van 4 februari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Herwaarderingsgebieden — Erkenningsstop en wijzigingen in betoelagingsstelsel.

Eind 1985 waren op basis van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 maart 1983 113 herwaarderingsgebieden afgebakend waarin voor 22,4 miljard herwaarderingsoperaties voorzien waren.

Dit vereiste een betoelaging van 13,4 miljard over de verschillende jaren wat, volgens de Gemeenschapsminister, tot budgettaire problemen zou leiden.

Op basis daarvan en in het licht van vooropgestelde wijzigingen aan het betoelagingsstelsel, werden gedurende ruim een jaar (november '85-december '86) geen nieuwe gebieden erkend.

De lange onduidelijkheid omtrent de geplande wijzigingen aan het betoelagingsstelsel en het lange wachten op erkenning, leiden tot moedeloosheid bij zowel de betrokken gemeentebesturen als de betrokken bewoners uit de reeds zoveel malen achtergestelde buurten.

Mag ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vraag.

Welke initiatieven heeft de Minister in de loop van 1986 ondernomen om de gemeentebesturen, de stuurgroepen van de herwaarderingsgebieden en de betrokken bewoners op de hoogte te brengen en in te lichten van enerzijds de erkenningsstop, anderzijds de geplande wijzigingen van het betoelagingsstelsel ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 4 februari 1987 heb ik de eer het geachte lid te melden dat er nooit sprake is geweest van een erkenningsstop van herwaarderingsgebieden.

A fortiori is zijn vraag met betrekking tot het op de hoogte brengen van alle betrokkenen hiervan zonder voorwerp.

In het licht van het vrij omvangrijk en overigens approximatief totaal investeringsprogramma versus de jaarlijkse budgettaire grenslijn, maar tevens wegens de ondermaatse actiegerichtheid (amper 25% van de 114 herwaarderingsgebieden treedt in een effectieve uit-

voeringsfase), heb ik het noodzakelijk geacht het beleid bij te sturen en nieuwe accenten te leggen.

In dat verband werden de nieuwe erkenningsaanvragen onderworpen aan een nauwgezette reëvaluatie door de Dienst Stadsvernieuwing van AROL en werd elk dossier betreffende de aanvraag van erkenning van het herwaarderingsgebied en goedkeuring van de beoogde operatie besproken met mijn bevoegde kabinetmedewerkers. De betrokken gemeentebesturen werden van deze werkwijze op de hoogte gebracht en in gezamenlijk overleg werd, ondermeer, per herwaarderingsgebied een keuze gemaakt van prioritair uit te voeren — en te betoelagen — deeloperaties, gespreid binnen een periode van vijf jaar. Hierbij werd de nadruk gelegd op de heraanleg of herinrichting van het openbaar domein en kleinschalige renovatie en invulbouwprojecten.

Dergelijke selectieve aanpak was vereist binnen de perken van mijn begroting.

Tevens kwam de wenselijkheid naar voren om het betoelagingsstelsel te wijzigen. Te dien einde kwam op 19 september 1986 een protocolakkoord tussen mijn bevoegde Collega van Huisvesting en mijzelf tot stand, hetwelk juridisch werd vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 3 december 1986 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983 tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- of dorpsherwaarderingsoperaties. Dit besluit zal eerstdaags in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd worden.

Daar het protocolakkoord in hoofdzaak wijzigingen inhoudt van het betoelagingsstelsel voor de huisvestingsmaatschappijen, werden door mijn ter zake bevoegde collega Akkermans — die het geachte lid daarvan nader kan inlichten — elke lokale maatschappij van de inhoud van bedoeld protocolakkoord op de hoogte gesteld. Daarenboven werd zeer recent in gezamenlijk overleg tussen Gemeenschapsminister Akkermans en mijzelf een eerste zesmaandelijks lijst samengesteld (voor het eerste halfjaar 1987) van een aantal kleinschalige huisvestingsprojecten van lokale maatschappijen welke prioritair voor betoelaging in aanmerking komen, eveneens in toepassing van het protocolakkoord. De betrokken lokale huisvestingsmaatschappijen zullen daarvan op de hoogte gebracht worden.

Tenslotte heb ik in 1986 bij mijn bezoek aan de Gouverneurs en de leden van de Bestendige Deputatie van de Vlaamse provincies mijn beleidsintenties en de destijds nog geplande wijzigingen aan het betoelagingsstelsel uitvoerig toegelicht.

Na deze naar mijn oordeel verantwoorde beslissingsbeleidsbijsturingsperiode heeft de Vlaamse Executieve op 17.12.1986 en 23.12.86 drie nieuwe herwaarderingsgebieden alsmede vier wijzigingen of uitbreidingen van reeds voorheen erkende gebieden goedgekeurd. Ik kan het geachte lid verzekeren dat ik in de toekomst regelmatig nieuwe ontwerpen van besluit aan de Vlaamse Executieve zal voorleggen.

Vraag nr. 85
van 4 februari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Herwaarderingsgebieden — Aantal dossiers inzake principiële en vaste belofte van toelage

Op basis van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 maart 1983 inzake de betoelaging van herwaarderingsgebieden erkende de Vlaamse Executieve tot op 1 juni 1986 113 herwaarderingsgebieden.

Deze erkenning hield in dat voor de vooropgestelde herwaarderingsoperaties de gemeentebesturen, OCMW's, sociale huisvestingsmaatschappijen en het Woningfonds 60 procent betoelaging konden verkrijgen. Uiteraard gingen deze samen met de bewoners van de betrokken gebieden aan de slag om deze dossiers in concrete plannen om te zetten en om de aanvragen voor respectievelijk principiële en vaste belofte van toelage te kunnen indienen en na goedkeuring tot realisatie te kunnen overgaan. Reeds in 1985 deden zich budgettaire problemen voor die tot enige vertraging leidden. Ondanks het optrekken van het vastlegingskrediet van 300 miljoen naar 450 miljoen was er toen op zijn minst reeds 85 miljoen tekort.

In 1986 rees zowel onduidelijkheid over het beschikbare budget als over de in uitzicht gestelde wijziging van het betoelagingsstelsel. De discussie sleepte zich ondertussen praktisch een jaar aan en tal van dossiers die ingediend waren om een principiële of vaste belofte van toelage te verkrijgen, bleven liggen.

Dit betekent dat het dikwijls vele werk van bewoners en besturen op de helling kwam te staan, dat het dynamisme en het vernieuwingsproces, dat in deze wijken op gang kwam, teloor ging. Het sceptisme groeit en vele bewoners van deze gebieden vrezen dat van de beloofde vernieuwing ondanks de erkenning weer niets meer in huis zal komen.

Mag ik van de Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel dossieraanvragen voor een principiële belofte van toelage van herwaarderingsoperaties waren op 31 december 1986 ingediend en nog in behandeling bij de Vlaamse Administratie of bij de Minister? Welk bedrag aan toelagen vertegenwoordigen zij respectievelijk?
2. Hoe denkt de Minister de opgelopen vertraging in de behandeling van de respectievelijke aanvragen voor een principiële belofte van toelage, en voor een vaste belofte van toelage?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, gelet op de omvang van de gevraagde gegevens, het antwoord hem rechtstreeks zal worden toegezonden.

Vraag nr. 86
van 6 februari 1987
van de heer H. SUYKERBUYK

Gemeentebelasting — Inning

Het Wetboek van de Inkomstenbelasting bepaalt dat de inning van de aanvullende personenbelasting, voor rekening van de gemeente, gebeurt door de Administratie der Directe Belastingen.

Ik neem aan dat het stemmen en dus ook het innen van de gemeentebelasting tot de autonomie van de gemeenten behoort en dat dus de tussenkomst van de Administratie der Directe Belastingen niet verplicht is, minstens dat een decreet zou kunnen stellen dat de gemeentebesturen de aanvullende personenbelasting zelf kunnen innen.

Wel beseffend dat de gemeentebesturen, omdat het over aanvullende belastingen gaat, en zonder de beschikking te hebben over het belastingdossier van hun inwoners, met betrekking tot hun inkomsten, haast onmogelijk zelf deze inningsoperatie met succes te kunnen uitvoeren, meen ik me te beperken tot de principiële vraag of de gemeentebesturen gerechtigd zijn alle, door hun gemeenteraden gestemde belastingen, zelf te vestigen en te innen.

Wat is de mening van de Minister?

Antwoord

Inzake de belastingen die door de gemeenten worden geheven moet een onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds de eigenlijke gemeentebelastingen en anderzijds de aanvullende belastingen en de opcentiemen op de rijks- en provinciebelastingen. De eigenlijke gemeentebelastingen maken in feite niet het voorwerp uit van de vraag van het geachte lid. Zij worden autonoom door de gemeenteraad gevestigd en de gemeenteontvanger is belast met de inning.

De aanvullende belastingen en de opcentiemen daarentegen worden door de gemeenteraad gevestigd als aanvulling op de belastingen die door het rijk en/of de provincie worden geheven. Normaliter worden zij door de rijksontvanger geïnd samen met de hoofdbelasting. Behalve wat de aanvullende belasting op de personenbelasting betreft, bestaat er voor de gemeenten nochtans geen enkele wettelijke verbodsbepaling de gemeentelijke opcentiemen door de eigen gemeenteontvanger te laten innen. Integendeel heeft de Minister van Financiën zelf bepaald dat, indien de gemeenteraad zodanig laat de belasting vaststelt dat de rijksontvanger de gemeentelijke opcentiemen niet meer gelijktijdig kan innen met de rijks- en/of provinciebelasting, de gemeentebesturen zelf moet instaan voor het opmaken van de kohieren en de inning van de belasting.

Wat evenwel de aanvullende belasting op de personenbelasting betreft, bepaalt artikel 356 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen uitdrukkelijk dat de inning van de aanvullende belastingen toevertrouwd is aan de administratie van de directe belastingen, onder de voorwaarde en volgens de modaliteiten bepaald door de Koning. Bij de huidige stand van de wetgeving zijn de gemeenten dus niet gerechtigd zelf voor de inning van deze belasting te zorgen.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 19
van 17 november 1986
van de heer F. PIOT

BRT- Uitzendingen — Debatten Europees Parlement

Zo we ons niet vergissen, werd er op het BRT-scherm sinds maart 1986 geen enkele bijdrage meer gewijd aan de debatten in het Europees Parlement.

Daar het onwaarschijnlijk is dat de Belgische burgers zich dermate desinterresseren van het gebeuren in de Europese parlementaire instelling, had ik graag vernomen hoe de BRT ten opzichte van zichzelf en ten opzichte van haar kijkerspubliek een zo systematische veronachtzaming van een belangrijk element van ons openbaar leven verantwoordt.

Antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid heeft de BRT zoals men weet in totale onafhankelijkheid bevoegd voor de informatie-uitzendingen mij het volgende laten weten.

„Van een systematische veronachtzaming door de BRT van de werking van het Europees Parlement is geenszins sprake. Nog op 10 en 11 december 1986 heeft een televisie-journalist voor het jaarnet verslag uitgebracht over het begrotingsdebat. Behoudens onvoorziene omstandigheden zal hij eind januari de verkiezing van een nieuwe parlementsvoorzitter op het scherm brengen.

Wel is het zo dat een meer frequente verslaggeving van — en duiding bij het werk van de Europese instellingen wenselijk is, maar de inzet vereist van produktiemiddelen waarover de omroep slechts in schaarse mate beschikt en die in eerste instantie moet dienen om de prioritair informatiebehoefte in eigen land te dekken.”

Op mijn vraag om bijkomende inlichtingen, stellende dat het antwoord mij onvoldoende leek en vragende of het in dienst hebben van een journalist speciaal voor de Europese verslaggeving aangewezen is, kreeg ik vervolgens volgende aanvullende gegevens :

„a. het zwaartepunt van de Europese berichtgeving vooralsnog in Brussel ligt waar de commissievergaderingen zo goed mogelijk en frequent worden gevolgd. Vandaar een aantal interviews met Europees Commissaris W. Declercq en met Staatssecretaris P. De Keersmaeker ;

b. als er in het Europees Parlement debatten plaatsvinden die de belangstelling van de kijker kunnen wegdragen, het TV-journaal in de mate van het mogelijke een verslaggever ter plaatse stuurt ;

c. met reis- en verblijfkosten niettemin zuinig moet worden omgesprongen. Een verplaatsing van 4 dagen naar Straatsburg, heen- en terugreis inbegrepen, kost gemiddeld 20.000 frank. Als de reis per vliegtuig geschiedt, komt daar nog een derde bij ;

d. in de Eurovisie-nieuwsuitwisseling met betrekking tot het Europees Parlement weinig wordt aangeboden ;

e. op onze enige Europese tv-verslaggever uiteraard ook een beroep wordt gedaan voor andere dan Europese onderwerpen ;

f. dat de schaarste van onze produktiemiddelen, die niet aan de BRT is toe te schrijven, geenszins een beperking inhoudt van de activiteit van de personeelsleden, i.c. van de Europese verslaggever, maar een spreiding van hun inzet over diverse domeinen.”

Vraag nr. 29
van 1 december 1986
van de heer M. DIDDEN

Promotiecampagne „Vlaanderen Leeft ” — Activiteiten en kostprijs

Met zeer veel belangstelling neem ik kennis van uw promotiecampagne „Vlaanderen Leeft”. Ik kan het alleen maar toejuichen dat u ter zake een positief imago wenst te geven aan het Vlaamse volk.

Het zou me benieuwen te weten of er door u een beleidsnota werd opgesteld omtrent deze promotiecampagne.

Tevens zou ik gaarne een overzicht bekomen van de diverse acties die u in het kader van deze campagne hebt gepland en uitgevoerd.

Verder zou ik graag vernemen welke de kostprijs van de diverse onderdelen van deze campagne is.

Tenslotte zou ik willen vernemen onder welke titels en artikels van uw budget de uitgaven die met deze campagne gepaard gaan kunnen weergevonden worden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat een nota werd opgesteld waarin de actie „Vlaanderen Leeft” wordt toegelicht en die door de Vlaamse Executieve op 19.12.86 werd goedgekeurd. De acties situeren zich voornamelijk op een advertentiecampagne in de Vlaamse dagbladen.

Daarnaast is het de bedoeling om, in samenwerking met het culturele veld, allerlei acties tot stand te laten komen die de bedoeling van „Vlaanderen Leeft”, te weten het culturele bewustzijn van Vlaanderen op te vijzelen, ondersteunen.

De kostprijs werd als volgt begroot (voor 1986 en 1987 samen) :

1. Creatie en ontwikkeling	1.547.000,-
2. Persconferentie	44.800,-
3. Invulaffiches	56.080,-
4. Kleine affiche „logo”	56.080,-
5. Stationary	322.005,-
6. Advertenties in de pers aan basistarief	32.193.701,-
7. Aanmaken van advertenties	3.750.000,-
8. Stickers	157.373,-
TOTAAL	38.127.039,-

De kosten voor 1987 worden aangerekend op de Sectie 40 artikel 12.27.02 en Sectie 42 artikel 12.29.02 dit uiteraard onder voorbehoud van goedkeuring van de begroting 1987 door de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 44
van 17 december 1986
van de heer M. DESUTTER

Cultuurcampagne „Vlaanderen Leeft” — Extra voorzieningen voor minder-begoeden

Deze campagne die tot doel heeft de Vlamingen te informeren over de verschillende cultuuruitingen, heeft echter tot nadeel dat minder-begoeden ook minder aan bod kunnen komen omwille van de financiële tussenkomsten die, doorheen het ganse project, van de cultuurconsumenten worden gevraagd.

Kunnen voor de financieel zwakkeren zoals scholieren, studenten, miliciens, werklozen, bejaarden, gehandicapten, enzovoort alsook voor diegenen die vaak verstoken blijven van het cultuurgebeuren, geen extra-voorzieningen worden gecreëerd teneinde deze groepen in staat te stellen hun rechten te laten gelden ten aanzien van het geboden cultuurpakket ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid, op zijn vraag, het volgende mededelen.

Het doel van de campagne „Vlaanderen Leeft” is de Vlamingen te informeren over de verschillende cultuuruitingen. Tevens wil de campagne de burgers aanzetten om méér te participeren aan het cultuurgebeuren.

In de campagne komen allerlei activiteiten en manifestaties aan bod. Bij sommige ervan wordt door de organisatoren een inkomprijs gevraagd, bij andere niet. In het geval dat een inkomprijs is gevraagd gaat het om normale, courante prijzen die doorgaans voor dergelijke activiteiten manifestaties gevraagd worden. Financieel zwakke groepen kunnen verder via allerhande regelingen genieten van goedkopere inkomtarieven, onder meer via de +3 pas, Cultureel Jongeren Paspoort, . . . enzovoort.

Vraag nr. 45
van 17 december 1986
van de heer M. DESUTTER

„Vlaanderen Leeft” — Stimulering activiteiten

Het bestaan en de toekomstperspectieven van een aantal minder opvallende, minder glamoureuze cultuurcomponenten komen niet in het hoofdstuk „Vlaanderen Leeft” voor. Het vormingswerk, in de ruimst mogelijke zin van het woord, is hiervan een voorbeeld.

Nochtans zijn in deze sector duizenden vrijwilligers actief. Hoe of wanneer zullen deze goed functionerende structuren in hun activiteiten gestimuleerd worden ?

Antwoord

Het is niet juist dat „minder opvallende, minder gla-

moreuze cultuurcomponenten” niet in het hoofdstuk „Vlaanderen Leeft” zullen voorkomen. Het is zeer zeker mijn bedoeling sectoren als het vormingswerk zeer nauw te betrekken bij de actie.

De actie „Vlaanderen Leeft” is vooralsnog vooral op te merken via de dagbladadvertenties. Meer en meer, dank zij onder andere de spontane medewerking van het verenigingsleven, komen andere acties op gang waar onder andere het vormingswerk een belangrijke rol speelt.

Vraag nr. 46
van 17 december 1986
van de heer M. DESUTTER

Publiciteitscampagne „Vlaanderen Leeft” — Interne werking

De publiciteitscampagne „Vlaanderen Leeft”, zoals ze thans is geconcipieerd, situeert zich hoofdzakelijk in de reclamewereld, waarbij voornamelijk de externe zintuigen dienen te functioneren.

Is hier geen gevaar voor een zekere vervlakking van het gegeven cultuur, waarbij minder aandacht wordt besteed aan het huishoudelijk intern werk ?

Antwoord

Zoals het geachte lid het voorstelt is het precies of de actie „Vlaanderen Leeft” het enige is op beleidsvlak wat het Cultuurministerie presteert. Met de campagne wordt geprobeerd het rijke en waardevolle Vlaams cultuurgebeuren meer in de aandacht te brengen en de burger aan te zetten tot participatie. Een van de middelen die daartoe gebruikt worden is een advertentiecampagne in de dagbladen die uiteraard in het oog springt en waarnaar 90 % van de gelden die de campagne ter beschikking heeft gaat.

Tegelijkertijd komt echter een sensibilisering op gang, onder meer dank zij het feit dat het verenigingsleven en de culturele instellingen inspelen op de idee van „Vlaanderen Leeft” waardoor het gevaar van vervlakking zeker niet aanwezig is.

Vraag nr. 52
van 18 december 1986
van de her R. VAN STEENKISTE

Cultuurkoepels — Inspraakbepalingen

Op mijn schriftelijke vraag van 29 juli nr. 236, inzake inspraak- en openbaarheidsverplichtingen vanwege de overheid ten opzichte van de burgers, kreeg ik vanwege de Gemeenschapsminister van Cultuur een uitgebreid antwoord.

In dit antwoord stel ik echter vast dat de cultuurkoepels niet zijn vermeld. Nochtans meen ik dat de cultuurkoepels een duidelijke opdracht hebben tot beleidsvoorbereidend werk. Aangezien het decreet van 2 januari 1986 (art. 3.2.7e) de cultuurkoepels oplegt „het aanvaarden van de verplichting tot het verstrekken van beleidsvoorbereidende adviezen aan de Overheid”.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

1. hoe het komt dat de cultuurkoepels in zijn antwoord niet werden vermeld in de lijst van de organen over de inspraakverplichtingen ?
2. Hoe dikwijls en voor welke zaken de cultuurkoepels reeds werden uitgenodigd om advies te verstrekken ?
3. Hoe het te verklaren is dat de cultuurkoepels in het verleden zeer zelden werden uitgenodigd een advies te verstrekken ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat krachtens artikel 3.7e van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen, de cultuurkoepels inderdaad de verplichting moeten aangaan tot het verstrekken van beleidsvoorbereidende adviezen aan de overheid.

Koepels zijn immers organisaties die in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen op bestedige, representatieve en autonome wijze overleg plegen en voorbereidend werk leveren ten aanzien van het globale cultuurbeleid van de overheid en die op specifieke wijze de voorstellen, de gegevens en de projecten betreffende dit cultuurbeleid, laten doorstromen naar de bij de koepel aangesloten organisaties.

De koepelorganisaties werden in het antwoord op de oorspronkelijke vraag van het geachte lid niet apart genomen omdat hun opdracht van beleidsvoorbereidend werk hoofdzakelijk gerealiseerd wordt via hun vertegenwoordiging en inbreng in de traditionele inspraakorganen zoals de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling.

Deze Hoge Raad wordt door de Gemeenschapsminister geïnformeerd en geconsulteerd bij iedere beleidsbeslissing .

Wat betreft de andere onderdelen van de vraag, kan ik het geachte lid moeilijk inlichten aangezien het al dan niet betrekken van de koepelorganisaties bij bepaalde beleidsproblemen voorwerp is van eigen ministerieel initiatief.

Vraag nr. 58
van 5 januari 1987
van de heer M. DIDDEN

Filmcommissie — Samenstelling en aantal uitgebrachte adviezen

In het kader van de filmactiviteiten bestaat een commissie die zich bezighoudt met het geven van adviezen.

Gaarne had ik de samenstelling gekend van deze filmcommissie, alsmede het aantal adviezen dat sedert 1981 jaarlijks werd uitgebracht door deze commissie.

Tevens zou ik de juiste bevoegdheid willen kennen van deze filmcommissie.

Ik zou u dank weten indien u mij deze formatie zou kunnen bezorgen.

Antwoord

In antwoord op hogergenoemde vraag, deel ik het geachte lid mede dat de Selectiecommissie voor Culturele Films is samengesteld uit 9 personen met name : de heer René Adams, voorzitter ; mevrouw Lena Cocquyt en de heren-G. Mateusen, André Gekiere, M. Van Nieuwenborgh, Mario Verstraeten, Jo Daems, Robert Vrielynck en André Schrijvers" (° heeft inmiddels wegens professionele onverenigbaarheden zijn ontslag ingediend).

Het aantal sinds 1981 uitgebrachte adviezen bedraagt 584, te verdelen als volgt :

1981 : 95
1982 : 73
1983 : 77
1984 : 119
1985 : 130
1986 : 90

Verder dien ik te stellen dat de Selectiecommissie voor Culturele Films een adviserende bevoegdheid bezit inzake de projecten die zich aanmelden op het vlak van de scenario's, kortfilm, langspeelfilm en kunstfilm. Verder heeft de commissie een algemeen adviserende functie inzake het door de Minister gevoerde filmbeleid.

Vraag nr. 65
van 13 januari 1987
van de heer E. BEYSEN

Decreet houdende subsidieregeling Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk in politieke vormingsinstellingen — Toepassing nota's van 10.8.1983

Het decreet van 27 juni 1985 regelt de subsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen.

Artikel 12 van dit decreet bepaalt dat het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen, ophoudt van toepassing te zijn voor de politieke vormingsinstellingen.

De politieke vormingsinstellingen die reeds erkend zijn krachtens voornoemd decreet van 3 maart 1978, worden nu rechtswege erkend op grond van het decreet van 27 juni 1985.

Bij het decreet van 3 maart 1978 verscheen een sanctioneringsnota van 10 augustus 1983 en een interpretatieve nota van 10 augustus 1983. Deze beide nota's zouden nu door de administratie van het Bestuur Volksontwikkeling ook nog toegepast worden op het decreet van 27 juni 1985 op de Politieke Vormingsinstellingen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

a. of de sanctioneringsnota van 10 augustus 1983 van

toepassing is op het decreet van de politieke vormingsinstellingen ;

b. of de interpretatieve nota van 10 augustus 1983 van toepassing is op het decreet van de politieke vormingsinstellingen.

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat door de totstandkoming van het decreet van 27 juni 1985 de politieke vormingsinstellingen een eigen specifieke reglementering kregen.

Zoals uit de toelichting bij het voorstel van decreet blijkt, had dit decreet echter geenszins de bedoeling de politieke vormingsinstellingen te onttrekken aan het algemeen kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen. Het algemeen kader van het decreet van 3 maart 1978 werd dan ook wat betreft de doelstellingen en reglementering (erkenning en subsidiëring) behouden.

Enkel werden een aantal welbepaalde situaties, waarvoor het decreet van 3 maart 1978, omwille van de eigenheid van het politiek vormingswerk, onvoldoende mogelijkheden bood, door het nieuwe decreet opgevangen (kortlopende vormingsprogramma's, een van begeleiding vrijgestelde vormingsverantwoordelijke...).

In die geest worden de sanctionerings- en de interpretatieve nota van 10 augustus 1983 dan ook toegepast op de politieke vormingsinstellingen in de mate waarin de inhoud ervan niet in tegenspraak is met normen vervat in het decreet van 27 juni 1985.

Zo het nieuwe decreet aanleiding zou geven tot eigen interpretaties zullen deze het voorwerp uitmaken van een aparte interpretatieve nota die zich dan uitsluitend zal richten tot de politieke vormingsinstellingen.

Vraag nr. 67
van 15 januari 1987
van de heer F. PIOT

BRT-berichtgeving — Juistheid binnenlandse politieke berichtgeving

In het weekblad „Pallierterke” van 25 december 1986 (rubriek „Zuur en Zoet”, blz. 3) werden formeel twee vergissingen in de BRT-berichtgeving over de binnenlandse politiek aangestipt (een PRL-bijeenkomst en een stemming in de Vlaamse Raad).

Daar mag aangenomen worden dat de eigen diensten van de BRT deze commentaar ook gelezen hebben, had ik graag van de Gemeenschapsminister vernomen

of bedoelde perskritiek juist bevonden werd en desgevallend welke concrete besluiten op intern vlak door de BRT getrokken worden uit dergelijke reacties van het publiek.

Antwoord

Van de PRL-bijeenkomst van zaterdag 13.12.1986 werd verslag gegeven in het TV-journaal van 14.12.1986.

Op de datering na was het bericht helemaal correct. Dat de bijeenkomst een dag vroeger plaats vond dan per vergissing werd meegedeeld had geen enkele invloed op de inhoud of de waarde van het bericht. Er werd alleen een materiële vergissing begaan.

Van het decreet Suykerbuyk-Coveliers heeft het TV-journaal een uitvoerig verslag uitgezonden op 16 december 1986 in plaats van bij de goedkeuring ervan twee dagen later, omdat er op die dag uitgebreid over gediscussieerd werd in de Vlaamse Raad. In het bericht werd gezegd : „De kans is groot dat het decreet overmorgen wordt goedgekeurd”.

Vraag nr. 68
van 16 januari 1987
van de heer P. PEETERS

Tijdschriften voor de organisaties voor bibliotheek- en lectuurbegeleiding — Aantal abonnementen Dienst Openbaar Bibliotheekwerk en afname criteria

Zou de geachte Minister, per organisatie voor bibliotheek- en lectuurbegeleiding erkend op basis van het KB van 18 februari 1974, kunnen mededelen :

1. het aantal tijdschriftenabonnementen per tijdschrift, alsmede hun abonnementsprijs, dat rechtstreeks van de voornoemde organisaties door de Dienst voor Openbaar Bibliotheekwerk wordt afgenomen ;
2. op basis van welke criteria de afname geschiedt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat ik veronderstel dat met „organisaties voor bibliotheek- en lectuurbegeleiding” wordt bedoeld de organisaties erkend op basis van het KB van 18 februari 1974, betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige organisaties ter bevordering van de openbare lectuur- en bibliotheekvoorziening.

Hij vindt hierbij de gevraagde gegevens :

Naam organisatie	Titel(s)	Kostprijs per abonnement	Aantal abonnementen genomen door de Vlaamse Gemeenschap (S. 41) art. 12.30.02 t.v.v. Openb. bibliotheekw.	Totaal bedrag
— Katholiek Centrum voor Lectuurinformatie- en Bibliotheekvoorziening	Boekengids/Jeugdboekengids	2.000,-	719	1.438.000,-
- Bibliotheekvereniging v/h Willemsfonds	Boek en Bibliotheek	300,-	719	215.700,-
- Nationaal Bibliotheekfonds	Lektuurgids	990,-	719	711.810,-
— Humanistisch Vrijzinnig Centrum voor Lectuurbegeleiding	De Vrijzinnige Lezer	300,-	719	215.700,-
- Pluralistische Organisatie voor Bibliotheekgebruik	Bib-krant (met Pluizerkatern)	300,-	719	215.700,-
— Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek-, Archief- en Documentatiewezenen	Bibliotheekgids	675,-	250	168.750,-

Bij wijze van ondersteuning van alle openbare bibliotheken sluit ik een aantal abonnementen af. Evenals mijn voorganger heb ik gemeend elke openbare bibliotheek de 5 eerstgenoemde tijdschriften te moeten laten toezenden omdat deze periodieken algemene lectuur/bibliografische informatie bevatten nuttig voor openbare bibliotheken en voor al dan niet tot diverse strekkingen behorende bibliotheekgebruikers. In het licht van deze benadering wordt „Bibliotheekgids”, ledenblad

van de Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek-, Archief- en Documentatiewezenen, beschouwd als een vakblad voor aangesloten bibliothecarissen en oordeelde ik het niet nodig elke erkende openbare bibliotheek hiervan te voorzien. Voor 1986 volgde ik dezelfde gedragslijn. In 1985 waren nog 719 openbare bibliotheken erkend (zowel onder het bibliotheekdecreet als onder de wet 1921).

Tijdschriften boven de 100.000 fr.

Verdeling voor 1987

Titel	Prijs per abon.	Totaal bedrag		Prijs per abon.	Totaal bedrag	
		1986	1987		1987	1987
Bib-Krant	350	713	249.550	350	698 (1)	244.300
Bibliotheekgids	675	250	168.785	675	250	168.750
Bibliotheek en Samenleving	1.018	100	101.800	1.018	100	101.800
Boek en Bibliotheek	300	713	213.900	300	698 (1)	209.400
Boeken- en Jeugdboekengids	2.000	713	1.426.000	2.000	698 (1)	1.396.000
De Vrijzinnige Lezer	400	713	285.200	400	698 (1)	279.200
Dietsche Warande & Belfort	1.200	149	178.800	1.200	149	178.800
Lektuurgids	1.200	713	855.600	1.200	698 (1)	837.600
			3.479.600			3.415.850

P.S. (1) De vermindering van het aantal abonnementen komt overeen met de vermindering van het aantal in 1987 onder de wet 21 erkende openbare bibliotheken.

Vraag nr. 69
van 16 januari 1987
van de heer P. PEETERS

Organisaties voor bibliotheek- en lectuurbegeleiding — Wedde- en werkingstoelagen, weddeschaal stafmedewerkers

Zou de geachte Minister, aansluitend op zijn antwoord verstrekt tengevolge van mijn vraag van 12 juli 1986, kunnen mededelen :

1. of de organisaties voor bibliotheek- en lectuurbegeleiding naast de in het antwoord op hogervermelde vraag meegeedeelde weddesubsidie voor een voltijdse stafmedewerker, nog een tegemoetkoming ontvangen, onder de vorm van wedde- en werkingstoelagen, voor de tewerkstelling van technisch perso-

neel, en desgevallend het totale bedrag der uitgekeerde toelagen, alsook op basis van welke criteria deze toelagen worden toegekend ;

2. waarom de stafmedewerkers, van organisaties die onder een zelfde KB erkend zijn en dus een vergelijkbare werking realiseren, in verschillende weddeschalen vallen ;
3. welke de bevorderingsmogelijkheden zijn van de stafmedewerkers ?

Antwoord

In aansluiting op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Alle erkende organisaties ter bevordering van de openbare lectuur- en bibliotheekvoorziening ont-

vangen werkingssubsidies voor de uitgaven welke respectieve organisaties de volgende subsidies toegerekend :

— Katholiek centrum voor Lectuurinformatie en bibliotheekvoorziening	4.347.191,-
— Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek-, Archief- en Documentatiewezen	398.146,-
- Nationaal Bibliotheekfonds	966.054,-
- Bibliotheekvereniging van het Willemsfonds	77.544,-
— Pluralistische organisatie voor Bibliotheekgebruik	258.880,-
— Humanistisch Vrijzinnig Centrum voor Lectuurbegeleiding	39.786,-

2. Zoals reeds gesteld in mijn antwoord op uw vraag van 1 juli 1986 bevestig ik nogmaals dat verschillen in weddeschalen volgen uit het diplomaniveau waarvan de stafmedewerkers houder zijn en de anciënniteit die zij bezitten.
3. De functie van stafmedewerker is de hoogste graad binnen een erkende organisatie ter bevordering van de openbare lectuur- en bibliotheekvoorziening. In die zin zijn er voor de stafmedewerkers geen bevorderingsmogelijkheden voorzien binnen deze dienst.

Vraag nr. 73
van 20 januari 1987
van de heer J. VALKENIERS

BRT — Overname Franstalige uitzendingen van RTBF

De wereldomroep van de BRT zendt sinds onlangs ook in het Frans uit. Daar is niets eigenaardigs aan, want het Frans is een veel gesproken taal. Maar in de aankondiging van die wijziging werd er nogal de nadruk op gelegd dat de Franstalige uitzendingen zouden dienen voor onze Franstalige landgenoten, daar de RTBF geen werelduitzendingen heeft. In dat opzicht nemen de werelduitzendingen van de BRT de rol van de RTBF over.

Graag vernam ik of het wel de taak van de BRT is de uitzendingen van de RTBF voor onze Franstalige landgenoten over te nemen daar waar hun eigen zender hen in de steek laat.

Zal het in de toekomst zo verder gaan, dat de RTBF eender welk soort programma's kan laten vallen en dat men plezier kan doen, aangezien de BRT ze dan toch overneemt ? Ik denk bijvoorbeeld aan de schooltelevisie en andere educatieve programma's.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem het volgende meedelen.

1. De taak van de Wereldomroep is dubbel : service bieden aan Vlamingen in het buitenland in hun eigen taal en promotie maken voor de Vlaamse Gemeenschap in vreemde talen.
2. Sedert 1 september 1986 is het aantal vreemde talen

waarin de Wereldomroep uitzendt, toegenomen. Naast Engels, Duits en Spaans werd ook Frans toegevoegd. Het enige doel daarvan is de promotiemogelijkheden van de Vlaamse Gemeenschap verruimen. Dat is ook duidelijk gezegd bij de start van het nieuwe initiatief.

3. Aangezien de programma's het leven in Vlaanderen weerspiegelen en de internationale actualiteit door een Vlaamse bril bekijken, zijn ze zeker niet geschikt om ook dienstig te zijn voor de Franstalige Gemeenschap in België. Overigens heeft de RTBF nog altijd zijn eigen „Service Mondial”, ook al is die beperkter dan die van de BRT.
4. Er zijn geen plannen om van die beleidslijn in de toekomst af te wijken.

Vraag nr. 74
van 21 januari 1987
van de heer A. SCHELLENS

Openbare bibliotheken — Besparingen

Met grote ongerustheid wordt vastgesteld dat nieuwe besparingen de openbare bibliotheken andermaal belagen.

Ondanks hun onbetwistbare culturele en maatschappelijke opdracht en hun leesbevorderende werking op de openbare bibliotheken reeds in 1982 drastische bezuinigingen toegepast voor de collecties, de openingsuren en het personeel met 20% te verminderen.

De personeelstoelagen van de Vlaamse Gemeenschap aan de inrichtende besturen werden verminderd met 15%) terwijl de oprichting van het Nationaal Centrum voor Openbare Bibliotheken en van de 13 Centrale Openbare Bibliotheken op de lange baan werd geschoven.

Mag ik de heer Minister vragen :

1. of op 1 januari 1987 de Vlaamse Executieve de destijds als tijdelijk aangekondigde maatregelen als definitieve uitvoeringsmodaliteiten van het decreet of het openbaar bibliotheekwerk in Vlaanderen wil laten gelden ;
2. of de Vlaamse Executieve ook nieuwe definitieve besparingen op het vlak van een normverlaging inzake personeelskaders en verdere vermindering van de collecties tijdschriften en non-fiction werken wil doorvoeren ;
3. of er reeds besprekingen zijn doorgegaan in het kader van de Vlaamse Executieve teneinde de openbare bibliotheken de nodige middelen te geven om hun belangrijke maatschappelijke rol te kunnen vervullen ?

Antwoord

In aansluiting op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Aangezien het besluit van de Vlaamse Executieve

dd. 1 juli 1982 tot wijziging van sommige bepalingen van de uitvoeringsbesluiten van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk en van de wet van 17 oktober 1921 betreffende de openbare bibliotheken grotendeels ophield te bestaan, was het noodzakelijk, mede vanuit budgettaire overwegingen, een aantal bepalingen van de uitvoeringsbesluiten aan te passen. Van deze gelegenheid werd tevens gebruik gemaakt om een aantal bepalingen bij te sturen en te vereenvoudigen.

De Vlaamse Executieve keurde deze maatregelen goed op 4 februari 1987. De publikatie van het besluit in het Belgisch Staatsblad zal eerstdaags gebeuren.

Zonder al te zeer in detail te treden citeren wij onder meer de volgende bijsturingen ten aanzien van het besluit van 1 juli 1982 :

- voor deeltijdse POB met een werkgebied van minder dan 10.000 inwoners en werkend zonder aparte afdelingen wordt een personeelsformatie van 30 uur mogelijk.
- Voor de deeltijdse POB tussen 10.000 en 20.000 inwoners worden ruimere personeelsformaties mogelijk wanneer zij gebruik maken van de optiemogelijkheid om 15 of 20 uur per week toegankelijk te zijn voor het publiek in plaats van 12 uur. Daarnaast kunnen er nog enkel nieuwe voltijdse POB erkend worden vanaf 20.000 inwoners.
- De openingsuren voor uitleenposten met een werkgebied van 3.000 inwoners en meer kunnen facultatief opnieuw op 6 uur worden vastgesteld. De minimale openingstermijn voor een filiaal wordt opnieuw op 8 uur gebracht.
- Voor de voltijdse POB wordt een nieuwe personeelsformule afgekondigd waarin het effect van de leners wordt verminderd. In een aantal gevallen worden overgangsmaatregelen voorzien.

De weddetoelagen worden uitbetaald in plaats van maandelijks. Aangezien in de praktijk niet maandelijks maar halfjaarlijks en dan meestal nog met vertraging werd gesubsidieerd zal dit een ernstige verbetering betekenen. In samenwerking met het COI werd hiervoor een weddesubsidiëringsproject uitgewerkt dat begin 1987 operationeel wordt.

De haard- en standplaatstoelage zal niet langer deel uitmaken van de weddetoelage. Het negatieve effect hiervan wordt evenwel weggewerkt door een verhoging van het weddetoelagepercentage voor de bibliothecarissen van POB Dit percentage wordt 95 % voor deeltijdse POB en 90 % voor voltijdse POB in plaats van 85 %.

2. Voor de aangroei van de collecties worden de ingewikkelde overzichten vervangen door uniforme percentages naar rata van het inwonertal van het werkgebied van de POB
Er wordt ook niet langer gewerkt met tienjarenplannen omdat dit de collectie-aangroei van de POB's

in de tweede periode van 10 jaar al te zeer zou beperkt hebben met alle negatieve gevolgen van dien voor de actualiteit van de collecties van de erkende instellingen. Hierbij aansluitend werden tevens éénvormige minimumnormen voorzien voor de jeugdboeken, de non-fiction volwassenen, de referentiewerken, de tijdschriften en de dagbladen. Omdat het hier minimumnormen betreft, werden de percentages in sommige gevallen aangepast in overeenstemming met het advies van de Hoge Raad voor de Openbare bibliotheken.

- 3 Voor 1987 is er een belangrijke verhoging van de weddetoelagen van het leidend en technisch personeel van de erkende openbare bibliotheken voorzien. Voor de gemeentelijke POB is 665 miljoen frank ingeschreven in de ontwerpbegroting van de Vlaamse Gemeenschap in plaats van 559 miljoen frank in 1986.
Voor de privaatrechtelijke POB en SOB wordt het krediet opgetrokken tot 40 miljoen frank (39,1 miljoen frank in 1986).
Mag ik hierbij ook nog aanstippen dat voor de bouw en verbouwing van gemeentelijke openbare bibliotheken in 1987 eenzelfde inspanning wordt voorzien als in 1986, namelijk een bedrag van 160 miljoen frank ten opzichte van 37,5 miljoen frank in 1985.

Vraag nr. 76
van 23 januari 1987
van de heer J. CAUDRON

Promotie Belgische produkten in het buitenland via BOIC — Bevoegdheidsconflict

Onlangs heeft de Minister van Verkeerswezen en Buitenlandse Handel een conventie afgesloten met het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) om door middel van de sport Belgische produkten in het buitenland te promoveren en het Belgisch imago te verbeteren. Ons inziens is de nationale Minister zijn bevoegdheid te buiten gegaan aangezien de sport sinds de staatshervorming van augustus 1980 (art. 59bis van de Grondwet) tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort.

Graag kreeg ik antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke manier zal de Gemeenschapsminister van Externe Aangelegenheden reageren om aan dit bevoegdheidsconflict een einde te maken ?
2. Zal het probleem voorgelegd worden aan het Overlegcomité nationale Regering-Executieven ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag tot agenderen van het probleem voor het Overlegcomité nationale Regering — Executieven, acht ik als Gemeenschapsminister van Cultuur een bevoegdheidsonderzoek irrelevant gelet op het nationaal en economisch belang dat ten gronde

het initiatief van mijn collega van de nationale Regering kenmerkt.

Ten aanzien van de concrete stappen inzake vraag 1 en 2 neem ik aan dat de betrokken **Gemeenschapsminister** van Externe Aangelegenheden u de passende elementen van antwoord zal bezorgen.

Vraag nr. 78
van 23 januari 1987
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring door Nationale Loterij van culturele organisaties — Toekenningscriteria

Jaarlijks kent het Ministerie van Financiën via haar dienst Nationale Loterij, een reeks bedragen toe aan culturele organisaties.

Dit gebeurt na aanvraag van de betrokken organisaties, op advies van de Gemeenschapsminister van Cultuur en bij goedkeuring door het directiecomité van de Nationale Loterij.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Bestaan er uitgeschreven criteria rond de toekenning ?
2. Is deze subsidieverlening onderhevig aan de Cultuurpactwetgeving ?

Antwoord

Zoals het geachte lid stelt vraagt de Minister van Financiën, via de Nationale Loterij, mijn advies over de besteding van de gelden die toegekend worden aan culturele organisaties.

Het is dus voornamelijk op basis van de ingediende aanvragen dat adviezen verstrekt worden. Er bestaan geen uitgeschreven criteria.

De tweede vraag van het geachte lid is niet helemaal duidelijk. De Cultuurpactwet is een wet van openbare orde en dus algemeen geldend. Indien het geachte lid bedoelt of de subsidies geadviseerd worden rekening houdend met de „sterkte van de overeenstemmende fracties in de overeenstemmende overheden” is het antwoord neen. Wel poog ik rekening te houden met de inhoud van het project waarvoor subsidie van de Nationale Loterij aangevraagd wordt en met de subsidie die reeds door mijn departement aan de aanvragen- de verenigingen wordt toegekend.

Vraag nr. 79
van 26 januari 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Eurovisie-songfestival 1987 — Spots

Met betrekking op de presentatie van het Eurovisie-songfestival 1987 onthouden wij dat de RTBF voorgesteld heeft dat van 6 van 22 spots van 45 seconden voorbehouden aan Vlaanderen gesponsord zouden worden door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme.

Graag zouden wij wensen te vernemen :

1. de inhoud van de overige 6 spots ; waaraan worden zij gewijd ?
2. Hoeveel spots worden aan Wallonië, hoeveel aan Brussel besteed ?
3. Waaraan worden de 6 Vlaamse spots besteed ; welke zijn de onderwerpen ;
4. Wie sponsort de 16 onder sub 1 bedoelde spots en ten bedrage van hoeveel per spot ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen, dat deze aangelegenheid, omwille van het globaal internationaal uitstralingskarakter ervan, behartigd wordt door mijn collega, P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen.

Vraag nr. 80
van 26 januari 1987
van de heer A. DIEGENANT

Letterkunde — Subsidiëring

Zou de Minister kunnen meedelen hoeveel subsidies er in 1985 en 1986 werden toegekend aan de tijdschriften en volgens welke criteria ?

Zou de Minister verder kunnen meedelen waarom hij in 1986 tegen het advies in van de door hem geïnstalleerde Commissie voor Advies van de Letterkunde de subsidies aan het tijdschrift 't Kofschip heeft geschrapt ?

Antwoord

In 1984 konden de literaire tijdschriften bij gebrek aan voldoende kredieten niet worden gesubsidieerd. In 1985 werd deze achterstand opgehaald.

1. Subsidies toegekend in 1985

1.1. Toelagen voor 1984	
NWT	300.000 F.
Diogenes	300.000 F.
DWB	300.000 F.
DVG	300.000 F.
Ons Erfdeel	131.000 F.
Kreatief	100.000 F.
Poëziekrant	100.000 F.
Heibel	80.000 F.
Spiegel der Letteren	65.000 F.
Streven	65.000 F.
Kultuurleven	65.000 F.
Y a n g	65.000 F.
Restant	65.000 F.
Revolver	65.000 F.
Kruispunt	40.000 F.
VWS — Cahiers	35.000 F.
HAM	30.000 F.
PEN — Kwartaal	25.000 F.
Schrift	20.000 F.
Deus ex Machina	20.000 F.
Oostland	12.000 F.

1.2. Toelagen voor 1985	
DWB	300.000 F.
DVG	300.000 F.
NWT	300.000 F.
Diogenes	300.000 F.
Kreatief	100.000 F.
Heibel	80.000 F.
Yang	65.000 F.
Restant	65.000 F.
Revolver	65.000 F.
Kruispunt	40.000 F.
Deus ex Machina	40.000 F.
HAM	30.000 F.
Schrift	20.000 F.

1.3. Additionele honoraria, dit is bijkomende toelagen die worden toegekend opdat de tijdschriften van geplaatste artikelen zouden honoreren :	
— 2e schijf 1984 :	
DWB	78.578 F.
NWT	76.973 F.
DVG	39.240 F.
— 1e schijf 1985 :	
DWB	77.164 F.
NWT	79.391 F.
Diogenes	41.772 F.
DVG	42.660 F.

2. Subsidies toegekend in 1986

2.1. Toelagen voor 1986	
DWB	400.000 F.
Diogenes	400.000 F.
NWT	400.000 F.
DVG	400.000 F.
Etcetera	300.000 F.
Ons Erfdeel	300.000 F.
De Scène	200.000 F.
Kreatief	150.000 F.
Documenta	100.000 F.
Restant	80.000 F.
Revolver	80.000 F.
Vlaanderen	80.000 F.
Yang	60.000 F.
Deus ex Machina	50.000 F.
Kruispunt	50.000 F.
Point	30.000 F.

2.2. Additionele honoraria (2de schijf '85 + 1e schijf '86)	
DWB	353.970 F.
NWT	359.476 F.
Poëziekrant	323.744 F.
DVG	110.520 F.
Diogenes	186.912 F.
Ons Erfdeel	239.956 F.
Kreatief	182.784 F.
Restant	248.820 F.
Vlaanderen	117.216 F.
Yang	178.224 F.
Deus ex Machina	131.750 F.
Kruispunt	222.088 F.
De Brakke Hond	147.232 F.
Revolver	16.043 F.

Het enige criterium voor het toekennen van de gewone toelagen is de literaire kwaliteit van het tijdschrift. Het toekennen van het label „kwaliteit” gebeurt op ad-

vies van de Commissie van Advies tot Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België.

De toelageontvangende tijdschriften kunnen daarenboven, op voorwaarde dat zij hun medewerkers honoreren, genieten van de bijkomende subsidieregeling van de additionele honoraria. Per duizend lettertekens wordt een toelage van 150 frank verleend.

Wat betreft het tijdschrift 't Kofschip kan ik het geachte lid meedelen dat de Commissie van Advies tot Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België zowel in 1985 als in 1986 geen toelage geadviseerd heeft. Op basis van dit advies omtrent de literaire kwaliteit heb ik beslist om, zoals ook in 1985, aan het tijdschrift 't Kofschip geen subsidie te verlenen.

De „Kofschip-Kring vzw.” daarentegen werd door de Adviescommissie wel gesuggereerd voor betoelaging. Het is echter niet duidelijk of deze toelage bedoeld was voor het organiseren van de 7de Poëziedag te Blankenberge of voor de werkingskosten van de vereniging zélf, waarvoor betrokkenen trouwens geen gedetailleerde begroting indienden.

Afgaande op de voorgestelde programmatie en begroting van de 7de Poëziedag werd vastgesteld dat het hier uitsluitend gaat om het uitreiken van een Poëzieprijs. Het is mijn bezwaar tegen deze bestemming van toelagen die mij deed beslissen géén subsidie uit te keren.

Vraag nr. 82
van 26 januari 1987
van de heer A. LARIDON

Invoering van leenrecht in de bibliotheken — Gevolgen

Volgens ingewonnen informatie is er een decreet in voorbereiding inzake het invoeren van het leenrecht in de bibliotheken.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. wat hij juist wil bereiken met dit decreet ;
2. of de invoering van dit leenrecht in feite niet zal neerkomen op een leentaks en dus extra-financiële lasten aan de lezers zal opleggen ;
3. of een dergelijk decreet niet in strijd is met de inspanningen die de laatste jaren geleverd worden ten gunste van de promotie van de bibliotheken ;
4. en of het niet verkeerd is te menen door een dergelijk decreet een oplossing te bieden voor het sociaal statuut van de Vlaamse auteurs ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. De argumentatie die ten grondslag ligt van deze leenrechtregeling is dat de auteur de financiële schade die hij oploopt ten gevolge van de voortgezette exploitatie zoals deze tot stand komt door de uitleeningen in openbare bibliotheken enigermate vergoed krijgt.

2. De tegenwoordige werking van de bibliotheken legt de consument geen enkele financiële last op. Anderzijds kan niet ontkend worden dat van de consument een bijdrage zal gevraagd worden die én de voortgezette exploitatie opvangt én voorziet in de automatiseringsmogelijkheden van de betrokken bibliotheken.
3. De promotie van de bibliotheken bestaat grotendeels ook in het garanderen van kwalitatief hoog aanbod, dat enkel gevrijwaard kan worden door honorering voor de producenten, de auteurs, alsook in de vlotte service, hetgeen gevrijwaard wordt door de realisatie van automatiseringsprogramma's.
4. Uiteraard brengt dit decreet niet de oplossing van de statutaire verzuchtingen van de Vlaamse auteurs. Dit is noch de oorspronkelijke bedoeling, noch een oplossing die uitsluitend de auteurs zou aanbelangen. Deze specifieke discussie moet op een breder platform gevoerd worden.

Vraag nr. 84
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Filmbeleid — Invoering van het „Tax-shelter“-systeem

Wil de Minister mij mededelen hoever zijn opzet gevorderd is om het bestaande subsidiestelsel voor de film te vervangen door het zogenaamde „Tax-shelter“-systeem ?

Antwoord

In antwoord op hogergenoemde vraag kan ik het geachte lid melden dat het al dan niet invoeren van het zogenaamde Tax-shelter-systeem behoort tot de bevoegdheid van de nationale Minister van Financiën en dat het hier gaat om het creëren van een extra-hulpmiddel voor de filmindustrie. De mogelijke tax-shelter moet bekeken worden als een noodzakelijk complement aan de subsidiereglementering die bestaat op het niveau van mijn bevoegdheid ter zake en niet als de vervanging ervan.

Vraag nr. 87
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Internationale uitwisselingsprojecten inzake amateurtoneel — Versoepeling administratieve procedure

In de kringen van het amateurtoneel maakt men zijn beklag over de moeilijkheden om tot uitwisselingsprojecten te komen met het buitenland en vooral dan met Nederland, waarmede onze Gemeenschap dan toch reeds gedurende 40 jaar een cultureel akkoord heeft.

Heeft de Minister in dit verband reeds stappen ondernomen om via richtlijnen aan de ambtenarij te komen tot een soepeler administratief uitwisselingsproces.

Antwoord

In antwoord op. zijn vraag delen wij het geachte lid

mee dat in het kader van het cultureel akkoord met Nederland een reglementering bestaat voor uitwisselingen in de sectoren Jeugd, Volksontwikkeling, A.K.B. en Kunstzinnige vorming. Deze reglementering werd een aantal jaren geleden opgesteld om op een soepele wijze uitwisselingen te stimuleren. Wie aan de beperkte voorwaarden voldoet kan een subsidie krijgen.

Ook het amateurtoneel kan van deze regeling gebruik maken. De sector van het amateurtoneel was trouwens vertegenwoordigd in de Commissie die het reglement heeft opgesteld.

Vraag nr. 88
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Centraal Station te Antwerpen — Restauratiewerken

De eerste fase van de restauratiewerken aan het Centraal Station te Antwerpen zijn reeds geruime tijd bezig.

Kan de Minister mij mededelen :

1. wanneer de werken aan de eindboog, het beglaasde gordijn en het op de eindboog aansluitende gedeelte van de perronkap zullen voltooid zijn ?
2. wanneer de tweede fase van de restauratiewerken zal worden aangevat ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 29 januari 1987 kan ik het geachte lid mededelen dat de restauratiewerken aan het Centraal Station te Antwerpen worden uitgevoerd in opdracht van de nationale Regering en dat hij zijn vraag derhalve best richt tot de bevoegde nationale Minister.

Vraag nr. 89
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Vlaamse Gemeenschap — Verwerving van kunstwerken

Wil de Minister mij mededelen welke bedragen door de Vlaamse Gemeenschap in de loop van de jaren 1983, 1984, 1985 en 1986 besteed werden voor de aankoop van kunstwerken ?

Wat gebeurde er met de aankoopkredieten die tijdens bedoelde kalenderjaren niet werden aangewend ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Voor de verwerving van kunstwerken (of collectievoorwerpen), door de Vlaamse Gemeenschap wordt het krediet steeds voorzien onder Sectie 48 art. 74.80. Dit krediet bedroeg achtereenvolgens :

1983	19.800.000
1984	17.800.000
1985	17.800.000
1986	17.800.000

Dit krediet draagt de uitgaven van het Hoofdbestuur ter ondersteuning van de scheppende kunstenaar, en de uitgaven voor collectie-aanwinsten van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen en van het Kasteel van Gaasbeek.

Het aandeel van het Hoofdbestuur werd telkens opgebruikt. Voor de aandelen der beide musea geldt de bepaling van het begrotingsdecreet (in 1986 art. 10).

„De eventuele overschotten van de kredieten verleend aan de verschillende musea voor de aankoop van kunstwerken of collectievoorwerpen mogen als toelagen gestort worden in de kassen van deze instellingen.”

Deze decretale regeling garandeert de bestemming van het goedgekeurde krediet terwijl het de nuttigste besteding beoogt.

Vraag nr. 90
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Internaatsgebouw Kasteel van Ham-Steenokkerzeel — Kostprijs en in gebruikname

Bij het Kasteel van Ham te Steenokkerzeel werd enige tijd terug een internaatsgebouw opgericht. Dit gebouw is nog steeds niet in gebruik ; wel waren op verschillende plaatsen ruiten stuk en gaf het interieur een erg verwaarloosde indruk.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer werd dit internaatsgebouw opgericht ?
2. Wat was de kostprijs ervan ?
3. Waarom werd dit internaatsgebouw nog nooit gebruikt ?
4. Hoeveel kamers zijn er in het internaatsgebouw voorzien ?
5. Wanneer voorziet u een regelmatig gebruik van dit gebouw ?
6. Welke bijkomende herstellingskosten zijn er aan dit niet-gebruikte gebouw, op korte termijn noodzakelijk ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid als volgt te antwoorden.

1. De oprichting — rusbouwwerken — werd aangevat op 18 augustus 1980.
2. De totale kostprijs van de tot nu toe uitgevoerde werken belooft 103.059.247 frank.
3. De reden waarom het gebouw tot op heden nog niet werd gebruikt schuilt in het feit dat de eindfase nog niet volledig is voltooid.
4. In het internaatsgebouw zijn er 26 éénpersoonskamers en 6 tweepersoonskamers.
5. Een regelmatig gebruik van het gebouw wordt voorzien in de tweede helft van 1987.

6. Ingevolge de ongewoon lange duur van de werken en het daardoor onbeheerd staan van het gebouw dringen zich inderdaad nog een aantal bijkomende instandhoudingswerken op. Deze worden geraamd op ± 900.000 frank.

Vraag nr. 93
van 2 februari 1987
van mevrouw M. PANNEELS-VAN BAELEN

Machelen — Restauratie Kasteel van Beaulieu

In zijn antwoord aan de heer M. Desutter (vraag nr. 246) stelt de Minister dat het Kasteel van Beaulieu (beschermd bij KB van 10 december 1955) geen eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap, maar de mogelijkheid bestaat, krachtens de bijzondere wet van 1980, Beaulieu aan de Vlaamse Gemeenschap over te dragen.

Het Kasteel van Beaulieu staat, niettegenstaande de instandhoudingswerken van 1981, opnieuw totaal te verkrotten. Het heeft weinig zin monumenten te „beschermen” en ze achteraf te verwaarlozen. Daarom vernam ik graag of er een kans op restauratie bestaat bij eventuele overdracht aan de Vlaamse Gemeenschap.

Antwoord

In antwoord op haar vraag van 2 februari 1987 kan ik het geachte lid mededelen dat het Kasteel van Beaulieu te Machelen een beschermd monument is en derhalve in stand dient gehouden te worden door de eigenaar ervan, die volgens het decreet van 3 maart 1976 en het KB van 6 december 1976 een onderhoudsplicht heeft.

Zolang het genoemde goed niet is overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap, is het deze laatste uiteraard onmogelijk er werken aan uit te voeren. Nu reeds bestaat er vanuit verschillende hoeken echter interesse om het kasteel opnieuw in gebruik te nemen. Hieraan zal echter een elementaire restauratie dienen vooraf te gaan, zodat ik het laatste gedeelte van de vraag van het geachte lid, positief meen te kunnen beantwoorden.

Vraag nr. 95
van 3 februari 1987
van de heer A. DE BEUL

Theater Taptoe — Erkenning op grond van het theaterdecreet

In allerlei publikaties, persartikelen en dossiers wordt theater Taptoe in één adem genoemd met de andere Vlaamse kindertheaters, als Stelkelbees en Speeltheater, die op grond van het theaterdecreet worden gesubsidieerd.

Theater Taptoe heeft reeds herhaaldelijk om zijn erkenning op grond van het theaterdecreet gevraagd. Telkens evenwel werd het verzoek niet ingewilligd.

Wil de Minister mij mededelen op grond van welke motieven de aanvraag van Theater Taptoe werd afge-

wezen. Was het advies van de RAT hierbij doorslaggevend ? Is het zeker dat de leden van dit adviesorgaan de voorstellingen van Theater Taptoe de jongste jaren hebben bijgewoond of stoelt hun advies op enigerlei principiële stellingname ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De Raad van Advies voor de Toneelkunst spreekt in zijn advies aangaande Theater Taptoe zijn waardering uit voor de werking als poppentheater (waarvoor Theater Taptoe overigens gesubsidieerd wordt binnen de voor dit genre voorziene kredieten), maar is van oordeel dat dit gezelschap als jeugdtheater niet beantwoordt aan de vereiste professionele normen. Ik heb bij mijn beslissing om Theater Taptoe niet te erkennen op grond van het theaterdecreet rekening gehouden met bovengenoemd advies van de RAT.

Wat betreft het bijwonen van voorstellingen van Theater Taptoe door leden van de RAT kan gesteld worden dat de RAT naar best vermogen probeert om van zoveel mogelijk gezelschappen voorstellingen bij te wonen.

Vraag nr 97

van 4 februari 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

Erkende beroepstoneelgezelschappen — Provinciale be- toelaging in 1986/1987

Mogen wij van de Minister van Cultuur vernemen welke subsidiering de erkende beroepstoneelgezelschappen in Vlaanderen vanwege de onderscheiden Provinciebesturen mochten ontvangen voor het toneelseizoen 1986-1987.

Mogen wij eveneens vernemen welke de voorzieningen zijn die ter zake getroffen werden in de begroting 1987 van diezelfde Provinciebesturen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De gegevens betreffende de subsidiëring van de erkende beroepstoneelgezelschappen in Vlaanderen door de onderscheiden Provinciebesturen voor het toneelseizoen 1986-1987 zijn momenteel niet in het bezit van de Dienst Letteren en Dramatische Kunst, maar werden inmiddels bij de betrokken instanties opgevraagd. Van zodra deze dienst over de gevraagde informatie beschikt zal deze medegedeeld worden.

De voorzieningen die ter zake door de Provinciebesturen getroffen werden in de begroting 1987 kunnen opgevraagd worden door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, onder wiens bevoegdheid deze besturen ressorteren.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65,6)

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 14

van 24 februari 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Verzekering tegen inkomensverlies voor bouwpremiebegunstigden — toepassing voor tewerkgestelde werklozen (TWW) en gesubsidieerde contractuelen (GESKO's)

De voorwaarden betreffende het toekennen van een verzekering tegen inkomensverlies voor bouwpremiebegunstigden vermelden onder andere dat de genietters moeten verbonden zijn door een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur. Premiegenietters die op datum van de toekenning van de bouwpremie werkloos waren genieten deze waarborg niet. Tewerkgestelde werklozen blijven als werklozen aanzien worden alhoewel zij bij een openbaar bestuur bijvoorbeeld de gemeente werkzaam waren en als dusdanig een berekend loon ontvingen.

Sinds 1 januari 1987 is de hele reglementering van de tewerkgestelde werklozen gewijzigd en het statuut van de tewerkgestelden is omgezet in een arbeidscontract van gesubsidieerde contractuele. De werkgever is dus hetzelfde gebleven en bijna in alle gevallen is ook het loon gebleven zoals het vroeger als TWW-er was. Het komt mij voor dat deze mensen in feite voldaan hebben aan de gestelde voorwaarden van de inkomstenverzekering tegen loonverlies.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kunnen de GESKO's die bij de toekenning van de bouwpremie TWW-er waren, naar de toekomst toe genieten van deze verzekering tegen inkomensverlies ? Zo ja, onder welke voorwaarden ?
2. Kunnen diegenen die thans nog TWW-er zijn aanzien worden als gelijkgesteld met iemand die verbonden is door een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op de door hem gestelde vragen heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat deze aangelegenheid momenteel wordt besproken met de verzekeringsmaatschappij OMOB.

Zodra dit onderzoek is afgesloten zal onverwijld een definitief antwoord worden verstrekt.

Vraag nr. 15

van 25 februari 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Woningbouw Limburg — Beschikbare kredieten 1987 en aanwending

De moeilijkheden die zich in de sector van de sociale

woningbouw stellen zijn bij velen bekend. Bij heel wat beleidsmensen in de provincie Limburg wordt de nood aan woningen aan de lijve ervaren in de lange lijsten van kandidaathuurders voor sociale woningen, waarvoor men geen oplossing kan bekomen.

De studies van GOM-Limburg en het Limburgs Instituut voor Samenlevingsopbouw wijzen uit dat er jaarlijks een tekort van 2.000 huizen is in de provincie Limburg, waarvan 500 koopwoningen en 1.500 huurwoningen. De activiteiten van de gewestelijke bouwmaatschappijen liggen bijna stil met betrekking tot het bouwen van woningen. Dit bij gebrek aan kredieten.

Gesteld dat „wonen” één van de grondrechten van elk mens is, komt het ons voor dat de overheid de plicht heeft actief bij te dragen tot de oplossing van deze nood, zeker in een zo jonge provincie als Limburg.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel kredieten werden aan sociale woningen gespendeerd in Vlaanderen de laatste 5 jaar, gespreid over de diverse provincies ? Hoeveel is dit per inwoner in elke provincie ?
2. Hoeveel woningen konden hiermede gebouwd worden, als koopwoning en als huurwoning ?
3. Welke zijn de kredieten in 1987 voor huisvesting in Limburg ? Hoeveel woningen kunnen hiermede gerealiseerd worden ? Hoe zullen de beschikbare kredieten gespreid worden over de verschillende huisvestingsmaatschappijen ?
4. Hoeveel huurders van sociale woningen zitten in Limburg volgens de laatste huurherziening boven het inkomensplafond ? Hoeveel procent is dit van het totaal aantal verhuurde woningen ?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onmiddellijk bijkomende inlichtingen heb laten inwinnen bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en bij de Nationale Landmaatschappij.

Zodra ik die ontvangen heb, zal ik hem onverwijld een definitief antwoord verstrekken.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 98
van 16 februari 1987
van de heer J.P. PILLAERT

Heraanlegging Zuidkaai te Izegem — Maatregelen tegen bodemverontreiniging

Twee jaar terug werd de Zuidkaai te Izegem heraangelegd waarbij tevens de kaaimuur hersteld werd en nieuwe rioleringen werden aangelegd.

Het WZK heeft ter gelegenheid van deze werken een nieuwe collector geïnstalleerd die thans nog niet in gebruik werd genomen.

De zuurtegraad van deze grond blijkt nu echter zodanig hoog te zijn dat de collector en de riolering totaal aangevreten zijn en zullen moeten worden vernieuwd.

Waarom heeft men geen bodemonderzoek verricht vooraleer over te gaan tot de uitvoering van de werken ?

Zelfs tijdens de werken kon men de verzuring vaststellen, gezien de rubberen laarzen van de werklieden danig aangevreten werden dat zij om de 3 à 4 dagen nieuwe laarzen moesten aantrekken.

Is het de Minister bekend wie de oorzaak is van deze vervuiling ?

Zo ja, wat zal hij hiertegen ondernemen ?

Zo neen, zal hij de vervuiler opsporen ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 90
van 17 februari 1987
van de heer J. RAMAEKERS

Bosbrand te Bonheiden — Maatregelen tegen grachtenvervuiling

Donderdag 6 februari 1986 omstreeks 12.50 uur werd de Mechelse brandweer opgeroepen voor een bosbrand aan de Reetlei 20 te Bonheiden (deelgemeente Rijmenam). De brandweer meende dat de brand ontstaan was in een open gracht waarin dierlijke oliën en vetten rondreven, afvalstoffen waarvan vermoed werd dat zij voortkomen van de Dits-Delikatessenzaak in de buurt. De rijkswacht, die ook ter plaatse kwam, nam stalen van het vervuilde water.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of de stalen waarvan sprake is reeds onderzocht zijn ?
2. Wat de resultaten waren van dat onderzoek ?
3. Welke verdere gevolgen aan dat onderzoek werd gegeven (strafrechtelijk of administratief) ?
4. Of het gemeentebestuur van Bonheiden in kennis werd gesteld van de resultaten van dat onderzoek en er eventuele suggesties werden gedaan om iets soortgelijks in de toekomst te vermijden ?
5. Meer in het algemeen, welke maatregel het gemeentebestuur kan treffen om dergelijke zaken te voorkomen of te bestrijden ?

Ingeval van een ontkennend antwoord op één of meer

van deze vragen, kan de heer Minister mij daartoe de motivatie geven ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 101
van 17 februari 1987
van de heer M. GALLE

Rioolwaterzuiveringsinstallaties - Exploitatievoorwaarden (art. 10, a en c) op de wet ter bescherming van de oppervlaktewateren

Eén van de bevoegdheden van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij bestaat erin dat zij de bestaande waterzuiveringsinstallaties van openbare besturen, instellingen van openbaar nut of intercommunale verenigingen dient over te nemen, aan te passen, te verbeteren. Tevens dient ze deze installaties te exploiteren en te onderhouden (wet van 26 maart 1971 artikel 10 a en c).

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel waterzuiveringsinstallaties, persstations en vijzelgemalen worden er door de VWZ momenteel geëxploiteerd en waar ?
2. Hoeveel waterzuiveringsstations, pompstations, persstations en vijzelgemalen zijn er tot op heden door de VWZ overgenomen ? Hoeveel moeten er nog worden overgenomen en waar ? Wat belet de heer Gemeenschapsminister over te gaan tot overname ?
3. Wat is de voorziene personeelsbezetting binnen het kader van de VWZ op de respectieve stations ?
4. Wat voorziet de heer Gemeenschapsminister buiten de normale werkuren t . t . z. 's avonds, 's nachts, op zaterdag, zondag en wettelijke feestdagen teneinde te voorzien in de continue werking ervan ?
5. Wie draagt juridisch de verantwoordelijkheid van iedere installatie ? Zijn voornoemde verantwoordelijkheden officieel gedelegeerd ? Zijn de verantwoordelijk ken aangeduid ? Kunnen zij de verantwoordelijkheden dragen in geval van ongevallen ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 103
van 18 februari 1987
van de heer J. SLEECKX

Vervuiling Grote Laak en Grote Nete — Maatregelen

Zopas maakte de pers de resultaten bekend van een bodemonderzoek dat werd uitgevoerd door een internationaal bodemonderzoekinstituut in opdracht van de Schepen van Leefmilieu van de gemeente Westerlo.

De resultaten lijken mij erg verontrustend. De bodemstalen van de Netedijken vertoonden de volgende concentraties van verontreinigende stoffen :

Arseen : 25 p.p.m.

Zink : 35 p.p.m.

Cadmium : 5 p.p.m.

Lood : 15 p.p.m.

Kobalt : 30 p.p.m.

Sulfaten : 0,14 %

Chloriden : 0,065 %

Fosfaten : 13,87 %

Deze verontreiniging wordt niet veroorzaakt door industrieën die op het grondgebied van de gemeente Westerlo gelegen zijn.

In de nabijheid van de verontreinigde bodem liggen weiden en waterputten voor menselijke en dierlijke consumptie.

Welke maatregelen dienen volgens de geachte Minister genomen te worden door de Gemeente Westerlo om dit leefmilieuprobleem op te lossen ? Welke maatregelen overweegt de geachte Minister om dit leefmilieuprobleem op te lossen. ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 104
van 18 februari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Vaststelling sectoriële lozingsnormen voor petrochemische bedrijven — Bespoediging

Een groot petrochemisch bedrijf in Antwerpen, dat wil overgaan tot belangrijke investeringsuitbreidingen waarmede een belangrijke tewerkstellingsaan groei zou gepaard gaan, wordt gehinderd om de investeringsbeslissing te nemen omdat er geen duidelijkheid bestaat omtrent de behandeling van afvalwaters. De overheid heeft nog altijd geen sectoriële normen voor de petrochemische nijverheid vastgelegd.

De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij kan geen vergunning verlenen aangezien bepaalde voorstellen sinds meer dan een jaar, ter behandeling liggen bij de Raad van State.

Graag vernam ik van de Minister hoeveel vergunningen er ten gevolge van deze vertraging nog moeten

verleend worden door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 105
van 20 februari 1987
van de heer A. LARIDON

Grenswaarden inzake concentratie asbestvezels — Normen voor openbare gebouwen

Het koninklijk besluit betreffende de strijd tegen de risico's te wijten aan asbest van 28 augustus 1986 (BS 19.9.1986) voorziet in artikel 2 punt 5.7. grenswaarden. De volgende grenswaarden worden er toegepast.

1. Concentratie van andere asbestvezels dan crocidoliet in de lucht op het werk : 1,00 vezel per kubieke centimeter gemeten of berekend over een referentieperiode van 8 uur.
2. Concentratie van crocidolietvezels in de lucht op het werk : 0,15 vezel per kubieke centimeter gemeten of berekend over een referentieperiode van 8 uur.
3. Concentratie van asbestvezels in de lucht op het werk voor een mengsel van crocidoliet en andere asbestvezels : de grenswaarde ligt op een niveau dat is berekend op basis van de in de punten 1 en 2 genoemde grenswaarden met inachtneming van de verhouding crocidoliet en andere soorten asbest in het mengsel.

In voornoemd KB gaat het om grenswaarden betreffende de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest op het werk. Reeds jaren worden asbestsoorten voor isolatie verwerkt in openbare gebouwen : spektakelruimten enzovoort die toegankelijk zijn voor het publiek.

Zou het mogelijk zijn mij te laten weten, welke de grenswaarden zijn die de inspectiediensten ressorteren onder de Gemeenschapsminister voor Volksgezondheid hanteren ter bescherming van het publiek" in hogergenoemde ruimte, dit zowel voor crocidoliet, andere asbestsoorten of van een mengsel van crocidoliet en andere asbestsoorten ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

J. PEDE **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTELIJKE ORDENING**

Vraag nr. 84
van 4 februari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Particuliere renovatie en lokale herwaarderingsoperaties — Stand van zaken.

De verkrotting in steden en gemeenten, vooral te situeren in binnensteden en achtergestelde gebieden heeft in de loop van de voorbije jaren onrustwekkende en omvangrijke proporties aangenomen.

Om daaraan te verhelpen stelde de Vlaamse Executieve in 1983 een betoelagingsstelsel in ten behoeve van particuliere renovatiewerken en herwaarderingsoperaties van plaatselijke overheden in door haar erkende herwaarderingsgebieden.

Eind 1985 waren op basis van dit besluit 113 herwaarderingsgebieden afgebakend waarin voor 22,4 miljard herwaarderingsoperaties voorzien waren. Dit vereiste een betoelaging van 13,4 miljard over de verschillende jaren. Op basis daarvan en in het licht van vooropgestelde wijzigingen aan het betoelagingsstelsel, werden gedurende ruim een jaar (november '85 — december '86) geen nieuwe gebieden erkend.

Ondertussen waren echter tal van gemeentebesturen samen met de betrokken bewoners via stuurgroep- en inspraakvergaderingen nog steeds aan het werk om de nodige voorbereidingen tot erkenningsdossier op te maken met een motivering van de afbakening en de voorstellen tot herwaarderingsoperaties.

De lange onduidelijkheid omtrent de geplande wijzigingen aan het betoelagingsstelsel en het lange wachten op erkenning leiden tot moedeloosheid bij zowel de betrokken gemeentebesturen als de betrokken bewoners uit de reeds zoveel malen achtergestelde buurten.

Mag ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel aanvragen tot erkenning waren op 31 december 1986 ingediend en nog in behandeling bij ofwel de Vlaamse Administratie of de Vlaamse Executieve ?
Hoeveel dateren uit 1985 en uit de eerste helft van 1986 ?
Kan de Minister mij hier een overzicht van geven ?
2. Hoe denkt de Minister de opgelopen achterstand in de behandeling van de dossiers op te halen ? Heeft de Minister een overzicht op het aantal herwaarderingsgebieden die op dit ogenblik in voorbereiding zijn bij de verschillende gemeentebesturen ?
3. Heeft de Minister onderzoek laten verrichten naar het aantal gebieden dat in Vlaanderen krachtens dit besluit en op basis van de verkrotting en achterstelling van deze gebieden mogelijk in aanmerking komen tot erkenning ? Om welke oppervlakte en investeringsbedragen gaat het daarbij ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid melden dat, gelet op de omvang van het onderzoekswerk, het mij niet mogelijk is binnen de voorziene termijn te beschikken over de gevraagde gegevens. Ik heb opdracht gegeven aan mijn bevoegde Dienst Stadsvernieuwing van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu om een nauwgezet onderzoek te verrichten, in het bijzonder met betrekking tot de eerste twee vragen.

Vraag nr. 87
van 11 februari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Grootdistributiebedrijf te Tienen — Inplanting

Naar wij vernamen zou de NV Promotion et Entreprise een vestiging willen bouwen te Tienen.

Deze firma diende reeds een bouwaanvraag om een grote handelsvestiging op te richten in een zone die in de gewestplannen opgegeven is als een beschermd stadszicht. In de onmiddellijke omgeving bevinden zich plaatsen en gebouwen van culturele en historische waarde.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Werd de klacht tegen deze mogelijke inplanting, neergelegd door een erkende middenstandsorganisatie, reeds behandeld ? Zo ja, wat zijn hiervan de resultaten ? Zo neen, wanneer wordt de behandeling voorzien ?
2. Werd er door uw diensten reeds een advies opgesteld aangaande deze bouwaanvraag ? Zo ja, wat is de inhoud van dit advies ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 11 februari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van de gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 88
van 11 februari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Vestiging grootdistributiebedrijf te Leuven — Naleving verplichting inzake parkeerplaatsen, los- en laadperrons

In 1980 werd in de Diestsestraat te Leuven een grote handelsvestiging van meer dan 3.000 m² gebouwd door de NV Leuven Shopping Center.

De exploitatie van deze handelsvestiging ging van start zonder dat de verplichte parkeerplaatsen en de nodige los- en laadperrons werden aangelegd.

Onlangs werd deze handelsvestiging uitgebreid tot een oppervlakte van meer dan 5.000 m².

Ten gevolge van deze uitbreiding zouden er, volgens de omzendbrief van het Ministerie van Openbare Werken, dd. 17 juni 1970, bijkomende parkeerplaatsen moeten aangelegd worden. De toestand bleef echter ongewijzigd.

Door het niet naleven van deze wettelijke verplichtingen worden de gevestigde zelfstandigen in een onmogelijke concurrentiepositie gedrongen.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Werd de klacht aangaande deze zaak, neergelegd door een erkende middenstandsorganisatie, reeds behandeld ? Zo ja, wat zijn hiervan de resultaten ? Zo neen, wanneer wordt de behandeling voorzien ?
2. Welke maatregelen kan de Minister nemen wanneer blijkt dat deze handelsvestiging de verplichtingen inzake het aanleggen van parkeerplaatsen en los- en laadperrons niet naleefde ?
3. Gaat de Minister ermee akkoord dat het niet naleven van deze wettelijke verplichtingen de gevestigde zelfstandigen benadeelt in hun concurrentiepositie ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 11 februari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 90
van 12 februari 1987
van de heer J. DEPREE

Fietspaden — Betoelaging

De laatste jaren wordt een groeiende aandacht vastgesteld voor de verkeersveiligheid. Dit beslist op het niveau der steden en gemeenten.

Graag vernam ik de omvang der toelagen toegekend aan ondergeschikte besturen van het Vlaamse land voor de aanleg van fietspaden en dit per provincie en per gemeente, voor de jaren 1985, 1986 en de kredieten ad hoc voorzien in de begroting voor 1987.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het antwoord op zijn vraag die aan de Administratie werd voorgelegd enig onderzoek vergt.

Zodra de elementen van antwoord beschikbaar zijn zal ik niet nalaten deze aan het geachte lid kenbaar te maken.

Vraag nr. 96
van 20 februari 1987
van de heer A. DE BEUL

Regionale Commissie voor Advies — Samenstelling

In antwoord op onze vraag nr. 71 van 25 maart 1985

antwoordde u op 23 december 1986 dat de procedure tot hersamenstelling van Regionale Commissies eerst-daags zal beëindigd worden. U stelde tevens dat in Brabant 23 leden gedurende meer dan een jaar de vergaderingen niet meer bijwoonden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer werd of zal de samenstelling van de Regionale Commissies worden gepubliceerd ?
2. In Brabant hebben 23 leden gedurende meer dan één jaar de vergaderingen niet meer bijgewoond. Kan u deze gegevens uitsplitsen naar de privé- en de openbare sector ? Hoeveel leden maakten deel uit van de Regionale Commissie Brabant ? Hoe dikwijls vergaderden deze Regionale Commissies met meer dan de helft van de leden in 1986 ?
3. Welke kwalitatieve voorwaarden worden aan de leden van de Regionale Commissie gesteld ?
4. Wat de samenstelling van de Regionale Commissie van Advies betreft, wordt verwezen naar artikel 7 van de wet van 29 maart 1962, om te stellen dat gemeenteraadsleden geen zitting kunnen hebben. Het is juist dat het tweede lid van artikel 7 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en ruimtelijke ordening, gemeenteraadsleden niet vermeldt, maar evenmin worden parlementsleden aangeduid. In het verleden maakten deze wel deel uit van de Commissies van Advies zonder dat ze behoorden tot één van de categorieën aangeduid in lid 2 van artikel 7. Hoe verklaart u dat parlementsleden deel uitmaken van de Regionale Commissie van Advies — openbare sector — zonder te voldoen aan de voorwaarden van artikel 7 lid 2 ?
5. Hoe zal het systeem D'Hondt kunnen nageleefd worden, wanneer bepaalde politieke partijen geen leden hebben die voldoen aan de in artikel 7 lid 2 gestelde vragen ?
6. Welke politieke partijen worden in het systeem D'Hondt aanvaard ? Hoe kunnen kleine partijen die in geen berstuursmeerderheid zitting hebben, vertegenwoordigd worden ? Welke voorwaarden worden aan de politieke partijen gesteld om te kunnen deel uitmaken van de Regionale Commissie van Advies ?
7. Meent u' niet, vermits het systeem D'Hondt niet kan toegepast worden voor partijen die geen of slechts uitzonderlijk zitting hebben in de in artikel 7 tweede lid aangeduide uitvoerende organen, dat gemeenteraadsleden eveneens moeten worden toegelaten (cf. parlementsleden) ?
8. In lid 3 van artikel 7 worden de kandidaten door de gouverneur aangeduid. Deze aanduidingen gebeuren op de meest willekeurige wijze. Meestal hangt deze aanduiding eerder samen met een persoon waaraan men dan een zogenaamde belangengroep vasthangt. Op deze wijze wordt het systeem D'Hondt voor de openbare sector, een lacheding omdat de vertegenwoordiging van de privé-sector eerder politieke aanduidingen betreffen. Meent u dat ten aanzien van de privé-sector meer stringente bepalingen moeten worden uitgevaardigd ? Hoe

worden deze voorwaarden ingebouwd in de nieuwe Regionale Commissies voor Advies ?

9. Meent u niet dat het ten aanzien van de deskundigheid van de leden van de Regionale Commissie toch kwaliteitsvoorwaarden moeten gesteld worden ? Vindt u dat kwaliteitsvoorwaarden het zou moeten halen van belangenverdediging ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat onderzoeken worden verricht ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later worden gegeven.

Vraag nr. 97 van 23 februari 1987 van de heer G. BEERDEN

Varkens- en pluimveestallen — Aantal bouwvergunningen en adviezen AROL

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel bouwvergunningen voor varkens- pluimveestallen werden in 1986 aangevraagd ? Hoeveel werden er goedgekeurd, respectievelijk geweigerd ?
2. In hoeveel van de aanvragen werd een :
 - negatief advies van AROL-afdeling landbouw uitgebracht ;
 - negatief advies van AROL-afdeling milieu uitgebracht ;
 - negatief advies van het Ministerie van Landbouw uitgebracht ;
 - negatief advies van AROL-afdeling stedenbouw uitgebracht.
3. Is de motivatie „... de oppervlakte van de ontworpen constructie is niet in verhouding met de perceel-oppervlakte” een wettelijke reden om de bouwvergunning te weigeren ?
4. Hoeveel van de geweigerde vergunningen kregen in beroep bij respectievelijk de Bestendige Deputatie en de Koning een positief resultaat ?
5. In hoeveel gevallen ging het beroep bij de Koning tegen goedkeuring van de Bestendige Deputatie uit vanwege uw ambtenaar ?
6. Welke onderrichtingen gelden en worden aan debetrokken ambtenaren meegedeeld, betreffende de adviezen voor bouwaanvragen van stallen, respectievelijk volledige bedrijven in de landbouwzone, en meer specifiek in de ruilverkavelingen ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 23 februari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 100
van 24 februari 1987
van de heer N. DE BATSELIER

Dempen van de Dender — Procedure en kostprijs werken

Het gemeentebestuur van Dendermonde heeft de optie genomen een gedeelte van de oude Dender te dempen. Als tegenstander van deze demping van de Dender heb ik enige vragen.

1. Moet hiervoor geen openbaar onderzoek komen voor de aanvraag voor de bouwvergunning die nu werd aangevraagd ?

Een goede ruimtelijke ordening moet immers niet enkel de openbare besturen bekoren (cf. wet van **62** en KB van 71).

Welke procedure moet hier gevolgd worden ?

2. Wie financiert hier deze werken ? Wat is het aandeel van de Vlaamse Gemeenschap, wat van de stad ?
3. Klopt het dat men de oude Dender wil dempen met slib uit de Schelde ?

Gezien de recente wetenschappelijke analyse over de samenstelling van het slib in de Schelde zijn hier garanties dat hier geen nadelige gevolgen zijn ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 24 februari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN VORMING

Vraag nr. 37
van 24 februari 1987
van de heer V. ANCIAUX

Koninklijk Muziekconservatorium Brussel — Nederlandse taalkennis lesgevers

Naar ik verneem zou er in het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel een Nederlandsonkundig assistent, dwarsfluit, les geven.

Wanneer studenten zich in het Nederlandstalig onderwijs inschrijven verwachten zij vanzelfsprekend ook lesgevers die hen in die taal te woord staan. Hetzelfde geldt voor de leerlingen die les volgen aan het „Conservatoire Royal de Musique de Bruxelles” en verwachten dat zij, in het Frans uitleg krijgen.

Mag ik van de Minister vernemen of dit inderdaad waar is en wat hij doet om deze toestand te wijzigen ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later worden verstrekt.

P. DEPREZ
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE
BETREKKINGEN

Vraag nr. 16
van 9 maart 1987
van de heer G. BEERDEN

Provincie Limburg — Principiële of vaste belofte van toelage voor wateringen en ruilverkavelingen

Mag ik van u vernemen voor welke openbare werken die door openbare besturen in de provincie Limburg, onder andere gemeenten, wateringen en ruilverkavelingen, worden uitgevoerd, er door uw departement in 1985 en 1986 een principiële of vaste belofte van toelage werd verleend ?

Is het mogelijk dit met opgave per gemeente, alsmede met vermelding van de aard van de werkzaamheden en het vastgestelde of beloofde bedrag te bekomen ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 9 maart 1987 met nr. 16, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het verzamelen, ordenen en verwerken van de gevraagde gegevens voor het jaar 1985 en 1986 de nodige administratieve opzoeken vereisen.

Aangezien sommige werken bovendien uitgevoerd worden over de gemeentegrenzen heen en als dusdanig niet per gemeente lokaliseerbaar en opsplitsbaar zijn, zullen deze slechts per opdrachtgevende rechtspersoon kunnen gegeven worden.

Zodra ik over de gevraagde gegevens beschik, zal ik deze onmiddellijk aan het geachte lid mededelen.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN' DE VLAAMSE EXECUTIEVE, GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 30
van 18 februari 1987
van de heer H. SCHILTZ

Administratie voor onderwijs en permanente vorming — Telefonische onbereikbaarheid

Reeds geruime tijd is het probleem gekend dat de diensten van de Administratie voor onderwijs en permanente vorming gehuisvest in de Parochiaanstraat 15-23, telefonisch zeer moeilijk te bereiken zijn. Het contacteren van ambtenaren aldaar kost een hele hoop ellende en tijdverlies. Ik meen te weten dat de ambtenaren zelf al een tijd geleden en herhaaldelijk de secretaris-generaal van deze situatie op de hoogte gebracht hebben en naar oplossingen hebben gevraagd. Tot nog toe echter is er nog geen verbetering vast te stellen en blijft het probleem bestaan.

Graag vernam ik van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve of hij op de hoogte is van dit praktisch euvel en welke maatregelen hij zal nemen om dit zo snel mogelijk uit de wereld te helpen. Dan pas zal de bereikbaarheid van de Vlaamse ambtenarij een reële troef worden om mee uit te pakken.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 15
van 20 februari 1987
van de heer J. VALKENIERS

Migrantenproblematiek — Oprichting Commissie ad hoc in Vlaamse Raad

Zou de Minister het niet noodzakelijk en nuttig vinden om, gezien de niet-werking van de zogenaamde Commissie-Gol, zelf een initiatief te nemen om de migrantenproblematiek op het niveau van de Vlaamse Raad te bespreken, bijvoorbeeld in een Commissie ad hoc ?

Vraag nr. 18
van 20 februari 1987
van de heer J. VALKENIERS

Ontwerp-begroting 1987 — Aan wending kredieten

Hoe denkt de Minister de gelden voor de nieuw opgestelde begrotingsartikelen voor migrantenbeleid in de ontwerp-begroting 1987 aan te wenden :

— inzake politieke vluchtelingen : wordt dit bedrag

geheel aan het Belgisch Comité toegespeeld ;

- gemeentelijke initiatieven : zullen hier in de toekomst initiatieven zoals het Antwerpse Tolken centrum mee ondersteund worden of denkt de Minister nog aan andere initiatieven ;
- migrantenvrouwen : zal de Minister hier rekening houden met het desbetreffende advies van de Hoge Raad voor Migranten ?

Vraag nr. 19
van 20 februari 1987
van de heer J. VALKENIERS

Ontwerp-begroting 1987 — Stijging niet-gereguleerde kredieten

Waarom daalt, voor het migrantenbeleid, in de ontwerp-begroting 1987 het aandeel van de gereguleerde diensten ten opzichte van de niet-gereguleerde uitgaven ?

Kunnen deze niet-gereguleerde uitgaven niet beter in de bestaande (te wijzigen) reglementering ingebouwd worden, zodat reeds op dat niveau enige coördinatie mogelijk wordt ?

Geldt deze bedenking niet des te meer door de vzw De Foyer ?

J. LENSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 74
van 14 januari 1987
van mevrouw M. VOGELS

Vissterfte en vervuiling Darsedok te Vilvoorde — Overleg inzake sanering Kanaal van Willebroek met Waalse en Brussels Gewest

In antwoord op de mondelinge vragen van 16 december 1986 betreffende de herhaalde vissterften in het Darsedok te Vilvoorde bevestigde u dat deze vissterften het gevolg zijn van de zware vervuiling van het kanaal van Willebroek en de omliggende beken en stromen, die in interactie staan met dit kanaal.

Bovendien stelde u dat de verbetering van de waterkwaliteit in het kanaal hoofdzakelijk afhankelijk is van de saneringsmaatregelen die zullen genomen worden in het Brusselse en Waalse Gewest.

Kan de geachte Minister mij in dit verband antwoorden op de volgende vragen ?

1. Is er ter zake reeds contact genomen met de beleidsverantwoordelijken van het Waalse en Brusselse Gewest ? Zo ja, welke concrete afspraken werden gemaakt met betrekking tot de sanering van het kanaal ?
2. Een deel van de vervuiling wordt veroorzaakt door bedrijven met vestiging in het Brusselse of Waalse

Gewest. Er blijven echter ook Vlaamse vervuilers. Zo zijn er bijvoorbeeld de bedrijven gevestigd langs de Tanghebeek, beek die rechtstreeks in verbinding staat met het kanaal en volledig over Vlaams grondgebied stroomt. Zijn er op de Tanghe-beek reeds analyses gebeurd? Welke waren deze en wat waren de resultaten hiervan?

Vraag nr. 82
van 23 januari 1987
van de heer J. SAUWENS

Luchtverontreiniging — Meetresultaten

De weersomstandigheden zien er de laatste tijd grijs uit voor wat de luchtverontreiniging betreft. Dit weer kan namelijk een ophoping met zich meebrengen van vervuilende stoffen in de lage atmosfeer en de wind zou wel eens minder gezonde lucht uit het Duitse Ruhr-gebied kunnen aanvoeren.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke zijn de meetresultaten van de luchtverontreiniging gedurende de laatste dagen en liggen deze resultaten merkelijk hoger dan anders?
2. Bestaat er voor ons land acuut smoggevaar en welke zijn de meest bedreigende gebieden in ons land?

Vraag nr. 83
van 26 januari 1987
van de heer E. GRYP

Lozingsvergunning Monsanto te Antwerpen — Naleving Conventie van Ramsar

Het gebied „Galgenschoor” is een van de weinige waterrijke gebieden van internationale ecologische betekenis in België en als dusdanig erkend door de Conventie van Ramsar van 21 februari 1971, geratificeerd door het KB van 27 september 1984.

In dit gebied is Greenpeace bij haar Beluga-campagne „reine rivieren, zuivere zeeën” gestoten op een afvalwaterlozing, afkomstig van het bedrijf Monsanto te Antwerpen.

Greenpeace heeft hierover een aantal vragen gesteld, doch tot op heden hierop geen duidelijk antwoord ontvangen. Wij wilden deze dan graag via deze weg beknemen.

1. Beschikt het bedrijf Monsanto over een lozingsvergunning, en zo ja voor welke stoffen?
2. Welke stoffen worden er via deze pijp geloosd? Werden er in opdracht van het Ministerie onderzoeken naar gedaan?
3. Is deze vergunning adequaat voor het geloosde produkt door de hierboven genoemde pijp?
4. Kan er überhaupt een vergunning worden afgegeven voor het lozen van afvalwaters in een beschermd gebied, zo ja onder welke voorwaarde?
5. Heeft de Minister van de lozing melding gemaakt

aan de instantie die toezicht houdt op de naleving van het Verdrag van Ramsar, tw. de „Internationale Union For Nature and Natural Resources”?

6. Over welke middelen beschikt de Minister om deze lozing te doen stopzetten en op welke termijn kan dit verwezenlijkt worden?

J. PEDE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTE-
LIJKE ORDENING

Vraag nr. 37
van 10 december 1986
van de heer J. DE ROO

Arrondissementen Gent en Eeklo — Aantal Principiële of vaste beloften van toelagen

Mag ik vernemen voor welke openbare werken, uit te voeren door de gemeenten of andere openbare besturen in de arrondissementen Gent en Eeklo, in 1985 en 1986 door uw departement principiële of vaste belofte van toelagen werden verleend.

Mag ik u bovendien vragen deze gegevens te krijgen met opgave per gemeente en met opgave van de aard en kostprijs van de werken en het subsidiëeringspercentage.

Vraag nr. 49
van 18 december 1986
van de heer G. BOGAERTS

Vaste beloften van toelage aan ondergeschikte besturen sedert 1.1.86 — Stand van zaken inzake openbare werken

Mag ik de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mij langs het Bulletin van Vragen en Antwoorden volgende inlichtingen te bezorgen.

1. Welke vaste beloften van toelage worden er sedert 1.1.86 aan de ondergeschikte besturen in verband met openbare werken toegekend? Gelieve de informatie onder de vorm van een tabel te verstrekken, waarin volgende elementen worden opgenomen:

Naam gemeente, datum aanbesteding, bedrag der werken, datum indienen van het dossier, datum van de beslissing vaste belofte, bedrag toegestane toelage-

2. Welke dossiers zijn op dit ogenblik nog niet afgehandeld? Gelieve de informatie onder de vorm van een tabel te verstrekken, waarin de volgende elementen worden opgenomen:

Naam gemeente, datum aanbesteding, bedrag der werken, datum indienen dossier.

Vraag nr. 54
van 7 januari 1987
van de heer R. VANNIEUWENHUYZE

Arrondissement Roeselare- Tielt — Subsidiëring van openbare werken

Graag zou ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen welke gemeenten in het arrondissement Roeselare-Tielt voor het jaar 1986, hetzij een principiële belofte, hetzij een vaste belofte van toelage hebben bekomen voor het aanleggen van wegen, voetpaden, riolering, herwaarderingsgebieden.

Bovendien zou ik graag vernemen :

1. de aard van de werken per gemeente ;
2. een kostenraming van de geplande werken ;
3. de datum van de toekenning van de principiële en vaste beloften van toelage.

Vraag nr. 70
van 16 januari 1987
van de heer J. VALKENIERS

Vlaams-Brabant — Aantal geweigerde bouwvergunningen en oorzaken

Naar ik verneem zou het aantal bouwweigeringen in Vlaams-Brabant in de laatste 2 jaar zijn verdubbeld zodat ook de technische diensten van de provincie Brabant en de Bestendige Deputatie dubbel zoveel beroepsdossiers te behandelen krijgen.

Is dit wel normaal nu de bouw reeds zo sterk lijdt onder de crisis ?

Vanwaar dit verhoogd aantal weigeringen ? Kan hieraan niet verholpen worden ?

Vraag nr. 89
van 12 februari 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Gunning van werken, leveringen en diensten beneden 100.000 frank in buitengewone dienst bij gemeentebesturen — Verantwoordingsstukken

Artikel 49 par. 1 van het koninklijk besluit van 22 april 1977 betreffende de overheidsopdrachten voor aanname der werken, leveringen en diensten bepaalt dat „Onderhandse opdrachten tot 100.000 frank gewoon gegund mogen worden met een aangenomen faktuur.”

Als bewijsstuk voor deze uitgave kreeg de gemeenteontvangers vanwege het schepencollege de facturen voorgelegd met bestelbon.

Thans zijn sommige ondergeschikte voogdijoverheden de mening toegedaan dat deze bewijsstukken niet volstaan en dat voor elke uitgave beneden de 100.000 frank in buitengewone dienst een gemeenteraadsbesluit moet voorgelegd worden, hoe klein de uitgave ook weze. Een aantal gemeentebesturen beschikken niet over deze gemeenteraadsbeslissingen voor deze uitgaven omdat er een algemene consensus was dat

hiervoor geen expliciete gemeenteraadsbeslissingen nodig waren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Is er een gemeenteraadsbeslissing nodig voor elke uitgave in buitengewone dienst, ook voor deze die minder dan 100.000 frank bedragen ?
2. Moet de gemeenteontvanger kunnen beschikken over een beraadslaging van de gemeenteraad, waaraan uitwerking werd verleend door de voogdijoverheid, om deze uitgave beneden de 100.000 frank in buitengewone dienst te kunnen betalen ? Of welke bewijsstukken zijn voldoende ?

P. DEWAEEL
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 125
van 12 februari 1987
van de heer A. DE BEUL

Vlaamse Gemeenschapsdienst voor Monumenten- en Landschappen — Personeelsbestand

Graag vernam ik van de Minister hoe groot het personeelsbestand is van de Gemeenschapsdienst voor Monumenten- en Landschapszorg.

Tevens gelieve mij mede te delen hoeveel van deze personeelsleden werken :

- in vast verband ;
- als tewerkgestelde werkloze ;
- als tijdelijke ;
- als occasionele medewerker ;
- als contractuele medewerker ;
- onder vorm van burgerdienst.

Vraag nr. 126
van 12 februari 1987
van de heer A. DE BEUL

Bisschoppelijk Paleis te Antwerpen — Verwerving en bestemming

Ingevolge mijn schriftelijke vraag van 17 november 1983 antwoordde uw voorganger dat het Bisschoppelijk Paleis te Antwerpen door de Provincie Antwerpen overgedragen werd aan het Ministerie van Openbare Werken. De bestemming van het gebouw was toen nog niet bekend maar denkkelijk zou het worden overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap.

Mijn vraag is dan ook of inmiddels deze overdracht naar de Vlaamse Gemeenschap is gebeurd. Zo neen, waarom niet ? Zo ja, welke bestemming de Minister aan dit belangrijk en interessant historisch gebouw midden in het centrum van de stad Antwerpen zal geven ?

Vraag nr. 127
van 12 februari 1987
van de heer A. DE BEUL

Oxford-aankoop door de Vlaamse Gemeenschap — Kostprijs

Naar verluidt zou momenteel van Engelse zijde sterk worden aangedrongen opdat de Vlaamse Gemeenschap zou overgaan tot de aankoop tegen een zachte prijs van de zogenaamde Kist van Oxford ; een antieke kist uit de 14e eeuw met een afbeelding van de Gulden-sporenslag die in 1977 in Kortrijk werd-tentoongesteld.

Volgens eminente kunstkenner zou het betrokken meubel evenwel 19e eeuwse nep zijn en dus irrelevant voor ons gemeenschapspatrimonium. Niettemin zou de vraagprijs voor de Kist van Oxford toch 13 miljoen frank bedragen.

Graag vernam ik van de Minister of de geruchten over de aankoop juist zijn. Zo ja, gelieve hij me mede te delen of hij het niet nuttig acht bedoeld „antiek stuk” behoorlijk wetenschappelijk te laten onderzoeken, ten-einde een misplaatste aankoop te vermijden.

Vraag nr. 128
van 20 februari 1987
van de heer A. SCHELLENS

Gemeente Aarschot — Aanwerving sportfunctionarissen

Door de gemeenteraad van Aarschot werd in de loop van 1986 beslist twee tijdelijke sportfunctionarissen aan te werven, dit volgens een aantal opgelegde criteria.

Het aanvraagdossier werd tijdig ingediend, maar in december 1986 volgde de grote ontgoocheling.

De Hoge Raad van BLOSO gaf een negatief advies voor de aanwerving omdat twee administratieve documenten ontbraken.

Deze documenten zijn ondertussen aan het dossier toegevoegd en de stedelijke sportraad heeft de stille hoop dat de erkenning zal geschieden.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. wanneer de erkenning zal gebeuren ?
2. Hoeveel sportfunctionarissen zullen toegekend worden en welke zijn de aanwervingsvoorwaarden ?

Vraag nr. 129
van 20 februari 1987
van de heer F. VERMEIREN

Inrichting van de Bloso sportklassieker — Kostprijs en aantal deelnemers

Met veel luister en veel publiciteit werd in september 1986 te Sint-Genesius-Rode de 6de Gordel ingericht.

Graag vernam ik van de Minister het aantal deelnemers die intekenden voor de zes opeenvolgende uitgaven van deze „klassieker”.

Ook zou ik de kostprijs willen kennen van deze manifestatie en wel voor de verschillende jaren waarop zij plaats had.